

புங்குனி 21, சுக்ல-திருவள்ளுவர் ஆண்டு 2021

1990 ஏப்ரல் 4, புதன்குழமை

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் திரு. வீ.பெ. துரை சாமி அவர்கள் தலைமையில் காலை 10.00 மணியளவில் பேரவை கூடியது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்:

“எள்ளாத எண்ணிச் செயல்வேண்டும் தம்மொடு கொள்ளாத, கொள்ளாது உலகு”.

பிறர் எள்ளி நகையாடாதவாறு எள்ளவு செயலையும் எண்ணிச் செயல்படவேண்டும். தமக்குப் பொருந்தி வராத எந்தச் செயலையும் உலகு ஏற்றுக் கொள்ளாது.

[குறிப்பு : ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் (*) உடுக்குறி இடப் பெற்றிருந்தால் அவ்வரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப் பெற்றது என்பதைக் குறிக்கும்.]

1. மானியக் கோரிக்கைகள், 1990-91—விவாதமும் வாக்கெடுப்பும் (தொடர்க்கி)

(அ) கோரிக்கை எண். 27—கதர்த் தொழில்

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலக்ஷ்மி செகத்சன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 27—கதர்த் தொழில் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ.7,08,94,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்.”

திரு. ஜி. ஜி. குடியூர்த்தி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக்கோரிக்கை எண் 27—கதர்த் தொழில் என்ற தலைப் பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.7,08,94,000-ல் ரூ.100 குறைக்க வேண்டும்.”

(ஆ) கோரிக்கை எண். 30—சமூக நலன்

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலக்ஷ்மி செகத்சன்: மாண்புமிகு பேர வைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர் மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 30—சமூக நலன் என்ற தலைப் பின் கீழ் ரூ. 1,39,42,59,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்.”

[1990 ஏப்ரல் 4]

முற்பகல் 10-15 மணி

திரு. ஜி.ஜி. குருமூர்த்தி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க் கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 30-சமூக நலன் என்ற தலைப் பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 1,39,42,59,000-ல் ரூ.100 குறைக்க வேண்டும்.”

(இ) கோரிக்கை எண். 48-ஊரகத் தொழில்கள்

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண்-48 ஊரகத் தொழில்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 24,74,30,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்.”

திரு. ஜி. ஜி. குருமூர்த்தி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க, நான் கீழ்க் கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண். 48-ஊரகத் தொழில்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 24,74,30,000-ல் ரூ.100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, செங்கை அண்ணா மாவட்டம் செய்யூர், வட்டத்தில் முகையூர் கிராமத்தில் கயிறு திரிக்கும் தொழிற் சாலை அமைப்பது குறித்து விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண். 48-ஊரகத் தொழில்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 24,74,30,000-ல் ரூ.100 குறைக்க வேண்டும்.”

(ஈ) கோரிக்கை எண். 57- ஊரகத் தொழில்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்: மாண்புமிகு பேர வைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர் மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக்கோரிக்கை எண். 57-ஊரகத் தொழில்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ.70,64,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கைகள், 1990-91 விவாதமும் 481
வாக்கெடுப்பும் (தொடர்ச்சி)

1990 ஏப்ரல் 4]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவைமுன் விவாதத்திற்கு வைக்கப் பெறுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

*மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சுதர்த் தொழில், சமூக நலன், ஊரகத் தொழில்கள் மற்றும் பட்டு வளர்ச்சி பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகள் * அவைமுன் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை நான் இந்த அவையில் படித்ததாக அவைக் குறிப்பில் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்லுகின்ற ஆலோசனைகள், கருத்துகளின் அடிப்படையில் என்னுடைய பதில் உரையை இறுதியாக அவைக்கு அளிக்கிறேன்.

*திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களால் முன்மொழியப்பட்ட சுதர்த்தொழில், சமூக நலன், மற்றும் ஊரகத் தொழில்கள் பற்றிய மானியக்கோரிக்கைகளில் பேசுவதற்கு வாய்ப்பினை அளித்தமைக்கு நான் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மகாத்மா காந்தி அவர்கள் நாடு சுதந்திரம் அடைந்த நேரத்திலே சொல்லியிருப்பது இந்திய நாட்டினுடைய உயிர் நாடியே கிராமத்திலே தான் இருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இந்த கிராமங்களுடைய முன்னேற்றமானது நல்ல முறையில் இருக்க வேண்டும். என்று சொன்னால் இந்த துறையின் மூலமாக கிராமத்திலே வாழ்கிற மக்களுக்கு நீங்கள் மேலும் மேலும் பல நன்மைகளைச் செய்கிற அளவுக்கு காரியங்களை ஆற்ற வேண்டும்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள் நாடு சுதந்திரம் அடைந்தது என்று சொன்னால் நாட்டிலே இருக்கிற பெண்களுக்கு பாதுகாப்பு தேவை. பெண்கள் நாட்டிலே சுதந்திரமாக நடமாட வேண்டும். இரவு நேரத்திலே அவர்கள் எல்லாவிதமான தங்க ஆபரணங்களையும் அணிந்து கொண்டு தன்னந்தனியாக எந்தவிதமான அபாயமும் இல்லாமல், அவர்களுக்கு எந்தவிதமான பாதிப்பும் இல்லாமல் சென்றுவருகிற அளவுக்கு சுதந்திரம் இருக்க வேண்டும் என்று மிகத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த நேரத்தில் நாம் மகளிர்களுக்கு மேலும் மேலும் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் இந்த சமூக நலத்துறை மூலமாக அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை எல்லாம் பெற்றுத் தருகிற அளவுக்கு நம் முடைய அரசு முன்வர வேண்டும்.

இன்றைக்கு இருக்கிற சமுதாய சூழ்நிலையைப் பொறுத்த வரையில் மகளிர்க்கு என்று நாம் பல்வேறு சட்டங்களை கொண்டு வந்தாலும் அவைகள் எல்லாம் ஏட்டளவில் இருக்கிற

(*) ம் பக்கங்களில் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

482 மாணியத் கோரிக்கைகள், 1990-91 விவரமும்
வாக்கெடுப்பும் (தொடர்ச்சி)

[திரு.எஸ்.டி. உகம்சந்த்] [1990 ஏப்ரல் 4]

ஒரு நிலையைத்தான் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். பெண்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் இன்னும் சுதந்திரமர்க் செயல்படுகிற நிலைமை நாட்டிலே ஏற்படவில்லை. படித்த பெண்களாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு வேண்டிய சுதந்திரம் நாட்டிலே வழங்கப்படவில்லை என்பதை நான் இன்றைக்கு எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பெண்களுக்கு சொத்து உரிமை என்ற முறையிலே அவர்களுக்கு சொத்திலே சமபங்கு வழங்குகிற அளவுக்கு சட்டங்களை இயற்றியிருந்தாலும் இன்னும் அந்த சட்டங்களுடைய இம்பேக்ட், கிராமத்திலே இருக்கிற அந்த பெண்களுக்குச் சென்று அடையவில்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். ஏனென்று சொன்னால் சமுதாய மாற்றங்கள் வெறும் சட்டங்களால் மட்டும் ஏற்பட்டுவிட முடியாது என்பதை நம்முடைய முன்னோர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் நாம் சட்டத்தைப் போட்டு விட்டோம். அவர்களுக்கு அது சென்றடைந்து விடும் என்ற நினைப்பிலே நாம் இருந்து விட்டால் அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகள் கிடைக்காது என்பதை மட்டும் இந்த நேரத்திலே நான் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

10.20 மணி

அதோடு மட்டுமல்லாமல் இன்றைக்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்த மானியக் கோரிக்கைகளைப் பொறுத்தவரையில் தலையாய பிரச்சினையாக இருப்பது, நாட்டிலே முக்கியமான பிரச்சினையாக இருப்பது இந்த சத்துணவுத்திட்டம்தான்; இந்த சத்துணவுத்திட்டம் என்ற மாபெரும் திட்டத்தை எந்த அளவிலே உண்மையாக செயல்படுத்துகிறோம் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்,

புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் சத்துணவுத் திட்டம் கொண்டு வந்த நேரத்திலே, ஏழை மக்கள்—குறிப்பாக, கிராமத்திலே இருக்கின்ற அந்த ஏழை மக்களுக்கு உதவிகள் செய்யவேண்டும் என்கிற முறையிலே அந்த மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர வேண்டுமென்ற முறையிலே இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்த நேரத்திலே, பலர்கூட கேலி பேசினார்கள். அதை ஒரு உதவாக்கரை திட்டம் என்று பேசிய அந்த சூழ்நிலையிலேகூட, ஆலமரத்தைப் போல பின் அது எல்லோருக்குமே பயன் அளிக்கக்கூடிய வகையிலே வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. அதனால்தான் இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வருவென் என்று சொல்லி அன்றைத்தே கொண்டு வந்தார்கள். அன்றைக்கு இந்த திட்டத்தை எதிர்த்தவர்கள் கூட அதை ஏற்றுக்கொள்கின்ற அளவுக்கு இன்றைக்கு விரிவாக்கம் செய்கின்ற வகையில் பல்வேறு மாற்றங்கள் செய்வதற்கு முன் வருவோம் என்று சொல்கின்ற அளவுக்கு, அன்றைக்கே தீர்க்கதரிசனமாக புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொண்டு வந்தார்கள், ஆனால் இந்த சத்துணவுத் திட்டத்தை

[1990 ஏப்ரல் 4] [திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

இந்த அரசானது, இன்றைக்கு எந்த அளவுக்கு சரியான முறையிலே செயலாற்றவில்லை என்பதை நான் கூட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அன்றைக்கு அதை கொண்டுவந்த சூழ்நிலையில், மையத்திலே வழங்குகின்ற எண்ணெயானது ஒரு குழந்தைக்கு 5 கிராம் என்ற முறையிலே வழங்கப்பட்டது. ஆனால், அந்த எண்ணெயினுடைய அளவை இன்றைக்கு, ஒரு கிராமாகக் குறைத்திருக்கிறார்கள், பீப்படி அந்த சத்துணவுத் திட்டமே வீணாகின்ற அளவுக்கு, அதிலே பல மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன, அதோடு மட்டுமல்லாமல், அங்கே இருக்கின்ற கட்டிடங்கள் எந்த அளவுக்கு கட்டமுடியுமோ அந்த அளவுக்கு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் காலத்திலே கட்டப்பட்டன. சென்ற ஆண்டு நான் அறிந்திருக்கின்ற வரையிலே ஒரு சத்துணவுக் கூடத்திற்கு கூட, கட்டிட வசதி செய்து தரப்படவில்லை, அதோடு மட்டுமல்லாமல், இருக்கின்ற அந்த சத்துணவுக் கூடங்களுக்கு சரியான முறையிலே பராமரிப்பு செய்வதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. கேட்டால், அது உள்ளாட்சித் துறையைச் சேர்ந்ததா அல்லது வேறு அமைப்பிலே சேர்ந்ததா என்று நாங்கள் முடிவினைச் செய்யவில்லை என்று சொல்கின்ற நிலையிலே தான் இன்றைக்கு அது இருந்துக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு இந்தத் திட்டத்தை விட முடியவில்லை. அந்தத் திட்டத்தையே நல்ல முறையில் நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு வேண்டிய எண்ணமும் அரசுக்கு இல்லை என்பதுதான் இன்றைக்கு எங்களால் உணர முடிகின்றது. அதோடு மட்டுமல்லாமல், சென்ற ஆண்டு இந்தத் திட்டத்தை விரிவாகவும் செய்கின்ற வகையிலே முட்டைகளும் போடுவோம் என்ற முறையிலே திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. நான் ஒன்றை மட்டும் அன்றைக்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். நீங்கள் முட்டைகள் போடுவதாக தேர்தல் அறிக்கையிலே சொன்னதால், அதை நடைமுறைப்படுத்துவதற்காகக் கொண்டும் வந்திருக்கிறீர்களே ஒழிய, இன்றைக்கு நாட்டிலே...

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலக்ஷ்மி செகதிகன்: மன்னிக்கவும், சத்துணவுத் திட்டத்தோடு முட்டைகள் வழங்குவதாக தேர்தல் அறிக்கையிலே சொல்லப்படவில்லை. இருந்தாலும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய வேண்டுகோளை ஏற்று, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்த திட்டம் இது.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தேர்தல் அறிக்கையில் சொல்லப்பட்ட வில்லை என்று இன்றைக்கு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், அன்றைய சபைக் குறிப்பில் கூட இருக்கிறது; நான் கேட்டது. தேர்தல் அறிக்கையிலே சொன்னீர்களே, செய்திருக்கிறீர்களா என்றுதான் கேட்டிருக்கிறேன், அவர்களும் செய்கிறோம் என்றுதான் சொன்னார்கள். அது உண்டோ, இல்லை யோ நீங்கள் அதை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

[1990 ஜூன் 4]

அதே நேரத்திலே, அந்த முட்டைகளைப் போடுகின்றார்களே, அவைகள் சரியான முறையில் போடப்படவில்லை என்ற குறைகள் இருக்கின்றன. அதைவிட, சத்துணவு முறையிலே இன்றைக்கு பால் வழங்கலாம், அல்லது கிரைகள் போன்ற பொருட்களை வழங்கலாம். முட்டை போடுவதால் பல்வேறு பிரச்சினைகள் எழுந்திருக்கின்றன. இன்றைக்கு முட்டையினுடைய விலை ஏறிக் கொண்டிருக்கின்றது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதனால் அதை சீரான முறையில் வழங்குவதற்கு வழிவகைகள் இல்லை. ஏற்கனவே, அமைப்பாளர்கள் வழங்குகின்ற நேரத்தில் அதற்கு 50 பைசா நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது. அதன் பின் 70 பைசா என்று நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குச் சென்று பார்த்தால், அரசாங்கம் மொத்தமாக டெண்டர்கள் வாங்கி ஒரு முட்டையின் விலை ரூ. 1.30 என்ற விலைக்கு முட்டைகள் வழங்கப்பட்டிருப்பதாக அறிகிறோம். இந்த வகையிலே அதில் மாற்றங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. ஆகையால், பால், கிரைகள் போன்ற இந்தத் திட்டத்திலே நீங்கள் வழங்கினால், அவ்வித குறைகள் நீங்குவதற்கு ஒரு வழிவகை ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல் சமூக நலத்துறையைப் பொறுத்த வரையில், 1975-76-ம் ஆண்டு, அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டத் தொகையானது, ரூ. 1 கோடியே 30 லட்சம்தான். ஆனால் இன்றைக்கு அந்த சமூக நலத்துறையினுடைய பணிகள் மேலும் மேலும் வளர்ந்து, இன்றைக்கு சுமார் ரூ. 139 கோடி அளவிலே பல்வேறு காலகட்டங்களிலே, பணங்கள் ஒதுக்கப்பட்டு வருகின்றன என்று சொன்னால், அதனுடைய பணிகள் எந்த அளவிற்கு சிறப்பானதாக இருக்க வேண்டும் என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். முன்பு சொல்லப்பட்டது, ஏழைகளுக்கு, முதியோர்களுக்கு பென்ஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ரூ. 35/- மாதத்திற்கு அவர்களுக்கு நிவாரணமும், சத்துணவு மையத்திலே தினமும் ஒருவேளை அவர்களுக்கு உணவு உட்கொள்வதற்கும், அதே நேரத்திலே ஒரு வாரத்திற்கு ஒருகிலோ அரிசி இலவசமாக வழங்குவதற்கும் திட்டங்கள் வகுத்து செயலாற்றினார்கள். ஆனால், இன்றையதினம், அந்தத்திட்டத்தினை மாற்றி, அவர்களுக்கு ரூ. 50/- மொத்தத்திலே உதவிப்பணமாக வழங்கப்படுகிறது. அவர்களுக்கு, சத்துணவு கூடத்திலே உணவுகள் இல்லை. வாரத்திலே ஒரு கிலோ அரிசி....

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலட்சுமிசெகதீசன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, முதியோர் ஓய்வு ஊதியம் பெறும் அனைவருமே, சத்துணவுக் கூடங்களில் மதிய உணவு பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு விளக்கத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அப்படி பல இடங்களில் வழங்கப்படவில்லை என்று புகார்கள் வந்திருக்கின்றன.

1990 ஏப்ரல் 4]

[திரு. எஸ்.டி. உகம்சந்த்]

அந்தப் புகார்களை வேண்டுமானால் நான் சம்பத்தப்பட்ட அமைச்சருக்கு வழங்குவதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். அதே நேரத்தில் இன்றைக்கு ஒரு கிலோ அரிசி விலவசமாக வழங்கப் பட்டது நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அவைகள் எல்லாம் மீண்டும் பரிசீலனை செய்து—ஏனென்றால் ஏறியிருக்கின்ற விலைவாசியில் 50 ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். ஆனால் வழங்கப்பட்ட பல் வேறு சலுகைகளை ரத்து செய்து இருக்கின்றீர்கள். அவைகளையெல்லாம் நீங்கள் மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

10.25 மணி

அதோடு மட்டுமல்லாமல், சென்ற ஆண்டு சொல்லப்பட்டது. பெண்களுக்கென்று 200 பேருக்கு ஆட்டோ ரிக்ஷாக்களை அவர்கள் சொந்தமாக உபயோகப்படுத்துவதற்கு வழங்குவதற்கு அரசாங்கம் திட்டத்தை உருவாக்கியிருக்கின்றது என்று சொல்லி அதற்கான நிதி வசதியும் ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால் எத்தனை பேருக்கு இன்றைக்கு வழங்கப்பட்டது என்ற குறிப்புகள் இல்லை. வழங்கப்படவில்லை என்றுதான் எங்களுக்கு வந்திருக்கின்ற தகவல்கள். அதேபோன்று பெண்களுக்கு ஜஸ்கிரீம் வண்டி மற்றும் கரும்புச் சாறு பிழியும் வண்டிகள் வழங்குவதற்குத் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டன. ஆனால் அந்தத் திட்டங்களில் எத்தனை பேர் பயன் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்ற குறிப்புகள் இன்றைக்கு இல்லை என்பதை மட்டும் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதேநேரத்தில் நாம் பெண்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை முன்னேற்றம்...

*மாண்புமிகு திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, முதியோர்கள் சத்துணவுக் கூடங்களிலே இப்போது சாப்பிடுகிறார்கள். சாப்பிடக்கூடியவர்களுக்கு அரிசி வழங்கப்படவில்லை. சாப்பிடாதவர்களுக்கு அரிசி வழங்குகின்ற நடைமுறை இன்னமும் இருந்துவருகிறது. அவர்களுடைய ஆட்சிகாலத்தில் 20 கிலோ அரிசி வாங்கினால் 5 கிலோ அரிசி இலவசம் என்று சொன்னார்களே, அது வழங்கப்பட்டதா?

திரு. எஸ்.டி. உகம்சந்த்: மாண்புமிகு சட்டப்பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் பேசியது, முதியோர்களுக்குப் பென்ஷன் பற்றியது. அமைச்சர் அவர்கள் வேறு விஷயத்தைக் கேட்டு இருக்கிறார்கள். 20 கிலோ வாங்கினால் ஒரு கிலோ வழங்கவேண்டும் என்ற திட்டமானது தீட்டப்பட்டது. (குறுக்கீடு) ஐந்து கிலோ வாங்கினால் வழங்க வேண்டுமென்ற திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டன. ஆனால் அதை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்கு முன்னதாகவே இன்றைக்கு நீங்கள் வந்திருக்கின்றீர்கள். நீங்கள் வேண்டுமானால்கூட அதை நடைமுறைப்படுத்தலாம். ஏனென்றால் மக்களுக்குப் பயன் அளிக்கக்கூடிய திட்டங்கள்.

[திரு. எஸ்.டி. உகம்சந்த்] [1990 ஏப்ரல் 4]

அரசாங்கம் சொல்லி இருக்கலாம். ஆனால் டீடையிலே அந்த அரசாங்கத்தினுடைய நிலைமைகள் மாறியிருக்கின்றன. நீங்கள் வந்திருக்கின்ற சூழ்நிலையில் அதை நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய வழிவகை செய்யலாம். ஆனால் ஒன்றை மட்டும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நான் பெண்களுக்காக இன்றைக்கு சமூக நலத்திலே இந்த அளவுக்கு நிதிகளை ஒதுக்கியிருக்கின்றோம். ஆனால் நிலைமை என்ன?

இன்றைக்கு நாட்டிலே அரிசியினுடைய விலையானது மிக அதிகமாக ஏறியிருக்கின்றது. அதுவும் ரேஷன் கடையில் விலைகள் ஏறியிருக்கின்றன. அந்தச் சூழ்நிலையில் ஒரு பக்கத்திலே மலிவு விலையிலே மது கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னால் அது பெண்களுக்கு மேலும், மேலும் தாழ்வுகளை ஏற்படுத்துகிற அளவிற்கு, அவர்களை துன்பப்படுத்துகின்ற அளவுக்குத் தான் அந்தக் காரியங்கள் இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். பெண்களுடைய வாழ்வு, முன்னேற்றம் அடையவேண்டும் என்ற முறையில், பணத்தை ஒதுக்கினால் மட்டும் போதாது. அவர்கள் நல்லமுறையில் வாழ்வதற்கு வேண்டிய சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்றால் அரிசியினுடைய விலையும் குறையவேண்டும். மலிவு விலை மது திட்டத்தை நீக்க வேண்டும் (குறுக்கீடு) என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு உள்ள நிலைமைகள் எல்லாம் ஊரகத் தொழிற் துறையைப் பொறுத்தவரையில், பல்வேறு தொழிற்கூடங்கள் இன்றைக்கு அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பல்வேறு சிறிய தொழிற்சாலைகளை எல்லாம் உருவாக்குவதற்காக அரசாங்கம் நிதியுதவிகளைச் செய்து கொண்டு வருகின்றது. ஆனால் அப்படி உதவிகளைப் பெறுகிறவர்கள் அந்தத் தொழிற்சாலைகளைச் செயல்படுத்துகின்றார்களா என்பதை அரசாங்கம் கண்காணிக்க வேண்டும். ஏனென்று சொன்னால், உதவி பெறுபவர்கள் அந்த உதவிப் பணத்தோடு சென்று விடுகின்றார்கள். பின்னால் அந்தத் தொழிற்சாலைகளை நடத்தமுடியாத ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டு அல்லது நடத்தக்கூடாது என்ற காரணத்திற்காகக் கூட அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இன்றைக்கு நாட்டிலே நிலவுகின்றன. அவைகளையெல்லாம் அரசாங்கம் கண்காணிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேநேரத்தில் ஒரு வேண்டுகோளையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் மதுராந்தகம் தொகுதியைச் சார்ந்திருக்கின்ற மதுராந்தகம் கூட்டுறவு பாவித்தின் மெல்லிழைக் கோணி தயாரிக்கின்ற தொழிற்சாலையானது 1983ஆம் ஆண்டு துவக்கப்பட்டது, அது நல்லமுறையில் செயல்பட்டுக் கொண்டு வந்தது. ஆனால் தற்போது அதற்கு அரசாங்க நிறுவனத்தின் மூலமாக

1990 ஏப்ரல் 4 [திரு. எஸ்.டி. உகம்சந்த்]

டான் பெட், அக்ரோ இன்டஸ்ரீஸ், விவசாயத் துறை போன்ற அமைப்புக்கள் மூலமாக ஆர்டர்கள் வழங்கப் படுவதில்லை. அவற்றிற்கு இன்றைக்கு 20 டன் வரையிலே, தேவைகள் இருக்கின்றன. 20 டன் ஒரு மாதத்திற்கு எல்லைவற்றிற்கும் தேவையாக இருக்கிறது. ஆனால் அவைகளுக்கு வேண்டிய ஆர்டர்களை கூட்டுறவு நிறுவனத்திற்கு அவர்கள் வழங்குவது கிடையாது. தனியார்களுக்கு இன்றைக்கு வழங்கிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதன் காரணமாக இந்தக் கூட்டுறவுத் தொழிற்சாலையை மூடவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இன்றைக்கு மூடப்பட்டிருக்கின்றது. அதுவும் நான் அறிந்திருக்கிற வரையிலே அந்தக் கூட்டுறவுத் தொழிற்சாலையை ஒரு தனியாருக்கு விற்பனை செய்வதற்காக ஏற்கெனவே அரசாங்கம் விளம்பரம் செய்திருக்கிறது. டெண்டர் என்ற முறையில் நீங்கள் 'வாருங்கள்' என்று சொல்லி, யாரோ தனியார் லாபம் அடைவதற்காக, அதை மூடுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கின்றார்கள். அந்தத் தொழிற்சாலையை வேண்டுமானாலும் அரசாங்க நிறுவனமாக இருக்கக்கூடிய டான்பேட் எடுத்து நடத்தலாம் அல்லது வேளாண்மைத் துறை வேண்டுமானாலும் அதை நடத்தக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது அதில் உற்பத்தியாகின்ற அந்தப் பொருட்களை அவர்கள் நல்லமுறையில் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

10.30. மணி

இன்றைக்கு மதுராந்தகம் தொகுதியைத் பொறுத்த வரையில் அங்கே கடல் ஒரப் பகுதியாக இருப்பதால் தென்னை மரங்கள் அங்கே அதிகமாக இருக்கின்றன. அந்த தென்னை மரங்களைக் கொண்டு பல உபத் தொழில்களை ஆரம்பிக்கக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் தென்னை நாரிலிருந்து கயிறு திரிக்கும் ஒரு தொழிற்சாலை துவங்குவது என ஏற்கெனவே அரசு திட்டங்கள் வகுத்து இருக்கிறது. அதை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். அந்தத் தொழிற்சாலையை கொண்டு வந்தால் அங்கே இருக்கின்ற ஏழை மக்களுக்கு பலருக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். அதேநேரத்தில் இந்த மானியக் கோரிக்கையைப் பொறுத்த வரையில் இன்னும் பல்வேறு நல்ல திட்டங்கள் உருவாகின்ற அளவுக்கு நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பல நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேநேரத்தில் ஒன்றை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன், இது மக்களுடைய சமுதாயப் பிரச்சினையோடு, வாழ்க்கைப் பிரச்சினையோடு ஒட்டி இருக்கிற காரணத்தால் நல்ல பல முன்னேற்றத் திட்டங்கள் அனைத்தும் இந்த மானியக் கோரிக்கையில் அடங்கி இருப்பதன் காரணமாக இன்றைக்கு இன்னும் மிக அதிகமான அளவில் நிதி ஒதுக்கீடு செய்து மேலும் மேலும் பல திட்டங்களை அரசு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டு இந்த அளவில் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு

[திரு. எஸ்.டி. உகம்சந்த்]

[1990 ஏப்ரல் 4]

அளித்த மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவருக்கு நன்றியைத் தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு. கே. ஏ. செங்கோட்டையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறபோது 20 கிலோ அரிசி வாங்கினால் 5 கிலோ இலவச அரிசி தருவதாக நீங்கள் சொல்லியிருக்கிறீர்கள் என்று சொன்னார்கள். தவறான தகவலை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே தந்து இருக்கிறார்கள். 20 கிலோ அரிசி நியாய விலைக் கடைகளில் வாங்கினால் ஒரு கிலோ அரிசி தருவதாகத் தான் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் நடைபெற்றது என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வீரபாண்டி சே. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் தவறாக, உண்மைக்கு மாறாகச் சொல்லக் கூடாது. 5 கிலோவுக்கு ஒரு கிலோ அரிசி என்றும், 20 கிலோ வாங்கினால் 5 கிலோ இலவசமாக தரப்படும் என்று தான் சொன்னீர்கள். உண்மைக்கு மாறாக இங்கே பேசக்கூடாது.

*திரு எச். எம். ராஜு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது எனக்கு பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒருசில கருத்துக்களை இங்கே நான் பேசக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கதர்த் துறையில் கேட்டிருக்கும் தொகை 7 கோடியே 8 லட்சத்து 94 ஆயிரம் ரூபாய். நம் நாட்டில் உள்ள ஒவ்வொரு குடிமகனும் நாட்டின் குடிமக்களால் உற்பத்தி செய்யப்படும் கதர்த் துணியை அணிவதன் மூலம் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்காகவும், மக்களது தொழில் வளம் பெறவும், அந்நிய நாட்டுத் துணிகளை வாங்காமல் நமது துணியை வாங்க வகை செய்யும் வகையில் தேசப்பிதா மகாத்மா காந்தி அண்ணலார் அவர்கள் ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்திலேயே இத்துறைத் தொழிலுக் காக முன்னுரிமைக் கொடுத்து ஆதரித்து வந்தார். இந்த கதர் இயக்கம் நாளடைவில் சிறந்த முறையில் வளர்ச்சி அடைந்தது மட்டுமல்லாமல் மக்களிடையே உள்நாட்டுத் துணியையே அணிய வேண்டும் என்ற விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தி நல்ல முறையில் வளர்ந்து வருகிறது என்பதை நாம் அறிவோம்.

இந்த நிலையில் மக்கள் மேலும் கதர்த் துணியை அணியும் வகையில் வருடத்திற்கு 90 நாட்கள் என்று இருப்பதை அதிகரித்து 150 நாட்களுக்கு தள்ளுபடி விற்பனையை நீட்டிக்க இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 4] [திரு. எச். எம். ராஜு]

கதருக்கு எங்கள் மாவட்டத்தில் நல்ல ஆதரவு தரப் படுகிறது. கடந்த முறை 63 ஆயிரம் கிலோ உலவம் பஞ்சு வேண்டும் என்று நாங்கள் கேட்டு இருந்தோம், அவ்வளவு பஞ்சு எங்களுக்கு தராதது ஒரு குறையாக இருக்கிறது. இந்தமுறை வரும் தீபாவளிக்கு எங்களுக்கு குறைந்தது 70 ஆயிரம் கிலோ இலவம் பஞ்சு தேவைப்படுகிறது, அதைத் தர ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று நான் இந்தநேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கதர் கம்பளி துணி வகைகள் எங்கள் மாவட்டத்தில் பெருமளவுக்கு விற்பனை ஆகிறது என்பது எல்லோரும் அறிந்த உண்மை ஆகும். லாதியானா போன்ற இடங்களிலிருந்து வரும் முகவர் (ஏஜென்ட்) களை எங்கள் மாவட்டத்திற்கு அனுப்பி வைக்கவேண்டும். ஏன் என்றால் சென்னையில் இருக்கும் இத்துறையினருக்கு அந்தக் கம்பளித் துணியின் தரம், நிறம், மக்கள் விரும்புகிறார்களா, இல்லையா, என்பது தெரியாது, மேற்படி ஏஜென்ட்கள் இங்கே சென்னையிலுள்ள கதர் கிராம அலுவலகத்திற்கு வந்துவிட்டு சென்று விடுகிறார்கள் என்று நாங்கள் அறிகிறோம். இதைத் தவிர்ப்பதற்கு, லாதியானா போன்ற இடங்களிலிருந்து வரும் அந்த ஏஜெண்டுகளை எங்கள் மாவட்டத்திற்கு அனுப்பி வைத்தால் மக்களுடைய விரும்பம் தெரியவரும் என்று சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

10.35 மணி

கதர்த் தொழிலில் ஈடுபட்டுவரும் தொழிலாளர்களுக்கு கொடுக்கும் ஊதியம் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வையும் எல்லா படித்தொகையும் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கதர் கிராமத் தொழில் வாரியத்தில் தலைமை நூற்பாளருக்கு தினக்கூலி 15-ரூபாய் என்ற அளவில் இருக்கிறது. அதை 30 ரூபாயாக உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன், நேப்பாள் தறி அலகு தொழில் நுட்பத் தொழில் உதவியாளர்களின் தினக்கூலியை உற்பத்தி அடிப்படையில் வழங்காமல் மாற்றி அமைக்க வேண்டும். மாதம் 3 ஆயிரம் மீட்டருக்கு உற்பத்தி குறைந்தால், குறைவுக்கு ஏற்ப கூலியை குறைத்து வழங்கும் முறையை மாற்றவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சமூகநலத்தில் நமது அரசு கேட்டு இருக்கும் தொகை 139,42,59,000 ரூபாயாகும். பால்வாடி இல்லாத ஊர்களும் நமது மாநிலத்தில் இருக்கின்றன. பால்வாடியை கண்டிப்பாக குழந்தைகளுக்கு அமைத்துத் தரவேண்டும். எங்களுடைய நீலகிரி மாவட்டத்தில் போர்த்திஉறாடா என்ற கிராமத்தில் 500 குழந்தைகள் இருந்தாலும்கூட அங்கே ஒரு பால்வாடி இல்லை என்பதை மிகவும் வேதனையுடன் சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. எச். எம். ராஜு]

[1990 ஏப்ரல் 4]

குழந்தைக்காப்பகங்கள் சிறந்த முறையில் செயல்பட வேண்டும். அவர்களுக்குச் சேரவேண்டிய உணவுப் பொருள்கள் கண்டிப்பாகச் சேரவேண்டும். இந்த வயதில்தான் குழந்தைகளை அவசியமாக நல்லமுறையில் பராமரிக்கவேண்டும். இந்த வயதில்தான் குழந்தைகளின் வளர்ச்சியும் வளர்ச்சி மூலமாக எதிர்காலமும் அமைந்து இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தக் காப்பகங்களை நல்லமுறையில் செயல்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குழந்தைகள் சத்துணவில் சில குழந்தைகள் சைவம் என்ற முறையில் முட்டைகளை சாப்பிடாமல் இருக்கிறார்கள். எங்கள் மாவட்டத்தில் சில பகுதிகளில் முட்டைகளை குழந்தைகள் சாப்பிடுவதில்லை. அந்தப் பகுதி குழந்தைகளுக்கு மட்டும் முட்டைக்கு பதிலாக பால் வழங்குமாறு இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சத்துணவு ஊழியர்களின் ஊதியம் கண்டிப்பாக உயர்த்தப்படவேண்டும். 8 வருடம் பணியில் இருப்பவர்களுக்கு நிரந்தர வேலை தரும் அரசு, அதை 5 வருடமாகக் குறைத்தால் நல்லது என்று கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். விதவைகள்; ஆதரவற்றோர். கணவனால் கைவிடப்பட்டவர்கள், குடும்பப் பொறுப்புகளை தாங்களே சுமக்கும் பெண்களுக்கு, விலைவாசி உயர்வை கருத்திலேகொண்டு அவர்களுக்கு மானியமாக வழங்கப்படும் 600 ரூபாயை 750 ரூபாயாக உயர்த்தி, அவர்களுக்கு நல்வாழ்வு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரசு மற்றும் தனியாரிடம் பணிபுரியும் பெண்களுக்கு மாவட்டத்திற்கு ஒரு விடுதியாவது கட்டி கொடுத்து பணிபுரியும் இத்தகைய பெண்களுக்கு உதவவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கணவனால் கைவிடப்பட்ட, ஆதரவற்ற பெண்களுக்கு, முதியோர் உதவித் திட்டம் கீழுள்ள வயது வரம்பை 30-லிருந்து குறைத்து, குறைந்தபட்சமாக 20 வயது என்று ஆக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வரதட்சணை கொடுமையை ஒழிக்க அரசு பல வழிமுறைகளை வகுத்து, தண்டிக்கப்பட்டவர்கள் தண்டனையிலிருந்து தப்பாமல் இருக்கும்பொட்டு சட்டத்தைத் தீவிரமாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முதியோர், விதவை பென்சன் தாமதமாகும் நிலை மாற வழி செய்யவேண்டும். சில இடங்களில் அதிக காலதாமதம் ஏற்படுகிறது' பென்சன் தொகை உடனடியாகக் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

வாக்கெடுப்பும் (தொடர்ச்சி)

1990 ஏப்ரல் 4] [திரு. எச். எம். ராஜா]

உதகையில் உள்ள காது கேளாதோர் பள்ளியில் சுமார் 55 மாணவர்கள் படித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மேல்வகுப்பு படிப்பதற்கு எட்டாம் வகுப்பு வரை அதை உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

10 இலட்சத்திற்கும் அதிகமாக இருக்கும் உடல் ஊனமுற்றோர், பார்வையில்லாதோர், காது கேளாதோர் மற்ற ஊனம் உற்றவர்களுக்கு அரசுத்துறையில் 1 சதவீத இடஒதுக்கீடு என்று ரூப்பதை 2 சதவீதமாக்கி, அரசுத்துறையில் அவர்களுக்கு இடஒதுக்கீடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேலை கிடைக்காத, பார்வையற்றோருக்கு வழங்கப்படும் நிவாரணத் தொகை, பட்டதாரிகள், முதுநிலை பட்ட தாரிகளுக்கு மாதம் 100 ரூபாயிலிருந்து 150 சேர்த்தும் புதுமுக வகுப்பு மேல்நிலை வகுப்பிலிருந்து பட்டப்படிப்பு முடிக்காதவர் கள் வரை ரூபாய் 75-லிருந்து 125 சேர்த்தும் இதர வகுப்பு களுக்கு ரூபாய் 50-லிருந்து 100 சேர்த்தும் உயர்த்திக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பார்வையற்ற மாணவர்களுக்காக தேர்வின் போது எழுதும் எழுத்துத் துணை உதவியாளர்களுக்கு தேர்வு ஒன்றுக்கு 6 ரூபாய் கொடுக்கும் நிலை இருக்கிறது. மூன்று மணி நேர தேர்விற்கு அந்த உதவியாளர்களுக்குக் கொடுக்கும் தொகை மிகவும் குறைவு. ஆகவே, அதை 12 ரூபாயாக உயர்த்தி கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உடல் ஊனமுற்றோர் பயன்படுத்தும் மோட்டார் பொருத்தப் பட்ட ஊர்திகளுக்கு வழங்கப்படும் நிலஎண்ணெய் தொகையில் 50 சதவீதம் மைய அரசு மானியமாக வழங்கும் திட்டத்தில் 2 குதிரை சக்தி கொண்ட மோட்டார் ஊர்திகளுக்கு மாதத்திற்கு 15 லிட்டர் நில எண்ணெய் என்றும் அதற்குமேல் உள்ள மோட்டார் பொருத்தப்பட்ட ஊர்திகளுக்கு 25 லிட்டர் நில எண்ணெய் என்று கொடுப்பதை முறையே 25 லிட்டர் என்றும் 40 லிட்டர் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எட்டாம் வகுப்புதேறிய ஆதிதிராவிடர் பெண்களுக்கு 5 ஆயிரம் ரூபாய் கிடைக்கும் திருமண திட்டத்தில் பணம் இல்லாமல் திருமணங்கள் நடைபெற்று இருக்கின்றன. அப்படி திருமணங்கள் முடிந்துவிட்டாலும்கூட அந்தப் பணத்தை உடனடியாக தருகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் இருப்பினும், அவர்கள் நம்பும் வகையில் நமது அரசாங்கம்

10.40 மணி

அந்தப் பணத்தை உடனடியாக அவர்களுக்குப் பெற்றுத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆதிவாசி இனப் பெண்கள் 5-ம் வகுப்பு படித்தாலே அவர்களுக்கு திருமணத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டு அவர்களுக்கும் 5000 ரூபாய் வழங்கப்படும் என்று ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

492- மானியக்-கோரிக்கைகள், 1990-91-விவாதமும்
வாக்கெடுப்பும் (தொடர்ச்சி) .
[திரு. எச். எம். ராஜு] [1990 ஏப்ரல் 4]

அதைக் கொஞ்சம் இன்னமும் தளர்த்தி இரண்டு ஆண்டுகள். குறைத்து, 3-ம் வகுப்பு படித்திருந்தாலே இலவசப் பண உதவி கிடைக்கும் என்று ஆணையிடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது ஆதிவாசிப்பெண்கள் அதிக அளவில் படித்து வருகிறார்கள். ஆனால் இப்போது 18-20 வயதாகியிருக்கும் பெண்கள் எல்லாம் அவ்வளவாகப் படிக்கவில்லை. அவர்கள் திருமண வயதுக்கு வந்துவிட்டதன் காரணமாக, ஆதிவாசிப் பெண்கள் 3-வது வகுப்பு படித்திருந்தால் உதவிப் பணம் கிடைக்கும் வகையில் மாற்றி உத்தரவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கர்ப்பமுற்ற தாய்மார்களுக்கு ரூ. 200 வழங்குவதற்காக அவர்கள் மருத்துவச் சான்றிதழ், வருமான சான்றிதழ் போன்றவை பெற வேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஆனால் அந்தச் சான்றிதழ்களைப் பெறுவதில் மிகுந்த கால தாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே அவர்கள் மருத்துவ மனைகளில் அட்மிட் செய்யப்படும் போதே, அந்தந்த மருத்துவ மனைகளிலுள்ள மருத்துவர்கள் அவர்களுக்குரிய சான்றிதழ்களை அந்த தாய்மார்களுக்கு வழங்கி விட்டால் அதனால் பலன் கிடைப்பதில் ஏற்படும் தாமதம் தவிர்க்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஊரகத் தொழில் வளர்ச்சிக்கு 24,74,50,000 ரூபாய்க்கு மேல் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே கேட்டிருக்கிறார்கள். இதில் மகளிர் ஊக்குவிக்கும் வகையில் அப்பளம் இருவோர், ஊறுகாய்த் தொழில் ஈடுபட்டோருக்கு அதிகமான ஊக்கத் தொகை தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சுய வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் கடன் உதவி பெறும்போது 5 முதல் 10 பேர் என்று ஒன்று சேர்ந்து கூட்டாகத் தொழில் செய்பவர்கள், நாங்கள் சேர்ந்து கூட்டாகத் தொழில் செய்ய விரும்புகிறோம் என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு தரப்படும் கடனை ஒட்டு மொத்தமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்ததாக, சிவகாசி தீப்பெட்டித் தொழிற் சாலைகளில் பணிபுரியும் சிறுவர்கள், சிறுமிகள் அங்கே வேலை செய்யும் பெரியவர்களைக்காட்டிலும் சிறந்த முறையிலும், பெரியவர்களைவிட அதிகமான அளவிலும் பணி செய்தும்கூட சிறுவர்களுக்கு மிகக் குறைந்த ஊதியத்தைக் கொடுக்கிறார்கள். இம்முறை மாறி வேலைக்கேற்ப பெரியவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் ஊதியத்தையாவது சிறுவர்களுக்கு கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்ததாக மலைவாழ் மக்களுக்கும், ஆதிவாசி மக்களுக்கும் ஆதிதிராவிடர்களுக்கும் உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கும் சுய வேலைவாய்ப்புத் திட்டங்களில் முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்கள் மாவட்டத்திலுள்ள கோத்த இனத்தைச் சேர்ந்த மலைவாழ் ஆதிவாசிகள் சிறந்த தச்சத் தொழிலாளர்கள், சில ஆண்டுகளாக

1990 ஏப்ரல் 4] [திரு. எச். எம். ராஜு]

இத்தொழில் குறைந்து கொண்டு வருகிறது. மீண்டும் அவர்களை ஊக்குவித்து அந்தத் தொழிலை பழைய நிலைக்குக் கொண்டு வர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல, தொதவர் இனத்தைச் சார்ந்த பெண்கள், பின்னல் வேலைப்பாட்டில் பிரசித்தி பெற்ற சால்வைகளைச் செய்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் ஊதியம் மிகக் குறைவானது. உலக அளவில் அந்த சால்வைகள் பிரசித்தி பெற்றவை. வெளிநாட்டில் அதிகமாக விற்பனையாகக் கூடியவை. அவர்களின் ஊதியத்தை உயர்த்திக் கொடுக்குமாறு நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்ததாக தேன் எடுக்கும் தொழிலில் மலைவாழ் ஆதிவாசி மக்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதில் அதிகமாக ஈடுபடும் வகையில் அவர்களின் ஊதியமும் உயர்த்தப்படவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நீலகிரி மாவட்டத்தில் கிடைக்கும் பழ வகைகளைப் பயன்படுத்தி ஒரு ஜாம் பாக்டரி அங்கே அமைத்து, நாடு முழுவதும் விநியோகம் செய்ய கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தியாவிலேயே நீலகிரி மாவட்டத்தில் 15-ம், கேரளா மாநிலத்தில் ஒன்றற்தான் கூட்டுறவுத் தேயிலைத் தொழிற்சாலைகள் உள்ளன. நீலகிரி சங்கங்களில் 15 ஆயிரம் உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். 25 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் தேயிலை உற்பத்தியை அவர்கள் செய்கிறார்கள். இந்த அமைப்புக்கு மாவட்டத்தின் மொத்த உற்பத்தியில் 25 சதவீதம் பங்கு சேரும். மேலும் அதிக அளவில் உற்பத்தியைப் பெருக்க அதன் மத்திய அமைப்பான இன்கோ செர்வ் சலுகையையும் உதவியையும் செய்வதுடன், நவீன விஞ்ஞான முறையிலேயே அவர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தத் துறையில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களின் ஊதியத்தையும் உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு எல்லாப் படித்தொகைகளும், ஊதிய உயர்வும் வழங்கவேண்டும். அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர பதவி உயர்வும் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அதற்கெல்லாம் வழி வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எனக்குப் பேச வாய்ப்பு கொடுத்தற்காக, மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கும், நல்ல உள்ளங்களுக்கும் மீண்டும் நன்றி கூறிக்கொண்டு, அமர்கிறேன். ஜெய்ஹிந்த்.

திருமதி பாப்பா உமாநாத் : மாண்புமிகு சட்டப்பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய சமூக நலத்துறை சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினையில் எங்களுடைய கட்சியின் சார்பாக கில கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன். சமூகத்தின் சரிபாதியாக இருக்கிற பெண்கள், குழந்தைகள், ஊனமுற்றோர்களுக்காக விவாதிக்கக்கூடிய இந்த மானியக் கோரிக்கையின்

[திருமதி பாப்பா உமாநாத்]

[1990 ஏப்ரல் 4]

மீது நம்முடைய அரசாங்கத்தின் கொள்கைப்படி இதற்கும் 30 சதவீதம் நேரத்தை ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (சிரிப்பு) நமது துணைத் தலைவர் அவர்கள் கருணை காட்டுவார்கள் என்றும் நினைக்கிறேன்.

இந்த ஆண்டு பெண் குழந்தைகளுடைய ஆண்டாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. உசிலம்பட்டி உள்ளிட்ட தென் மாவட்டங்களில் பிறக்கின்ற குழந்தைகள் பெண் குழந்தைகளாக இருந்து விட்டால், கள்ளிப் பால் ஊற்றி, நெல்மணிகளை மூக்கிலே திணித்து கொன்று விடுகின்ற கொலை பாதகச்செயல்கள் ஓராண்டு, ஈராண்டல்ல, கடந்த 15 ஆண்டுகாலமாகவே நடந்து கொண்டிருக்கிறது. நான் சார்ந்துள்ள ஜனநாயக மாதர்ச்சங்கமும், மற்றும் பல சேவை அமைப்புகளும் அந்த இடத்திற்கேச் சென்று ஆய்வு செய்து, அறிக்கையை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குக் கொடுத்தபோதிலுங்கூட, அவர்கள் எந்தவித நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் வேதனையோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

10-45 மணி

அதுமட்டுமல்ல. நம்முடைய தமிழகச் சட்டமன்ற வரலாற்றிலேயே இந்த முறைதான் மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பட்ஜெட் உரையிலேயே அந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். இது வரவேற்கத்தக்கது. பிறந்த குழந்தை பெண் குழந்தை என்று அறிந்தவுடன் அதைக் கொன்றுவிடுவது என்ற முறை கிராமத்துப் பாணியாக இருந்தாலும் கருப்பையில் இருப்பது எந்தக் குழந்தை என்று கண்டுபிடித்து, 'அம்னியோ சென்டஸஸ்' என்ற விஞ்ஞான முறையின் மூலம் கண்டுபிடித்து அவை பெண் குழந்தைகளாக இருந்தால் அவற்றை அப்போதே அழித்து விடுகிற அரக்கத்தனம் மிக மிகச் சாதாரணமாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது. ஒரு ஓட்டலுக்குச் சென்று காப்பி சாப்பிடுவதைப்போல இது நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தக் கொடுமைகளைத் தடுத்து பெண் குழந்தைகளைக் காப்பாற்ற அரசு முன்வரும் என்றும், கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கும் என்றும் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

முதலாவதாக இந்தக் கொடுமைகளுக்கான சமுதாயப் பின்னணிகளை நாம் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். அதாவது பெண்களைப் பற்றிய பிற்போக்குத்தனமான பார்வையைப் புரிந்து நாம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். தாய், தகப்பன் மீது மட்டும் நடவடிக்கை எடுப்பதால் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு கிடைக்காது. பெண்களை வளர்ப்பது, திருமணம் செய்து கொடுப்பது, படிக்க வைப்பது, சீதனம் கொடுப்பது போன்றவற்றிற்கு ஆகும் செலவு, வரதட்சணைப் பிரச்சினை சுவற்றை எல்லாம் பார்க்கவேண்டும். வரதட்சணைக் கொடுமை

1990 ஏப்ரல் 4]

[திருமதி பாப்பா உமாநாத்]

என்பது பெரும் புற்றுநோயாக இன்றைக்கு பெருகிக்கொண்டிருக்கிறது. 1961-ஆம் ஆண்டு நேரு அவர்களும், 1986-ஆம் ஆண்டு அவரது பேரனும் கொண்டு வந்த வரதட்சணைத் தடுப்புச் சட்டத்தில் குறைகள் பல இருப்பினும் அதை அமலாக்குவது என்பது கேலிகூத்தாகிவிட்டது. அது பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு பலன் அளிக்கவில்லை. நீதி மறுக்கப்படுகிற நிலைமை இன்னும் தொடருகிறது. பெண்ணாகப் பிறப்பதே பெரும் பாவம் என்கிற கருத்தினை மாற்றி 'மங்கையராய்ப் பிறப்பதற்கு நல்ல மாதவம் செய்திட வேண்டும் அம்மா' என்ற கவிமணி அவர்களின் பீடுநடை போடுகின்ற கருத்தை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். இந்த அரசு இதற்கான பிரத்தியேகமான நிதியாதாரத்தை எதிர் பார்க்காமல் சில ஆக்கபூர்வமான திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒன்று பெண் குழந்தையைப் பெற்றால் அவர்களுக்கு வீட்டுமனை, வேலை வாய்ப்பு ஆகியவை அளிக்கப்படும் என்று அறிவிக்க வேண்டும். பெண் குழந்தைகளைப் பள்ளிக்குத் தொடர்ந்து அனுப்பினால் அவர்களுக்கு மாதம் தோறும் 100 ரூபாய் உதவித் தொகை அளிக்கப்படும் என்று அறிவிக்க வேண்டும். டி.வி. வானொலி, திரைப்படங்கள் போன்ற மக்கள் தொடர்புச் சாதனங்களில் பெண் குழந்தைகளைப் பாதுகாக்கவேண்டிய அவசியம் பற்றி தொடர்ச்சியான பிரச்சாரம் செய்யவேண்டும். பெண் குழந்தைகளைச் சுமையாகக் கருதுவது தவறு என்பதை உணர்த்த வேண்டும். பெண் குழந்தைகளை வளர்க்க விரும்பாவிட்டால் அவற்றைக் குழந்தைக் காப்பகங்கள் மூலமாக எடுத்து வளர்க்க வேண்டும். பள்ளிப்பாடப்புத்தகங்களிலும், கல்லூரிகளிலும் இதை ஒரு பாடமாகவே ஆரம்பம் முதல் உணர்த்த வேண்டும். டிரப்போது கூட ஒன்றாவது வகுப்புப் புத்தகத்தில் ஒரு படம் இருக்கும். அதில் அப்பா என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறார்? ஈசி சேரில் உட்கார்ந்து கொண்டு பேப்பர் படிக்கிறார். அம்மா என்ன செய்கிறார்? சமையல் அறையில் சமைக்கிறார். தம்பி என்ன செய்கிறான்? அவன் படிக்கிறான். தங்கை என்ன செய்கிறாள்? அம்மாவுக்கு உதவியாக வீட்டைப் பெருக்கிக் கொண்டிருக்கிறாள். ஏன்? அதை மாற்றக்கூடாதா? அந்தப் பெண் படிப்பதுபோல் மாற்றிச் சொல்லக்கூடாதா? பெண் கூட்டுவதற்காக மட்டுமே பிறந்திருக்கிறாளா? இதிலே என்ன பார்வை இருக்கிறது என்பதைப் பாருங்கள். ஆகவே எந்த ஆட்சி வந்தாலும் இந்தப் பார்வை மறையவேண்டும் என்பதற்காகத் தான் நான் இதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து நம்முடைய மூவலூர் இராமாமிர்தம் அம்மையார் அவர்களுடைய நினைவாக வந்திருக்கக்கூடிய திருமண உதவித் திட்டம் சம்பந்தமாக ஒரு வார்த்தை. தகுதியுள்ளவர்கள் அனைவருக்கும் அது கிடைப்பதில்லை. அதிலே தாமதம் இருக்கிறது. சிலருக்குக் கிடைக்கிறது. சிலருக்குக் கிடைக்கவில்லை. பல மாதங்கள் காத்திருக்கவேண்டி இருக்கிறது. அடுத்த மாதம்

[திருமதி பாப்பா உமாநாத்]

[1990 ஏப்ரல் 4]

தருவது மட்டுமல்ல. அடுத்த ஆண்டு கூட ஆகிவிடுகிறது. பணம் வரட்டும் என்று சொல்கிறார்கள். மாப்பிள்ளை கிடைப்பதே இந்தக் காலத்தில் கஷ்டம். ஆகவே அந்தப் பணம் கிடைக்க வில்லை என்று சொல்லி கல்யாணத்தை ஒத்தி வைத்தால் மாப்பிள்ளை போய்விடுவார். ஏனென்றால் எந்த இடத்தில் கிராக்கி இருக்கிறதோ அங்கே அவர் போய்விடுவார். ஆண்களை இன்றைக்கு ஏலம் விட்டுத்தானே பெண்கள் வீட்டிலே விலைக்கு வாங்குகிறார்கள். மாப்பிள்ளை வியாபாரம் தானே நடக்கிறது. எனவே அந்த மாப்பிள்ளை வியாபாரத்தில் ஏலம் எந்தப் பக்கம் ஜாஸ்தியாக இருக்கிறதோ அந்தப் பக்கத்திற்குப் போய்விடுவார் மாப்பிள்ளை. எனவே நீங்கள் பணம் கொடுப்பதைத் தாமதப் படுத்தினால் திருமணத்திற்குப் பணம் கொடுப்பது மட்டுமல்ல. மாப்பிள்ளை தேடிக்கொடுக்கக்கூடிய பொறுப்பும் அரசுக்கு வரும் என்பதை நான் எச்சரிக்கையாக இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே தகுதி வாய்ந்த அனைவருக்கும் அந்தப் பணத்தைப் பட்டுவாடா செய்யவேண்டுமென்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதுமட்டுமல்ல. அந்த உதவித்தொகையைப் பெறுவதில் சில குளறுபடிகளும், சில சங்கடங்களும் இருக்கின்றன. சிலபேர் சொல்கிறார்கள் 5,000 ரூபாய் வாங்குவதற்கு 1,000 ரூபாய் செலவழிக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. யாரிடம் அவ்வாறு கொடுத்தீர்கள், சொல்லுங்கள் என்று அமைச்சர் கேட்டால் சொல்ல முடியாது; சொன்னால் அந்தப் பணமும் கிடைக்காமல் போய்விடும் என்று சொல்வார்கள்.....

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலக்ஷ்மி செகதீசன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி பாப்பா உமாநாத் அவர்கள் பேசுகிறபோது திருமண உதவித் தொகை பெறுவதில் இருக்கக்கூடிய இடப்பாடுகளை எல்லாம் கூட எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்தத் திட்டம் இந்த ஆண்டு தான் அமலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. எனவே இந்தத் திட்டத்தை அமல்படுத்துவதில் ஆரம்பத்தில் சில நிர்வாகக் கோளாறுகள் இருக்கத்தான் செய்தது. என்னென்ன சான்றிதழ்களைப் பெறுவது, யார் மூலம் பெறுவது, இந்தத் தொகையை யார் பொறுப்பாக பயனாளியிடத்தில் ஒப்படைப்பது என்பது பற்றி இந்த அரசு ஒரு அறிவிப்புச் செய்தது. அதற்குப் பிறகு தேவைப்பட்ட நேரத்தில் சில மாறுதல்களைச் செய்தது இந்த அரசு. இன்னும் சில மாறுதல்களை நாங்கள் செய்ய இருக்கிறோம். எனவே, புதிதாக அறிமுகப்படுத்திய ஒரு திட்டம் உடனடியாக முழு பயனை எந்தவிதமான சிரமும் இன்றி எல்லோருக்கும் கொடுப்பது என்பது இயலாத காரியம். காலப் போக்கில் இதிலே இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகள் நீக்கப்படும் என்பதை அம்மையார் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 4]

திருமதி பாப்பர் உமாநாத் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அடுத்து இந்த உதவி பெற 8-வது வகுப்பு வரை படித்து இருக்கவேண்டும் என்று நம்முடைய கல்வித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கூட சொன்னார்கள். இது கல்வியை ஊக்கப்படுத்துவதற்காக கொடுப்பது என்று சொன்னார்கள். அது ஒரு முறையிலே சரியானதுதான். என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், திருமண உதவி பெண்களுடைய கல்வியை ஊக்குவிக்கப் போதுமானது அல்ல. எல்லோரும் அதை ஒத்துக் கொள்வார்கள். இது கல்வி அடிப்படையிலே என்பதை விட திருமண உதவி என்ற முறையில், வறுமை அடிப்படையிலே அதை நிர்ணயித்தால் உதவியாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். பெண் குழந்தைகளை படிக்கச் செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். முதல் வகுப்பு முதல் 5-ம் வகுப்பு வரை படிக்கும் பெண் குழந்தைகள் இடையிலே 45 சதமானம் பேர்கள் பள்ளிக்குப் போவதில்லை. அதே மாதிரி 5-ம் வகுப்பு முதல் 8-ம் வகுப்பு வரை படிக்கின்றவர்களும் இடையிலே நின்று போகின்றார்கள். எங்கே போகின்றார்கள்? உல்லாச வாழ்விற்கா போகிறார்கள்? அம்மா பெற்றுப் போடுகின்ற குழந்தைகளுக்கு ஆயா வேலை பார்ப்பதற்காக அல்லது வேறு வேலை செய்வதற்காக, பட்டாசு வேலை செய்வதற்காக அவர்கள் அனுப்பப்படுகின்றார்கள். ஆகவே கல்வியை தெய்வப் பெண்ணாக்கிய இந்த சமுதாயம், மானிடப் பெண்ணை மடமையிலே தள்ளுவது என்ன நியாயம் என்று கேட்க நான் விரும்புகிறேன். ஆகவே இந்த முறையில் அவர்களுடைய கல்விக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். 85 லட்சம் குழந்தைகளுக்கு மதிய உணவு போடுகின்ற ஏற்பாடு இங்கு தான் இருக்கிறது. அதே போல, பள்ளிக்கூடத்திற்கு செல்லமுடியாத நிலையில்தான் பெரும்பாலான பெண் குழந்தைகள் இருக்கின்றார்கள். இதனை இந்த அரசு பரிவோடு பார்க்கவேண்டும், செயலிலே காட்டவேண்டும்.

10-50 மணி

ஜனநாயக மாதர் சங்கம் கோரியபடி, திருமண உதவியில் மலை ஜாதி பெண்களுக்கு 5-ம் வகுப்பு வரை படித்தால் போதும் என்று வரம்பை ஏற்றிருப்பதற்காக முதல்வர் அவர்களுக்கு நன்றி. அதுபோல ஆதிதிராவிடர் வகுப்பினை சேர்ந்த பெண்களுக்கும் விஸ்தரிக்கவேண்டும். இப்படிப் படிப்படியாக வறுமை அடிப்படையில் இந்த திட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு வரதட்சணைக் கொடுமையைக் கருத்தில் கொண்டால் கலப்புத் திருமணம் காதல் திருமணம் தேவை என்றே நாம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். ஆனால் கலப்புத் திருமணத்திற்கு உதவித் தொகை மிகவும் தாமதமாக கொடுக்கப் படுவதாக புகார் வருகிறது. 2, 3 ஆண்டுகாலமாக மனுவுடன் அலைகின்ற தம்பதிகளை நான் பார்த்திருக்கிறேன். ஆகவே 3 மாதத்திற்குள்ளாக கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வதோடு தகுதி

[திருமதி பாப்பா உமாநாத்]

[1990 ஏப்ரல் 4]

அடிப்படையில் வேலை வாய்ப்பிலே முன் உரிமை கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கணவன் இறந்துவிட்ட நேரத்தில் குடும்ப நிலையை சீர்படுத்த ரூபாய் 2 ஆயிரம் என்பதை 3 ஆயிரம் என்று உயர்த்தியதை பாராட்டுகிறேன். இதனைப் பெறுவதில் அனாவசியமான இடையூறுகள் இருக்கின்றன. அவைகள் தவிர்க்கப்படவேண்டும். இது எந்த நோக்கத்திற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டதோ அந்த நோக்கம் நிறைவேற்றப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முதியோர் உதவித் தொகை சம்பந்தமாக இன்றைக்கு தாமதம் கூடுதலாகிக்கொண்டிருக்கின்றது. அது தவிர்க்கப்பட வேண்டும். இதில் இரண்டு தடைகளை நீக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒன்று. முதியோர் பென்சன் பெறக்கூடியவர்களுக்கு ஆண் பிள்ளைகள் இருந்தால் கிடைப்பது இல்லை. மகன் இருந்தால், என்னமோ ஊரிலே இருக்கின்ற மகன்கள் எல்லாம் தாலுக்கா தனியன்களாக இருக்கின்ற மாதிரி எல்லோருடைய அபிப்பிராயம். பலபேர் அம்மாவை அம்போ என்று தெருவிலே விட்டுப்போகின்றவர்கள் தான் அதிகமாக இருக்கின்றார்கள். இங்கே இருப்பவர்களைச் சொல்லவில்லை. பொதுவாக நாட்டில் இருப்பவர்களைத்தான் சொல்கிறேன்.

ஆகவே அப்படி தாயைக் காக்காத தனயன் என்று ஒரு சர்டிபிகேட் வாங்கிக்கொடுத்தாலாவது அந்த அம்மையாருக்கு முதியோர் பென்சன் கொடுப்பதற்கு உதவி செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிலே நாம் ஆண் பார்வை தானே பார்க்கின்றோம். பெண் பிள்ளைகள் என்றால் சம்பாதிக்க முடியாது. அதைப் பெற்றால் பரவாயில்லை. ஆண் பிள்ளையை பெற்றால் பென்சன் இல்லை என்பது ரொம்ப கஷ்டமாக இருக்கிறது. நான் கூட பல இடத்திலே தொகுதியிலே பார்த்திருக்கிறேன். அதை மாற்றவேண்டும்.

அடுத்தது, விதவைகள். 40 வயது உச்ச வரம்பு. 40 வயதுக்கு முன்னே புருஷன் செத்துப்போனால் என்ன பண்ணுவது? நீங்கள் உத்தரவு போடமுடியாது. 40 வயதிலேதான் புருஷன் சாக வேண்டும். அந்த அம்மை விதவை ஆக வேண்டும் என்று போடமுடியாது. 18 வயதிலே கூட இன்றைக்கு விதவையாகி விடுகின்றார்கள்.

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 40 வயதிலேதான் கணவன் சாகவேண்டும் என்று சொல்லி ஒரு உத்தரவைப் போட முடியாது. அந்த 40 வயது உச்சவரம்பு வைக்கப்பட்டதனுடைய நோக்கமே விதவை மறுமணம் திட்டத்தை ஊக்கப்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காகத்தான். 40 வயதிற்குள்ளாக அந்த விதவைகள் எப்படியாவது மறுமணம் செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று அந்த மறுமணத் திட்டத்தை ஊக்கப்படுத்தவேண்டுமென்றுதான் 40 வயது வரை வரம்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 40 வயதிற்கு மேற்பட்ட விதவையை யாரும் மணந்துகொள்ள முன்வரமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 4]

திருமதி பாப்பா உமாநாத் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 40 வயதிற்குள்ளேயே வருவதில்லை. மனைவி செத்துப்போனால் கருமாதி வீட்டிலேயே கல்யாணம் நிச்சயமாகி விடும். ஆனால் ஒரு பெண் கணவனை இளம் வயதிலே இழந்தால் ஆயிரம் கேள்விகள் கேட்பார்கள். இன்னாருக்கு கல்யாணம் செய்துகொடுத்தார்கள் என்பது பற்றி யெல்லாம் கேட்பார்கள். அதைத்தான் நான் இங்கே சொல்கிறேன். இந்த சமுதாயம் ஆண் ஆதிக்க சமுதாயம் என்று சொல்கிறார்கள். அது ரொம்ப கடுமையானது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது சரி. அதற்காக 40 வயது வரை கல்யாணம் பண்ணிக்கொள்ளாதவர்கள் என்று சொல்லி தெருவிலே அவர்களை விடவேண்டாம். நீங்கள் விதவை ஆணவர்கள் எல்லோருக்குமே ஆதரவற்றவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மறுமணம் இன்னும் செய்து கொள்ளவில்லை என்று சர்ட்டிபிகேட் வேண்டுமானாலும் வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக தமிழ்நாடு சமூக நல வாரியம் மாற்றி அமைக்கப் படவேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்து. உயர்மட்ட பெண்களுடன் இல்லாமல், அடிமட்டத்தில் உள்ள பெண்களிடம் விழிப்பு உணர்ச்சி ஏற்படுத்துகின்ற அளவுக்கு மாதர் அமைப்புகளில் பிரதிநிதிகள் பங்கு பெறக்கூடிய முறையிலே அதை மாற்றி யமைத்து ஏராளமான வேலைவாய்ப்புக்களை பெற திட்டங்கள் இருப்பதை கீழ்மட்டத்திலே இருந்து கொண்டு செல்லக்கூடிய முறையில் ஆக்கப்பூர்வமான திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

10-55 மணி

சமூக நலன் தொடர்பாக 1988 ஆம் ஆண்டுக்கான ஆடிட்டர் ஜெனரல் அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது அதிலுள்ள ஒரு சிலவற்றை இங்கே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஒருங்கிணைந்த குழந்தை வளர்ச்சிப் பணிகள் 1975 முதல் மைய அரசின் உதவியோடு துவங்கிய திட்டம். 6 வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகளுக்கு உதவும் திட்டம். இதில் கோதுமைப்பொருட்கள் கொண்ட சத்துணவுத் திட்டத்துக்கு 164 லட்சம் ரூபாய் மைய அரசு உதவி வரப்பெற்றது. இது வரப்பெற்றது 1986-88 ஆம் ஆண்டுகளில். இதில் செலவிடப்பட்டது ரூபாய் 112 லட்சம் மட்டுமே. 51 லட்சம் செலவிடப்படாமலே விடப்பட்டது. பட்ஜெட்டில் 647 லட்ச ரூபாய் 1984-85 ஆண்டுகளில் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது. இதில் சுமார் 150 லட்சம் ரூபாய் செலவிடப்படவில்லை. 60 அங்கன்வாடி மையங்களில் குடிதண்ணீர் வசதி கிடையாது. 120 அங்கன்வாடிகளில் கழிப்பிட வசதி கிடையாது. மகப்பேற்றுக்கு முன்னால் டெட்டனஸ் ஊசி போடும் திட்டத்தில் 1984-87 ஆண்டுகளில் 67 சதம் வரையில் பணி நடைபெறாமலே இருந்தது. அனாதைக் குழந்தைகளுக்கு திருச்சி பாரதிபுரம் மாணவர் விடுதியில் ஒரு தங்குமிடம், காட்டேஜ் கட்டும் பணி 1978 முதல்

[திருமதி பாப்பா உமாநாத்]

[1990 ஏப்ரல் 4]

முடிக்கப்படாமலேயே உள்ளது. அனாதைக் குழந்தைகளின் உணவுச் செலவுக்காக ஒரு குழந்தைக்கு மாதம் 100 ரூபாய் உதவி என்று இருந்தும் வெறும் 60 ரூபாய் அளவுக்கே செலவு செய்யப்பட்டது. சமூக நலப் பணிகளுக்கு ஒதுக்கப்படும் தொகையே செலவழிக்கப்படவில்லை என்றால் இது சிக்கனமாகாது. சமூக நலப் பணிகள் மீது அக்கறையற்ற அணுகு முறையாகும். இது மாற்றப்பட வேண்டும்.

சிட்கோ தொழில் கூட மனைகளை எல்லாம் சிறு தொழில் அதிபர்களுக்கு உரிமையாக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறார்கள். ஆனால், சிட்கோவில் கட்டப்பட்ட தொழிலாளர் குடியிருப்புகள் சென்னை, புதுக்கோட்டை போன்ற பல நகரங்களில் உள்ளன. இந்தக் குடியிருப்புகளை அவற்றில் வசிக்கும் தொழிலாளர்களுக்கே உரிமையாக்க வேண்டுமென்று அரசு ஆணையிருக்கிறது. ஆனால் சிட்கோ மட்டும் அதனை அமுல்படுத்த மறுக்கிறது. அவட்சியப்படுத்துகிறது. இதில் அமைச்சர் அவர்களும் முதலமைச்சர் அவர்களும் தலையிட்டு இக்குடியிருப்புகளை தொழிலாளர்களுக்கே உரிமையாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சிறு தொழில் வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரையில் சிட்கோ 1970-ல் துவங்கப்பட்டது. ஆனால் 1986-ல் ரிசர்வ் வங்கி நடத்திய சர்வே என்ன கூறுகிறது? 18 ஆயிரம் சிறு தொழில் நிறுவனங்கள் நலிவடைந்துள்ளன, 1984-85-ல் 20.75 சதவிகிதம் சிறு தொழில் வளர்ச்சி விகிதம் இருந்தது. 1987-88-ல் 10.37 சதவிகிதம் என்கிற அளவுக்கு குறைந்திருக்கிறது. நலிவுக்கு என்ன காரணம்? 63 சதவிகிதம் நலிவுற்ற சிறு தொழில்கள், நடைமுறை மூலதனம் இல்லாததால், மூலப்பொருள் கிடைக்காததால், விற்பனை செய்வதில் சிரமங்களால் நலிவுற்றதாக காரணங்கள் கூறப்படுகின்றன. ஆகவே, இக்காரணங்களைப் போக்குவது சிட்கோவின் பணி. சிட்கோ ஏன் செய்யவில்லை? ஏன் செய்ய முடியவில்லை? இனியேனும் செய்யும் நிலையில் மாற்றியமைக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். சிறுதொழில்கள் தான் வேலைவாய்ப்புக்கு இடம் அளிப்பன. பெரிய தொழிற்சாலைகளில் ஆட்குறைப்பு, வேலை நிறுத்தம், கதவடைப்பு என்று நிலைமை போய்க்கொண்டிருக்கிறது. ஸ்டாண்டர்ட் மோட்டார் தொழிற்சாலையில் கூட ஆயிரம் பேரை வெளியேற்றிவிட்டுத் தான் ஒப்பந்தமே ஏற்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: 15 மணித் துளியாகி விருக்கிறது. போதாதா? முடியுங்கள்.

திருமதி பாப்பா உமாநாத்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்னும் கொஞ்சம் நேரத்தில் முடித்து விடுகிறேன். சிறு தொழில் வளர்ச்சிக்கு, சிறு தொழில் நலிவைப் போக்க அரசின் கூர்மையான கவனம், நடவடிக்கை தேவை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 4]

[திருமதி பாப்பா உமாநாத்]

அடுத்து, சிட்கோ பற்றி ஆடிட்டர் ஜெனரலின் 1988 ஆம் ஆண்டுக்கான அறிக்கையில் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 1984-88-ல், 24 மையங்களில் உருவாக்கப்பட்ட தொழிற்கூட மனைகள், 124 சிறிய மனைகள் 1988 ஆம் ஆண்டு வரையிலும் பயன்படுத்தப்படாமல் இருந்தது. இவற்றின் மதிப்பு ரூ. 25 லட்சம். தொழில் முனைவோருக்கு ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட 811 சிறிய தொழிற்கூட மனைகளில் 44 சதவிகிதம் மனைகளில் எந்தத் தொழிற்சாலையும் நிறுவப்படவில்லை. சிட்கோ 1.24 கோடி ரூபாய் மதிப்புடைய 1224 ஏக்கர் நிலத்தை வைத்துள்ளது. இந்நிலம் தொழில் முனைவோருக்கு ஒதுக்கீடு செய்யப்படாமலேயே உள்ளது. சிட்கோ, சிறுதொழில்களுக்கு விற்பனை வசதி எதையும் செய்து தரவில்லை. சிட்கோ துவங்கிய நாளிலிருந்து ஏற்றுமதி செய்த பொருளின் மதிப்பு 3 லட்சம் ரூபாய். ஆனால் இதற்கான சம்பளச் செலவோ ரூ. 5 லட்சம். அதுமட்டுமல்லாமல் சிறு தொழிலுக்கு தேவையான கச்சாப்பொருள்கள் என்று சொல்லக் கூடிய இரும்பு, எஃகு, கோக் கரி சம்பந்தப்பட்ட தொழில்களிடம் சுமார் 3½ கோடி ரூபாய் கூடுதலாகக் கட்டணம் வசூலித்தது. இது 1988 ஆம் ஆண்டு இறுதிவரை நீடித்தது. இந்த நிலைமையில் இப்போது வந்திருக்கிற புதிய அரசின் அணுகு முறையில் ஏதாவது மாற்றம் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்பதைப் பற்றி உங்களுடைய கொள்கைக் குறிப்பில் குறிப்பிடப்படவில்லை. இதைப்பற்றி அமைச்சர் பதிலில் குறிப்பிடுவார் என்று நினைக்கிறேன்.

டான்சியின் நிலையும் இதேபோலத்தான் இருக்கிறது. டான்சி பல நிறுவனங்களை மூடிவிட்டது. இன்னும் சில தொடர்ந்து நடக்குமா என்று தெரியவில்லை. சிறுதொழில்களுக்கு மூலப்பொருள் குறிப்பாக, இரும்பு, எஃகு, நிலக்கரி போன்றவை கிடைக்க உத்தரவாதம் இல்லாவிட்டால், இவற்றின் நசிவைத் தடுக்க முடியாது.

11-00 பணி

அடுத்து பெண்கள் விடுதிகள். இன்றைக்கு 7 மாவட்டங்களில் விடுதிகள் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. குறைந்த வருமானமுள்ள பெண்களுக்கு தங்கும் விடுதிகள் எல்லா மாவட்டங்களிலும், குறிப்பாக பெரிய தாலுக்கா சென்டர்களிலும் ஏற்படுத்த வேண்டும். கணவனால் கைவிடப்பட்ட, பெற்றோர்கள் ஆதரவில்லாத பெண்கள் குழந்தைகளுடன் தங்கிட தற்காலிக தங்கும் விடுதிகளை அதிகப்படுத்த வேண்டும். அடுத்து, அரசுத் துறையிலும், தனியார் துறையிலும் நடத்தப்படும் பல விடுதிகளில் பல முறைகேடுகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. எனவே, சென்னை மற்றும் பல பகுதிகளில் இதைக் கண்காணிக்க மாதர் அமைப்புசளைக் கொண்ட கண்காணிப்புக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும். இதுபோன்ற அபய இல்லங்களில் பல கோளாறுகள் இருக்கின்றன. வெளியிலே ஏற்பட்ட ஒழுக்கக் குறைவினால்

இந்த இல்லங்களுக்கு அந்தப் பெண்கள் வந்திருக்கிறார்கள். அந்த அபய இல்லங்களில் உள்ள அதிகாரிகள் அந்தப் பெண்களைத் தவறாகப் பயன்படுத்துவதாகத் தெரிகிறது. அதைப்பற்றி ஒரு விரிவான ஆய்வு செய்ய வேண்டும், பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். லீகல் கவுன்சலிங் சென்டர்ஸ், தாற்காலிக தங்கும் விடுதிகள் ஆகியவற்றைக் கூடுதலாகத் துவங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். வாலண்டரி அமைப்புகளிடம் மட்டும் இந்தப் பொறுப்பை ஒப்படைக்காமல், சமூகநலத் துறையில் கூடுதலாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து பார்வையற்றோர், ஊனமுற்றோர் பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்லி நான் முடித்துக்கொள்கிறேன். பார்வை வற்றோர் விஷயமாக இந்த அரசு கூடுதலாக கவனம் செலுத்த வேண்டுகிறேன். சாலை ஓரத்திலே துண்டு விரித்து ஐயா, கண்ணு தெரியாத குருடன், கொஞ்சம் பிச்சை போடுங்கள் என்று கேட்கக்கூடிய நிலையை மாற்றி, தாங்களும் முன்னுக்கு வர முடியுமென்ற நம்பிக்கையோடு படித்து இருக்கக்கூடிய பார்வையற்றவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புகள் தருவதில் இன்னும் அதிகமான அக்கறை செலுத்த வேண்டும். அவர்களுடைய கோரிக்கை நிராகரிக்கப்பட்டதால், அவர்கள் ஒரு போராட்டம் நடத்தினார்கள். இதே சென்னை மாநகரத்தில் காவல் துறையினர் அவர்களிடையே தடியடி நடத்தினார்கள். ஆயிரம்தான் காரணம் சொன்னாலும், கண் தெரியாதவர்கள் மீது தடியடி செய்வது ஒரு மனித நாகரீகமா? அது நடைபெற்றிருக்கிறது, மக்கள் மத்தியில் இந்த அரசைப்பற்றி அது ஒரு தவறான பிரதிபலிப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்பதைக் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு, அவர்களுடைய பிரச்சினைக்காக நம்முடைய சமூகநலத் துறை அமைச்சர் தலைமையிலே ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 6 மாதத்திற்குள்ளிருந்து ஒரு வருடத்திற்குள்ளாக அந்தப் பார்வையற்றவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு பெற்றுத் தருவதாக முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த முறையிலே அந்த வேலைவாய்ப்பை அவர்களுக்கு அளித்து, அவர்கள் கண்ணிலே ஒளியில்லை என்றாலும், அவர்களுடைய வாழ்க்கையிலே ஒளி ஊட்டக்கூடிய முறையிலே காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும்.

இது மாத்திரமல்ல. வேறு ஊனமுற்றவர்களும் இன்றைக்கு வேலைக்கு அலைகிறார்கள். கால் இல்லாமல், கை இல்லாமல் இருக்கிறவர்கள் அலைகிறார்கள். இப்படி என்னுடைய தொகுதியில் ஏராளமானவர்கள் அலைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பல வருடங்கள் ஆகியும் அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, அந்த முறையில் இதைக் கவனிக்க வேண்டும். ஊனமுற்றவர்கள் விஷயத்தில் மற்றவர்களைவிட கொஞ்சம் கூடுதல் அவசரத்தோடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 4]

[திருமதி பாப்பா உமாநாத்]

மகளிர் மேம்பாட்டுக் கழகத்தில் பணியாற்றும் பணியாளர்கள் பிரச்சினை பற்றி ஏற்கெனவே இந்த மன்றத்தில் எழுப்பியுள்ளேன். இன்னும் அவர்கள் பிரச்சினை தீர்ந்தபாடிಲ್ಲ. அவர்களுக்குக் குறைந்தபட்ச ஊதியம் வழங்கப்பட வேண்டும். அவர்களுடைய எதிர்காலம் பாதுகாப்பாக அமைவதற்கு சில ஆலோசனைகளை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களிடமும், மாண்புமிகு சமூக நலத் துறை அமைச்சர் அவர்களிடமும் தெரிவித்துள்ளோம். அதை அவர்கள் பார்த்து. எவ்வளவு சீக்கிரம் முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் அதில் தீர்வு காண வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நம்முடைய தமிழகம் முழுவதும் இன்றைக்கு ஏராளமான தொழில்கள் துவங்க இருக்கும் இந்தச் சூழ்நிலையில் கிராமப் பகுதிகளில் இருக்கிறவர்களுக்கு இது பற்றி விளக்கம் அளித்து, அவர்கள் பங்குபெறும் முறையில் நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக சத்துணவுத் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாக சென்ற பட்ஜெட்டிலே அவர்கள் பகுதிநேர நிரந்தரம் என்று அறிவித்திருக்கிறோம். பகுதி நேர நிரந்தரம் என்ற அறிவிப்பைக் கூட அப்படியே வைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு நபர் குழு, 4-வது ஊதியக் குழு, 5-வது ஊதியக் குழு, எதிலும் இவர்களை சட்டை பண்ணவில்லை. ஆகவே, அவர்களை அரசு ஊழியர்களாக்கி, அவர்களுக்குச் சலுகைகள் தர வேண்டும். அவர்களுக்கு வாராந்திர விடுமுறை, பேறுகால வசதிகள் தர வேண்டும். இதில் ஏறத்தாழ 2 இலட்சம் பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு இருக்கிறது. அதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் அவர்களுக்குச் சொற்பச் சம்பளம்தான் கொடுக்கிறார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களே, தினப்படி 100 ரூபாய் போதவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் 200, 300 ரூபாயிலே குடும்பம் நடத்த வேண்டியிருக்கிறது. இன்றைக்கு விலைவாசி ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இவர்கள் விஷயத்திலும், பால்வாடிகள் விஷயத்திலும் கவனம் செலுத்தி, அவர்களுக்கு நல்ல முறையிலே உதவி செய்ய ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, அமைகிறேன். நன்றி.

11-05 மணி

*திருமதி எஸ். பி. சற்குணம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சமூகநலத் துறை மானியத்தின் மீது பேசுகின்ற நல்வாய்ப்புக் கொடுத்தமைக்கு உளமார்ந்த நன்றியை நலிக்கின்றேன். எனக்கு முன்னதாக இங்கே பேசி அமர்ந்து இருக்கின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர் திருமதி பாப்பா உமாநாத் அவர்கள் மிக நல்ல கருத்துக்களைத் தேவையான சந்தர்ப்பத்தில் தெளிவாக எடுத்து உரைத்து இருக்கின்றார்கள்.

[திருமதி எஸ். பி. சற்குணம்]

[1990 ஏப்ரல் 4]

உலக மகளிர் நாள் என்று கொண்டாடப்படுகின்ற ஆண்டு இது. அதனுடன் சேர்த்து சிறுமியர் ஆண்டு என்று சிறப்பாகக் கொண்டாடுவதற்கு வழி அமைக்கப்பட்டு இருக்கின்ற நல்ல ஆண்டு இது. உலகம் தழுவிய அளவில் மகளிர் நலம், சிறுமியர் நலம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காக புதிய முயற்சிகளும், அதற்கான ஆக்கப் பணிகளும் உலகம் தழுவிய அளவிலே ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகின்ற இந்த ஆண்டில் தமிழக அரசின் மூலமாக பெண்களுக்கு சம உரிமையும், 30 சதவீத வேலை வாய்ப்பும் இன்றைய நாளில் தமிழகத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டு இருப்பது உலக நாடுகளுக்கு கலைஞர் அரசு வழிகாட்டியாக அமைந்து இருக்கிறது என்று பெருமையாகச் சொல்ல நாங்கள் தயாராக இருக்கின்றோம்.

பெண்களுக்கு சொத்தில் சம உரிமை என்ற நிலைமை 60 ஆண்டுக் காலத்திற்கு முன்பு, திராவிடர் இயக்கம் கொண்டுவந்த அந்தத் தீர்மானம் இன்று தமிழகத்திலே கழக அரசின் மூலமாக நிறைவேற்றப்பட்டதுடன், தேசிய முன்வணி அரசும் அதற்கு ஒப்புதல் தந்து, பெண்கள் நாட்டில் பிறக்கின்றபோது ஏளனமாகக் கருதப்படாமல் அவர்களுடைய பிறப்பையும் வாரிசுக்குத் தக்க வராக—ஆண்களுக்குத் தான் வாரிசு உரிமை என்று இருப்பதை மாற்றி—பெண்களும் வாரிசுக்குத் தக்கவர்கள் தான் என்ற நிலையை இன்றைக்கு அவர்கள் அடைந்து இருக்கின்றார்கள். சமுதாயத்திலே பெண்களுக்கு ஒரு ஏற்றத்தைச் சட்டத்தின் மூலமாக ஏற்படுத்தினாலும் கூட, சமுதாய வழக்கில் அந்தச் சம உரிமை வழங்கப்படுவதற்கு இன்னும் மன வளத்தை மக்கள் பெற்றாக வேண்டும். பெண்களுடைய முன்னேற்றம் ஆண்களுடைய ஆற்றல் மிக்க உறுதுணையாலும் ஏற்பட வேண்டியுள்ளது.

தமிழகத்தில் பெண்கள் பலகீனமானவர்கள் என்று ஒதுக்கப் பட்டு இருந்த நிலைமை மாற்றப்பட்டு அவர்களும் ஆண்களுக்கு இணையாக எல்லாத் தொழில்களையும் செய்வதற்கு வாய்ப்புகளும், வசதிகளும் இன்றைய அரசின் மூலமாக வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது. குறிப்பாக ஆட்டோ ஓட்டுகின்ற உரிமம் கூட பெண்களுக்கு 200 பேருக்கு வழங்குவதற்கு முன்வந்து இருப்பது அவர்களாலும் ஆட்டோ ஓட்டுவதற்கு இயலும் என்ற தன்மையை நிரூபிப்பதற்காக அமைந்து இருக்கின்றது. எனவே, வாய்ப்புகள் வழங்கப்பட்டால் எல்லாத் துறைகளிலும் பெண்கள் ஈடுபாடு கொள்ள முடியும்; சிறப்பான முன்னேற்றத்தை அவர்கள் பெற்றுத்தர முடியும் என்பதையும் உறுதிபடுத்துகின்றது.

பெண்களுடைய நலத்திற்காக, பாதுகாப்பிற்காக தமிழக அரசு, சமூகநலத் துறை மூலமாக பல திட்டங்களை அமுல்படுத்தியுள்ளது. பெண்ணைப் பெற்றுவிட்டவர்கள் அவளுக்குத் திருமணம் செய்விக்கும் நேரத்தில் என்ன பாடுபடுகிறார்கள் என்பதை உணர்ந்துதான், ஒரு தாயின் மனதை, ஒரு தந்தையின் மனதை தானாகப் பெற்ற இந்தத் தமிழக அரசின் முதல்வர்தான் கலைஞர் அவர்கள், ஏழைக் குடும்பத்தைச் சார்ந்த

1990 ஏப்ரல் 4]

[திருமதி எஸ். பி. சற்குணம்]

மணப் பெண்களுடைய திருமணச் செலவிற்கு 5 ஆயிரம் ரூபாய் உதவி அளிக்கும் திட்டத்தை மூவலூர் முதாட்டி ஸ்ராமாமிர்தம் பெயரிலே கொண்டு வந்து இருக்கின்றார்கள். இந்த 5 ஆயிரம் ரூபாய் உதவியைப் பெறுவதற்காக, அந்தப் பெண்கள் 8-வது வகுப்பு படித்து டீருக்க வேண்டும் என்ற திட்டத்தையும் வலியுறுத்தி இருக்கிறார்கள். கல்வி அறிவை பெண்களுக்குப் புகட்டுவதற்கு இது ஒரு ஊக்கமாக இருக்கும் என்று இருந்தாலும் அது பெண்களுடைய திருமண வயதைத் தள்ளிப் போடுவதற்கும் பயன்படுகிற காரணத்தினால் பெண்களுடைய உடல் ஆரோக்கியத்திற்கும் தக்கதாக அது அமைந்து இருக்கின்றது. 18 வயது நிரம்பப்பெற்ற பெண்கள் அந்த 5 ஆயிரம் உதவிப் பணத்தைப் பெறுகின்றபோது அவர்கள் கண்களிலே ஆனந்தக் கண்ணீர் வருகிறது. தான் செல்கின்ற வீட்டுக்கு இன்னும் கொஞ்சம் கௌரவமாகச் செல்கிறோம் என்ற பெருமிதம் அவர்களுடைய உள்ளத்திலே அவை மோதுகிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலையை ஏற்படுத்தித்தந்திருக்கின்ற இந்த அரசின் செயல் திட்டத்திற்குத் தமிழகம் முழுவதும் இருக்கின்ற பெண்கள் சமுதாயம் தலை வணங்கி பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

மணி 11-10

கலப்புத் திருமணம் செய்து கொள்ளுகின்ற தம்பதியர்களுக்கு பரிசளிக்கும் ஒரு திட்டத்தை 1967-ஆம் ஆண்டு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அரசுதான் கொண்டு வந்தது. கலப்புத் திருமணம் செய்து கொள்ளுகின்ற தம்பதிகளுக்குத் தங்க மெடல் பரிசு வழங்கப்பட்டது. 1967 ஆம் ஆண்டு என்று சொன்னால் டிப்பொழுது 23 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. 67 ஆம் ஆண்டு முதன் முதலாக அந்தத் திட்டத்தில் தங்கள் பெயரை இணைத்துக் கொண்டவர்களின் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்கு இன்றைக்கு 22 வயதில் மகளோ, மகனோ இருப்பார்கள். அவர்கள் வேலை வாய்ப்பைத் தேடித் தரும் நிறுவனத்தில் தங்களைப் பதிவு செய்து கொண்டிருக்கலாம். பதிவு செய்யாமலும் இருக்கலாம். ஆனால், கலப்புத் திருமணத்தை ஊக்கப்படுத்துகின்ற விதத்தில் அன்றைய தினம் முன் வந்த அந்தத் தம்பதியர்களுக்கு இருக்கின்ற குழந்தைகளுக்கு வேலை வாய்ப்பு நிறுவனத்தின் மூலமாக அல்லாமல், இந்த அரசாங்கமே முன் வந்து அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை அளிப்பதற்கு இடமளிக்க வேண்டுமென்று நான் வேண்டுகோள் வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அப்பொழுது தான் கலப்புத் திருமணத்தைச் செய்து கொள்ளுகின்றவர்களின் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்கள் — ஒதுக்கி வைத்தவர்களெல்லாம் அந்தத் திருமணத்தைச் செய்த தம்பதியர்களைப் பாராட்டுகின்ற விதத்திலேயும், அவர்களுக்குப் பிறந்த குழந்தைகளை இழிவாகக் கருதாமல் சமுதாயத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளுகின்ற உயர்வான நிலையும் ஏற்படுத்தப்படும்.

[திருமதி எஸ்.பி. சற்குணம்]

[1990 ஏப்ரல் 4]

திருமணத்தில், விதவை மகளுடைய திருமணத்திற்கு ஆயிரம் ரூபாய் உதவித் திட்டம் பல ஆண்டுக் காலமாக இருந்து வருகிறது. இந்த ஆயிரம் ரூபாய் உதவித் திட்டம் என்பது இப்பொழுது இருக்கின்ற நிலையில் போதுமானதாக இல்லை, கணவனை இழந்து நிற்கின்றார்கள். கணவனை இழந்து நிற்கின்ற அந்தப் பெண்ணினுடைய மகள் திருமணத்திற்கு ஆயிரம் ரூபாய் என்று இருக்கின்ற நிதியுதவியை உயர்த்தி மூவாயிரம் ரூபாய் என்று கொடுத்தால் அந்தக் குடும்பத்திற்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கணவனை இழந்த அந்தப் பெண், சிறு வயதிலேயே கணவனை இழந்து இருப்பார், தன்னுடைய கணவனை இழந்த தற்கான சான்றிதழைப் பெறுவதிலே அவர்களுக்கு மிகச் சிரமம் ஏற்படுகிறது. அப்படிச் சிரமம் ஏற்படுகின்ற காரணத்தினால் தன்னுடைய பெண்ணினுடைய திருமணத்திற்கு—திருமணம் நடைபெறுவதற்கு முன்னதாகவே அந்தத் திட்டத்தின் மூலம் கிடைக்கின்ற நிதி உதவி கிடைக்காமல் போய் விடுகிறது. திருமணம் முடிந்து விட்ட பிறகு அந்த உதவியை தருவதற்கு அலுவலகத்தில் இருக்கின்ற அதிகாரிகள் மறுக்கின்றார்கள். எனவே, தாமதப்படுத்தப்பட்டாலும் கூட அந்தச் சான்றிதழ்கள் சரியான முறையில் அவர்கள் பெற்றிருப்பார்கள் என்று சொன்னால் அந்தத் தொகையைத் திருமணம் முடிந்த பிறகும் விதவைத் தாய்மார்களின் பெண்ணினுடைய திருமணத்திற்கு அளிக்கின்ற அந்த நிதியை வழங்க வேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பெண்களுக்குப் பாதுகாப்பு தருவதற்காகச் சேவை இல்லங்கள் பல்வேறு டங்களிலே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தச் சேவை இல்லங்களில், ஆதரவு இல்லாத பெண்களைச் சேர்த்துக் கொள்வதிலே முன்னுரிமை வழங்கப்படுகிறது. அதிலே அவர்கள் முதிய வயதுடையவர்களாக இருந்தார்கள் என்றாலும் கூட அவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்வதற்கு இடம் அளிக்க வேண்டும். காரணம், வயது முதிர்ந்த நிலையில், அவர்களை வைத்துக் காப்பாற்றுவதற்கு யாருமில்லாத நிலையில் அவர்கள் மிகவும் அல்லலுக்கு ஆளாகிறார்கள். எனவே, கணவனால் கைவிடப்பட்டவர்கள், கணவருடைய ஆதரவை இழந்தவர்கள் என்ற நிலையிலே மட்டுமல்லாமல், வயது முதிர்ந்த நிலையில், ஆதரவுக்கு உரியவர்கள் யாருமில்லாத நிலையில் அவதிப்படுகின்ற அந்த வயது முதிர்ந்த பெண்களையும் அந்தச் சேவை இல்லங்களிலே சேர்த்துக் கொள்வதற்கு விதி வகைகளை தளர்த்திட வேண்டுமென்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 4]

[திருமதி எஸ்.பி. சற்குணம்]

ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் மகளிர் மன்றங்கள் இருக்கின்றன. அந்த மகளிர் மன்றங்களினுடைய அமைப்பாளர்களுக்கு காலாண்டிற்கு தொண்ணூறு ரூபாய் மதிப்பீதியம் வழங்குவதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. காலாண்டுக்கு தொண்ணூறு ரூபாய் ஊதியம் என்றால், மாதத்திற்கு முப்பது ரூபாய் என்ற அளவில் வருகிறது. அது நிச்சயமாகப் போதுமானதாக இல்லை. எனவே ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் மகளிர் மன்ற அமைப்பாளர்களாகப் பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கு அந்த ஊதியத்தை உயர்த்தித் தருவதற்கு அரசு முன்வர வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

11-15 மணி

டாக்டர் முத்துலட்சுமி ரெட்டி அவர்களுடைய பெயரில் பேறுகால உதவித் திட்டத்தை வழங்கி வருகிறோம். அந்தப் பேறுகால உதவித் திட்டத்தைக் கூட அவர்கள் பேறு காலம் ஆவதற்கு முன்னதாக உதவித் தொகையும் பேறுகாலம் முடிந்த பிறகு உதவித் தொகையும், என்று இரண்டு திட்டங்களாக அவர்கள் பெறுவதற்கு வாய்ப்புகள் உருவாக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அப்படி உருவாக்கப்படுகின்றபொழுது அந்தக் கருவுற்றிருக்கின்ற பெண்களுக்குச் சரியான முறையிலே அவர்கள் பேறுகாலத்திற்கு முன்னதாகவே தங்களுடைய பெயர்களைப் பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டுமென்று அறிவிக்கப்படுவது இல்லை. எனவே முன்னதாக பதிவு செய்து கொள்ளாமல் விட்டு விடுகிறார்கள் பேறுகாலம் முடிந்த பிறகு அந்த உதவியை பெற வருகிறபோது அதிலே சிக்கல் இருக்கிறது. எனவே பேறுகாலம் ஆவதற்கு முன்னதாக பதிவு செய்திருந்தாலும், செய்யாமல் இருந்தாலும் அவர்கள் அந்த உதவியைப் பெறுவதற்கு உரிய வர்கள் என்ற நிலையை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும். பேறு காலத்திற்கு முன்னதாக தருவது தாயின் வயிற்றில் இருக்கிற சிசுவிற்கு ஊட்டச்சத்து அளிக்க வழங்கப்படுகிறது என்றாலும், இதுவரையில் வாங்காமல் விடுபட்டவர்களுக்கு அந்தச் சலுகை அளிக்க வேண்டும், இன்னும் அந்தத் திட்டத்தை நல்லமுறையில் விளம்பரப்படுத்தி, கருவுற்றிருக்கிற பெண்கள் முன்னதாக பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டுமென்று எல்லா பொது இடங்களிலும் விளம்பரங்களை சரியான முறையில் செய்வதற்கு அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தில் சிறுதொழிற்சாலைகளிலிருந்து துணை பாகங்களை கொள்முதல் செய்வதற்கு மாருதி உத்யோக நிறுவனத்தின் உத்தேச இரண்டாவது தொழிற்சாலையை தமிழகத்தில் அமைக்க வேண்டுமென்று ஒரு வேண்டுகோள் மத்திய அரசுக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது என்ற செய்திக் குறிப்பைப் பார்த்தேன். அதனை வலியுறுத்தி தமிழகத்தில் அமைப்பதற்கான ஏற்பாட்டை அரசு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல சிறு தொழில்கள் வளர்ச்சிக்கு வங்கி ஒன்று ஏற்படுத்தப்படுவதற்கு முயற்சிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருப்பதாகவும், அந்த வங்கிக்கு தலைமையிடமாக தமிழகத்தில் இடம்

[திருமதி. எஸ். பி. சற்குணம்]

[1990 ஏப்ரல் 4]

ஒதுக்கித் தருவதற்கு மத்திய அரசின் ஒப்புதலைப் பெற வேண்டுமோ என விடுத்திருக்கிறார்கள் என்று அறிகிறேன். அந்த தலைமையகத்தை நம்முடைய தமிழகத்தில் அமைக்க வேண்டும். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்கிறார்கள். அந்தத் தலைமையகம் சென்னைக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். நான் என்னுடைய பாராட்டையும், நன்றியையும் தமிழக அரசுக்கும், தேசிய முன்னணி அரசுக்கும் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்-

மகளிர் மேம்பாட்டு தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நிறைய துவங்குவதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளன. தற்சமயம் 75 தையல் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் தமிழகம் முழுவதிலும் இருக்கின்றன என்று அறிக்கையில் இருக்கிறது. அவைகளை இன்னும் அதிகப்படுத்துவதற்கு வாய்ப்பு, வசதிகளை உருவாக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பள்ளி மாணவர்களுக்கு சீருடை தைத்துக் கொடுக்க இந்தச் சங்கங்கள் பயன்படுகின்றன. அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிற தையல் கூலி மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். எனவே, அந்த தையல் கூலியை இன்னும் அதிகமாக்கித் தருவதற்கு அவர்கள் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கிற சத்துணவுக் கூடங்கள் பற்றி சில விவரங்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். சத்துணவுக் கூடங்கள் இருக்கிற கட்டடங்கள் அனைத்தும் மிகவும் பழுதடைந்து இருக்கின்றன. எனவே, பழுதடைந்துள்ள அந்த சத்துணவுக் கூடங்களை சீர்செய்து தந்தால் சத்துணவு சாப்பிடுகிற குழந்தைகளின் ஆரோக்கியம் பாதுகாக்கப்படும். அந்த கூடங்களில் நிறுவப்பட்டிருக்கிற தண்ணீர் டாங்குகள் மிகவும் பழுதடைந்து, துருபிடித்து, ஓட்டையாகி, மூடியில்லாமல் இருக்கின்றன. எனவே, இந்தக் குறைகளை போக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும்.

குழந்தைகள் சாப்பிட வருவதை பதிவேட்டில் பார்த்தால் விடுமுறை நாட்களில் அவர்களின் வருகை குறைவாக இருக்கிறது. எனவே, விடுமுறை நாட்களில் குழந்தைகள் சத்துணவுக் கூடங்களுக்கு வராமல் பெற்றோர்களுடன் சாப்பிடுகிறார்களா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். விடுமுறை நாட்களில் சத்துணவு போடுவதை ஓரளவிற்கு குறைத்து, சத்துணவு வழங்குகிற அந்தத் திட்டத்தில் ஒரு நாளைக்கு, ஒரு குழந்தைக்கு செலவிடுகிற 44 காசை இன்னும் அதிகமாக உயர்த்தி அந்த குழந்தைகளுக்கு முழு அளவில் சத்துணவு, நிரம்ப

1990 ஏப்ரல் 4]

[திருமதி. எஸ்.பி.சற்குணம்]

கிடைக்க வழிவகை காணவேண்டு மென்று கேட்டுக்
கொள்கிறேன்.

நல்ல பல திட்டங்களை உருவாக்கி தந்திருக்கிற இந்த அரசை நாங்கள் பாராட்டுகிறோம். இந்த அரசின் திட்டங்களை நாங்கள் பாராட்டுவதுடன், மகளிருடைய மேம்பாட்டிற்கு, குழந்தைகள் மேம்பாட்டிற்கு, நாட்டு முன்னேற்றத்திற்கு, தாய்மார்கள் வாழ்வில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டால் தான் வழி பிறக்கும் என்ற கருத்தை உள்ளடக்கி இன்னும் பல்வேறு திட்டங்களை அரசு கொண்டு வர வேண்டுமென்ற கருத்தை வலியுறுத்தி, வாய்ப்பிற்கு நன்றி தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன்.

11-20 மணி

திரு. ரெ. பிச்சைமுத்து: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையின் மூலமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற இந்த மானியக் கோரிக்கைகள் மீது இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க நான் விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டின் முதுகெலும்பாக திகழ்ந்து கொண்டிருக்கிற உழைக்கின்ற வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த ஏழை எளிய மக்கள் சாலம் முழுவதும் உழைத்து ஓய்வு பெறுகின்ற 60 வயதை எட்டிய இந்த நாளில் அந்த 60 வயதை முடிய அந்த சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த உழைக்கின்ற மக்களுக்கு ஓய்வு ஊதியத் திட்டத்தின்கீழ் இன்று, கேரளம், மற்றும் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் ஆள்கின்ற மாநிலங்களில் உள்ளதைப் போல, இந்த ஓய்வு ஊதியத் திட்டத்தை 60 வயதுக்கும் மேற்பட்ட நபர்களுக்கும் வழங்க இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்ற கருத்தை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் இன்று இந்த நாட்டினுடைய முதுகெலும்பாக திகழ்ந்து கொண்டிருக்கிற விவசாயக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மக்களுக்கு நலிவுற்ற மக்களுக்கு தொழிற்சாலைகளில் முன்னேற்ற ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டு வந்திருக்கிற வகையில் ஒரு சில கருத்துக்களை மட்டும் நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நாட்டினுடைய பொருளாதாரத்தில் நலிவுற்ற மக்களுக்கு தொழில் துறையில் தொழில் துவங்க அரசு பல திட்டங்களை அறிவித்திருந்தாலும், அந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையில், திட்டத்தை செயலாக்குகின்ற அதிகாரிகள் அவர்களை ஊக்குவிக்கின்ற அளவிற்கு, அந்தத் திட்டம் உரிய நபர்களுக்குச் சென்று அடையக் கூடிய நிலையில் இன்று நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறவில்லை என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் வலியுறுத்திக் கூறக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். அரசு கொண்டு வந்திருக்கிற நலத் திட்டங்கள்

[திரு. ரெ. பிச்சைமுத்து] [1990 ஏப்ரல் 4]

அனைத்தும், உரிய அதிகாரிகளால் ஆங்காங்கு, அதாவது மாவட்டங்களில், மாவட்ட மையங்களில் இருக்கின்ற தொழில் முனைவோர்களை ஊக்குவிக்கின்ற அளவிற்கு அந்த அதிகாரிகள் சென்று அந்தக் கூட்டுறவு முறையிலான அந்தத் தொழில் நிறுவனங்களை ஊக்குவிக்கின்ற அளவிற்கு எந்தவிதமான ஆறுதலும் கூறப்படுவதில்லை என்பது தான் என்னுடைய கருத்து.

அதேபோல் இந்தச் சத்துணவுக் கூடங்களின், சரியான பராமரிப்பு இல்லாமல், இந்தச் சத்துணவு மையங்களிலே சாப்பிடுகின்ற குழந்தைகளுக்கு சரியான சுகாதார வசதி இல்லாமல் நிறைய டேடங்களில் சத்துணவிலே பல்லி விழுந்து மாணவர்கள் அதனால் மயக்கமுறும் நிலையை தினசரி செய்தித்தாளில் நாம் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட நிலையைக் களைவதற்கு அரசு உரிய நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

பெண் குழந்தைகளை ஈன்ற தாய்மார்கள் அந்தப் பெண் குழந்தைகளைக் கொல்லுகின்ற நிலைமை நாட்டில் நிறைய இடங்களில் தொடர்ச்சியாக நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்த நிலை மாற தமிழக முதல்வர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தத் திட்டம் வரவேற்க வேண்டிய வகையிலே இருந்தாலும், இன்னும் தொடர்ந்து சில இடங்களில் அந்த நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றுக்கொண்டு இருக்கின்றன. அதைக் கண்டிக்கின்ற வகையில் உள்ள திட்டங்கள் வரவேற்கப்பட்டு இருந்தாலும் இப்போது நூதனமான முறையிலே வயிற்றிலே இருக்கிற கரு ஆணா பெண்ணா என்பதை அறிந்து அதையும் சிதைவு படுத்துகின்ற அளவிலே இன்று நாடு முழுவதும் நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. அப்படிச் செய்கின்ற தாய்மார்களைக் கண்டிக்கின்ற வகையிலே அரசு உரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் வரதட்சணைக் கொடுமையால் நாடு முழுவதிலும் இன்று பெண்கள் படுகின்ற அவதிகளும், இறக்கின்ற நிலைமையும் பரிதாபத்திற்குரிய நிலைமையாக இருக்கிறது என்று எனக்கு முன்பு பேசிய தோழியர் திருமதி பாப்பா உமாநாத் அவர்கள் அந்தக் கருத்துக்களைத் தெளிவுபடுத்தினார்கள். அந்த அடிப்படையில் நானும் என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். கொடுமைக்கு ஆளாக்கப்படுகிற அந்தப் பெண்கள் எவரால் அந்தக் கொடுமைக்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள் என்ற விவரம் அரசுக்குத் தெரிந்தும் அவர்கள் மீது என்ன நடவடிக்கையை எடுக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே வலியுறுத்திக் கூறக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். ஆனால் வசதி வாய்ப்புள்ள, வாழ்க்கையில் சுகமாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற

1990 ஏப்ரல் 4]

[திரு. ரெ. பிச்சைமுத்து]

அந்த நபர்களின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தான் இப்படிப் பட்ட நிலையில் அந்தப் பெண்களுக்கு கொடுமைகளை இழைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே அப்படிப்பட்ட வசதி வாய்ப்பு உள்ள நபர்கள் செய்கின்ற காரியங்களுக்கு அவர்கள் மீது உரிய நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படிப்பட்ட உரிய நபர்கள் மீது கடுமையான தண்டனையை நிறைவேற்றுகின்ற வகையில் இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாக ஒரு மசோதாவை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஊனமுற்றோர்களுக்கு அரசால் வழங்கப்படுகிற அந்த ஊர்திகளை ஒவ்வொரு மாவட்ட மையங்களிலும் விழாக்களை வைத்து அதைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பட்ட விழாக்களை நடத்தி, அந்த ஊர்திகளை வழங்குவதைவிட, அந்தந்த ஊராட்சி மன்றங்களிலே, அந்தந்த ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களால், அந்தந்த கிராமங்களிலே வழங்குவது எப்பது மிகவும் சாலச்சிறந்ததாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். மற்றும் இந்த ஊனமுற்றோர்களுக்கு வழங்குகின்ற அந்த ஊர்திகள் இன்னும் நிறைய அளவில் அவர்களுக்கு வழங்கப் படவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது திருமண உதவித் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த அரசு இந்தத் திருமண உதவித் திட்டத்தில் வயது வரம்பை, குறிப்பாக அதாவது பழங்குடியினர் 5-வது வகுப்பு வரை கற்றிருந்தால் போதும் என்று அந்த வரம்பை, மற்ற ஆதிதிராவிட இனத்தைச் சேர்ந்த அனைத்துத் தரப் பிலேயும் உள்ள மக்களுக்கும் அந்த வரம்பை....

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, திருமண வயது வரம்பு 18 ஆண்டு பூர்த்தி அடைந்து இருக்கவேண்டும். நீங்கள் சொல்வது கல்வித் தகுதி.

திரு. ரெ. பிச்சைமுத்து: மலைவாழ் பழங்குடியினருக்கு வழங்கப்பட்டு இருக்கிற கல்வித் தகுதி 5-வது வகுப்பு வரை. இந்தக் கல்வித் தகுதியை எல்லாத் தரப்பு மக்களுக்கும் வழங்கப்படவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. மலைவாழ் மக்களுக்கு அளக்கப்பட்டுள்ள அந்தத் தகுதியின் அடிப்படையில் ஆதி திராவிட இனத்தைச் சேர்ந்த மக்களுக்கும் வழங்கப்படவேண்டும்.

[திரு. ரெ. பிச்சைமுத்து]

[1990 ஏப்ரல் 4]

பட்டு வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரையில் இன்று நாட்டில் பட்டாடை உடுத்திப் பகட்டாகப் போகின்ற அளவிற்கு நாட்டினுடைய பொருளாதாரம் குறைவாக இருந்தாலும், அந்த பட்டிற்கு அளிக்கின்ற முக்கியத்துவத்தைவிட சுதர் மற்றும் கைத்தறிகளுக்கு அதிக ஊக்கம் அளிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

11-25 மணி

மேலும் பட்டு வளர்ச்சியில் பின்தங்கியவர்களுக்கு அதிக அளவில் ஊக்கம் அளித்து, பட்டு வளர்ச்சியில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு அதிக பட்சமான ஊதிய உயர்வும் உரிமைகளும் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஏதாவது தொழில் தொடங்குவதற்கு இன்று நீங்கள் அறிவத்திருக்கின்ற 108 தாலுக்காக்கள் தொழில் முனைவோருக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அந்த 108 தாலுக்காக்களிலே பெரம்பலூர் தாலுக்கா பின்தங்கிய நிலையில் இருப்பதால் தொழில் முனைவோருக்குத் தொழில் துவங்குவதற்கு பல அரிய திட்டங்களில் வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தைக் கூறி, காதி கிராஃப்ட் மூலம், பெரம்பலூரில் ஒரு காதி கிராஃப்ட் கார்ப்பொரேஷன் அமைத்துத் தர வேண்டுமென்ற கருத்தையும் இப்போது நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

தென் மாவட்டங்களில் பெரும்பகுதி ஏழை எளிய மக்கள் அதிக அளவில் இருக்கிறார்கள். அந்த ஏழை எளிய மக்கள் அதிகமான அளவில் பணியில் ஈடுபட்டிருப்பதால் இந்தத் தீப்பெட்டித் தொழில் விம்கோ போன்ற பெரிய தொழில் நிறுவனத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக இந்த அவையில் கடந்த ஆண்டு இச்சிறு தொழிலை பாதுகாக்க மத்திய அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென ஏகமனதாக தீர்மானம் நிறைவேற்றி அனுப்பி இருக்கிறோம். ஆனால் இதுவரையில் அந்த உதவி நடவடிக்கை தமிழக அரசால் எடுக்கப்படவில்லை. அதற்கு உரிய ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் என்னுடைய கருத்தை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அதுபோல மரம் ஏறுகின்ற தொழிலாளி மரத்திலிருந்து விழுந்து இறந்தால் ரூ. 10,000 நிதியுதவி வழங்கப்படுமென்ற தமிழக அரசினுடைய நலத் திட்டத்தில் அவர்களுடைய நலனை நன்கு உணர்ந்து அறிவித்திருக்கின்ற வகையில் இதில் ஒரு மாறுதலைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தினம் தினம் செத்து செத்து அந்த மரம் ஏறும் தொழிலாளர்களுடைய பாதுகாப்பிற்காக வேண்டி அரசு அறிவித்திருக்கின்ற ரூ. 10,000-ஐ ரூ. 15,000-ஆக உயர்த்தித் தரவேண்டுமென்ற கருத்தையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 4]

[திரு ரெ. பிச்சைமுத்து]

அதேபோன்று பல அரிய நல்ல திட்டங்கள் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சத்துணவு திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் நிறைய குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அந்தக் குறைபாடுகளைக் களைவதற்கு ஆங்காங்கே அந்தந்த வட்டங்களிலுள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்களே கண்காணிப்பதற்கு உண்டான குழுவாக அமைத்து, அந்தக் குறைபாடுகளை கண்காணிப்பதற்கு உரிய நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது கட்டிடங்கள் எல்லாம் சீர்கெட்ட நிலையில் இருக்கின்றன. அந்தக் கட்டிடங்களைச் சீர்செய்கின்ற அளவில் நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும். இன்றைக்கு சுகாதார இன்மையும், கட்டிட சீர் அழிவும் அதிகமான அளவில் இருக்கின்றன. இதனால் பள்ளி மாணவர்களுடைய அந்த உணவு பாதிக்கின்ற அளவுக்கு நிலைமை இருக்கிறது.... (மணியடிக்கப் பெற்றது).

11-30 மணி

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கட்டிடங்கள் சீர்குலைக்கின்ற நிலையில் இருக்கின்றன என்றால் சத்துணவுக் கூடங்களுடைய கட்டிடங்களா அல்லது உங்கள் தொகுதியில் இருக்கிற கட்டிடங்களா?

திரு. ரெ. பிச்சைமுத்து : சரியான பாதுகாப்பற்ற நிலையில் தான் இருக்கின்றன அந்த சத்துணவுக் கூடங்கள். ஆகவே அதையெல்லாம் போக்குகின்ற அளவுக்கு உரிய நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும். மேலும் இந்த நலத் திட்டங்களின் கீழ் பல்லாயிரக் கணக்கானவர்கள் தொழில் துறையில் முன்னேறுவதற்கான முறையில் அதிக சலுகைகளை வழங்கவேண்டும் என்று கோரிவாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி, விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சமூகநலத் துறையின் கீழ் பல்வேறு பணிகளுக்காக இங்கே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அளித்திருக்கிற கோரிக்கையை ஏற்று வரவேற்று சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கடந்த ஓராண்டு காலமாக அந்தத் துறையைப் பொறுப்பேற்றிருக்கும் மாண்புமிகு அமைச்சர் சகோதரி கப்புலட்சுமி ஜெகதீசன் அவர்கள் திறம்பட பணியாற்றியிருக்கிறார்கள் என்று நான் பாராட்டுவது ஏதோ எங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதற்காக அல்லாமல் உண்மையிலேயே பெண்களுடைய முன்னேற்றத்தில் அக்கறையும் நலிவுற்றோர் நலவாழ்வில் அக்கறையும் கொண்டு கடுமையாக பாடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உறுதுணையாக அமைந்திருந்து அந்தத் துறையில் செயலாற்றிய செயலாளர், யக்குநர் மற்றும் உள்ள அதிகாரிகள் அனைவரையும் நான் இங்கே பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. பெ. சீனிவாசன்]

[1990 ஏப்ரல் 4]

இங்கே சத்துணவு பற்றி அனைவரும் பேசினார்கள். சத்துணவுத் திட்டத்தை ஏதோ ஊந்த உலகத்துலேயே முதன்முதலாக ஏசுநாதர் புத்தருக்கு பிஷனாலே ஓராவா அஃதாரித்துக் கொண்டு வந்ததைப் போல இங்கே அடிக்கடி பாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை அந்தக் கட்சியின் தேசியக்தமாகவே பாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தச் சத்துணவுத் திட்டத்தை எம்.ஜி.ஆருடைய ஆட்சியில் கொண்டு வந்ததன் காரணமே அந்தக் கட்சியிலே ஊருப்பவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே தவிர குழந்தைகளுக்கு உணவு அளிக்க வேண்டும் என்பதற்காக அல்ல. (குறுக்கீடு)

திரு. கே. ஏ. செங்கோட்டையன் : மாண்புமிகு சட்டப்பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, ஏசுநாதர் அவர்களைப் போல என்று சொல்லி, புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியிலே கொண்டுவந்த சத்துணவு திட்டத்தை குறை சொல்லுகிறார்களே, அது ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு பயன்படவல்லவை என்று நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவிக்கிறார்களா? அல்லது வேலை வாய்ப்புக்காக மட்டும்தான் அதுவும் அந்தக் கட்சியினைச் சேர்ந்தவர்களுக்காகத்தான் அந்தத் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது என்று யுன்றைக்கு சொல்லுகிறார்களே, அதிலே லட்சக்கணக்கான குழந்தைகள் ஊட்டம் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதை மறுக்கிறாரா என்பதை நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்,

திரு. பெ. சீனிவாசன் : நான் சொல்ல வந்த குறிப்பு என்ன வென்றால் கட்சிக்காரர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும். அதுவும் எந்த வேலைக்கும் லாயக்கற்ற கட்சிக்காரர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்ற ஒரு புனிதமான நோக்கத்திலே தான் அந்தத் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது என்பது நாடு அறிந்த உண்மை. உணவிற்கு சத்துணவு அமைப்பாளர்களாக அந்தக் காலத்தில் நியமிக்கப்பட்டவர்களை நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் நிரந்தரமாக்கப்படுவார்கள் என்று அறிவித்ததை கேள்வி பட்டு நாங்கள் வருந்தியதை விட அந்த சத்துணவை உண்ணுகிற குழந்தைகள் எவ்வளவு வேதனைப்பட்டார்கள் என்று நாடு முழுவதும் சற்று சுற்றிப் பார்த்தால்தான் தெரியும். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) குழந்தைகளுக்காக கொண்டுவரப்பட்ட சத்துணவு திட்டத்தில் இன்றைக்கு அங்கே இருக்கிற ஆயாக்கள், பாயாக்கள் அமைப்பாளர்கள் ஆகியோர்கள் அங்கே பளபளப்பு ஏறி இரட்டை இலை இராக்கொடி போட்டு மல்லிகைப்பூச் சூடி அவர்கள் நடக்கிற நடையும் அவர்கள் செய்கிற வேலைகளும்..... (குறுக்கீடு) இது நாட்டிலே இருக்கிற உண்மை.

துருமதி பாப்பா உமாநாத் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாற்றுக் கட்சியை விமர்சனம் செய்வதை தவறு என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் அவர்களுடைய வர்ணனைகள் அவ்வளவு உசிதமாக இருக்கவில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 4]

திரு. பெ. சீனிவாசன் : வர்ணனைகளை நான் கொஞ்சம் மாற்றிக் கொள்கிறேன். இன்றையதினம் சத்துணவுக் கூடங்களில் பணியாற்றுகிறவர்கள் அமைப்பாளர்களில் முக்கால் வாசிப் பேர் வீடுகளில் இதுவரை அடுப்பே எரிவது கிடையாது—அவர்கள் பதவிக்கு வந்ததிலிருந்து இன்றுவரை. இங்கே சத்துணவிலே டீருக்கும் உணவுதான் அங்கே போகிறது. நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள், அவர்கள் பெண்ணாக டீருக்கிற காரணத்தால் பெண்களுக்கு டீரக்கம் காட்ட வேண்டும் என்று நினைக்க வேண்டாம். நம்முடைய திருமதி பாப்பாஉமாநாத் அவர்கள் பெண் உரிமைக் காக்க பேசியதை இந்த அவையிலே கடை பிடிக்கக் கூடாது. இதுவரை குறைந்தது 200,300 பேராவது டிஸ்மிஸ் செய்திருந்தால் மற்றவர்களுக்கு பயம் இருக்கும். அங்கே சத்துணவுக் கூடங்களில் போய் பார்த்தால் அதுவும் ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் சத்துணவு கூறியோகமே கிடையாது ஆனால் அந்த உணவு மொத்தமும் அவர்களுடைய வீடுகளுக்குத்தான் போகிறது. ஆகவே அதில் ஏதாவது மாற்று ஏற்பாடு உண்டா என்பதை கேட்டு இந்த அரசாங்கம் நிச்சயமாக யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். காரணம் நீங்கள் நல்ல நோக்கத்தோடு இந்தக் குறப்பிலே கொடுத்திருக்கிற திட்டங்களைப் பார்த்தால் எல்லாத் திட்டங்களுமே ஒரு நசுக்கப் பட்ட சமுதாயத்திற்கு, நசுக்கப்பட்ட பகுதியிலே டீருக்கிற மக்களுக்கு நிவாரணம் தரவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு நிறைவேற்றப்பட இருக்கிற திட்டங்கள்.

11-35 மணி

இங்கே இருக்கிற. மேல் மட்டத்திலே இருக்கிற அதிகாரிகள், அமைச்சர்கள், மற்றவர்கள் எவ்வளவோ பாடுபட்டாலும்கூட கடைசியிலே தண்ணீர் பாத்தியிலே போய், செடிகளுக்குப் பயன்படும்போதுதான், அங்கே குகைகளைப்போல் இடங்கள், அதிலே குடியிருப்பவர்கள்—பணியாற்றுகிறவர்கள்—அவர்களுக்குத் தரப் பட்டிருக்கிற பாதுகாப்பு, ஆகியவைகளை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். சத்துணவு வழங்கும் போதே, சத்துணவு போட்டு விட்டு, அந்தக் குழந்தைகளுக்கு ஒரு ஆரம்பக் கல்வியை வழங்கக்கூடிய அளவிற்கு, 3 வயது, 4 வயது அல்லது 5 வயது குழந்தைகளுக்கு அ-வன்னா, ஆ-வன்னா, ஏ.பி.சி.டி. சில பாடல்கள் சொல்லிக் கொடுப்பதற்கு தகுதியுள்ளவர்களை, குறைந்த அளவு ஹையர் செகண்டரி படித்து, குழந்தைகளை வளர்ப்பது எப்படி, பராமரிப்பது எப்படி என்ற பயிற்சியையும் பெற்றவர்களைத்தான் அங்கே நியமிக்க வேண்டும். நான் திரும்பவும் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இது அரசியல் ரீதியாக, கட்சிக் கண்ணாட்டத்தோடு, தகுதியைப் பற்றிக் கவலைப் படாமல், தரத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் சில பேருடைய சுயநலத்திற்காக உருவாக்கப்பட்ட பதவிகள் என்பதை மனதிலே கொண்டு, அமைச்சர் அவர்கள் அதை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1990 ஏப்ரல் 4]

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு திரு. சீனிவாசன் அவர்கள் சத்துணவைப் பற்றி விமர்சனம் இன்றைக்குச் செய்கிறார்கள். நீண்ட நாட்களுக்குப் பின்னால், பல ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால்.. (குறுக்கீடு)

திரு. பெ. சீனிவாசன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இது ரொம்ப மலிவான தந்திரம். மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஆர். இராதா அவர்கள் பேசுவது சத்துணவைப் பற்றி கூறுகிறார்கள்; சத்துணவைப் பற்றி கூறுகிறார்கள் என்று. சத்துணவு யாருடைய சொந்த வீட்டிலிருந்தும் போடப்படவில்லை. மக்களுடைய வரிப் பணத்திலே இருந்துதான் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களும் போட்டார்கள்; கலைஞர் அவர்களும் போடுகிறார்கள். மறந்துவிடக் கூடாது. ஏதோ எம்.ஜி.ஆர். சினிமாவிலே, வருமான வரி கட்டாமல் மிச்சம் மீதி வைத்திருந்த பணத்தை வைத்து, சத்துணவு போட்டதாக நீங்கள் பல ஆண்டுகளாகச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறீர்கள். சத்துணவை நான் குறை சொல்லவில்லை. சத்துணவுத் திட்டத்திலே இருக்கிற பெருச்சாளிகளைப் பற்றித்தான் நான் சொல்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் ஒன்றை வற்புறுத்திச் சொல்கிறேன். மாண்புமிகு திரு. சீனிவாசன் அவர்கள் ஒன்றை இங்கே சொன்னார்கள். வேலை தருவதற்கு, கட்சிக் காரர்களுக்கு வேலை தருவதற்குத்தான் இந்தத் திட்டம் என்ற ஒரு குற்றச்சாட்டை இங்கே சொன்னார்கள். நான் அவர்களை பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். நீங்கள் இன்றைக்கு ஆளுங்கட்சியாக இருக்கிறீர்கள். சத்துணவு அமைப்பாளர்களாக இருப்பவர்கள், அ.இ.அ.தி.மு.க.விலிருந்துதான் போடப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று நீங்கள் நிரூபிப்பீர்களேயானால், நீங்கள் தருகிற எந்தத் தண்டனையையும் நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால், அதே நேரத்தில், நீங்கள் இன்றைக்கு செய்கிற காரியம் இருக்கிறதே, 300 ரூபாய்க்கு நீங்கள் போட்டிருக்கிற ஆட்கள் அத்தனை பேரும், காட்டு வாங்கிக் கொண்டு, பணம் வாங்கிக் கொண்டு போட்டிருக்கிறீர்கள் என்பதை மட்டும் நீங்கள் மறந்து விடாதீர்கள். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு திரு. கோ. சி. மணி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அப்படி ஏதாவது நிரூபிப்பார்களேயானால், இந்த அவையிலே அதற்கான அறிக்கையினைத் தாக்கல் செய்து, நடவடிக்கை உடனடியாக எடுப்பதற்கு அரசு தயாராக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : நான் நிரூபிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன், சில மாவட்டங்களிலே இருக்கிற, ஒன்றியங்களிலே

1990 ஏப்ரல் 4]

[திரு. எஸ்.ஆர். இராதா]

இருக்கிற, ஊராட்சிகளிலே இருக்கிற ஒவ்வொரு வேலைக்கும் எவ்வளவு ரூபாய் என்று பேரம் பேசப்பட்டு அந்தப் பேரம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் நிரூபிக்கிறேன். நீங்கள் எந்த விசாரணை வைத்தாலும் நான் நிரூபிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

*திரு. உ. ரா. வரதராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு திரு. சீனிவாசன் அவர்கள் கடந்த கால ஆட்சியிலே, சத்துணவுத் திட்டத்திலே ஊழியர்கள் நியமனங்களிலே முறைகேடுகள் பற்றியெல்லாம் கூறினார்கள். அவர்கள் கூறுவதற்கு உரிமை உண்டு. ஆனால், சத்துணவு ஊழியர்கள் எல்லோருமே படாடோபமாக இருக்கிறார்கள்; அவர்கள் எல்லாம் வசதியாக வாழ்கிறார்கள் என்று சத்துணவு ஊழியர்களுக்கு எதிராக இந்த அவையிலே அவர்கள் பேசுவது என்பது, நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியதல்ல. அந்த ஊழியர்களிலே பெரும்பாலானோர் — மிகப் பெரும்பாலானோர் இன்னும் மிக வறுமையான சூழ்நிலையிலே—இன்றைக்கு இருக்கிற உதயம் அவர்கள் வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு ஏற்றதாக இல்லாததாக இருந்து கொண்டிருக்கிற நிலையிலே அவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை உறுப்பினர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கும், இந்த அவையினுடைய கவனத்திற்கும் கொண்டு வருவது என்னுடைய கடமை என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். ஈஸ்வரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய திரு. பெ. சீனிவாசன் அவர்கள் பேசியது உண்மையிலேயே நியாயமான கோரிக்கைதான். சத்துணவு அமைப்பாளர்களைப் பற்றி, நான் 1985-லே டி.டி.சி. மீட்டிங்கிலே பேசினேன். 100-க்கு 70 சதவீதம் சத்துணவுத் திட்டத்தில் தவறுகள் நடக்கின்றன. பாமாயில் எண்ணெய், நல்லெண்ணெயோடு கலப்பதற்காக போய் விடுகிறது. துவரம் பருப்பு மார்க்கெட்டுக்குப் போய்விடுகிறது. அரிசிகள் எல்லாம் ரைஸ் மில்லிற்கு போய்விடுகிறது. அதேமாதிரி, சத்துணவுத் திட்டத்தில் தவறுகள் நடக்கின்றன என்று பேசினார்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களும், உடனே, மறுநாளே, உத்தரவிட்டு, 60 சத்துணவுக் கூடங்களை பார்வையிடுவதற்கு ஒரே நேரத்தில் அனுமதி அளித்தார்கள். 60-ல் 50 சத்துணவுக் கூடங்களில் தவறுகள் நடந்தன. 30 பேரை சஸ்பெண்ட் செய்தார்கள். அந்த மாதிரியான நிகழ்ச்சிகள் தொடர்ச்சியாக— மக்களுடைய பணம் ஊதாரித்தனமாக செலவழிக்கப்பட்டு—நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் நீங்கள் அதைக் கண்டிப்பதற்குப்பதிலாக மீண்டும் முட்டைகள் வழங்குகிறீர்கள். வேஷடி, சேலையும் வழங்குகிறீர்கள். அதுவும் மக்களுடைய பணம், தவறான முறையில் செலவழிப்பதை விட்டு நல்ல திட்டங்களுக்கு, அணைத் திட்டம், தொழில் துறை—இப்பேர்ப்பட்ட திட்டங்களை நிறைவேற்ற இந்த அரசு முன் வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1990 ஏப்ரல் 4]

திரு. சே. அழகர்சாமி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எந்தத் திட்டத்திலும் சில முறைகேடுகள், சில வீரும்பத்தகாத காரியங்கள் நடைபெறுவது உண்மைதான். ஆகவே, குறிப்பிட்ட இன்னினை முறைகேடுகள் நடக்கின்றன. இந்த, இந்த ஆட்கள் தவறு செய்கிறார்கள். அதன் மீது உரிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் சரியாக இருக்கும். ஒட்டுமொத்தமாக அத்தனை பேரையும் பாதிக்கக்கூடிய முறையில், அத்தனை பேரையும் சேர்த்து குறை சொல்லக்கூடிய முறையில் பேசுவது நடைமுறையில், நம்முடைய சட்டமன்றத்தில் இருக்கக்கூடிய முறை இல்லையே, இது சம்பந்தமாக தங்களுடைய தீர்ப்பை அறிய விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடுகள்)

11-40 மணி

*மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, வேறு பிரச்சினை. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இங்கே ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார். அதைக் கேட்டுக்கொண்டு இருந்தேன். அதற்கு நான் அவர்களிடத்திலே விளக்கம் கோர விரும்புகிறேன். கிராம நலப் பணியாளர்கள் நியமிப்பதில் ஆங்காங்கு பணம் வாங்கப்படுகிறது. அதற்கு பிரதிபுபகாரமாக லஞ்சம் வாங்கப்படுகிறது. அதைத் தன்னால் நிரூபிக்க முடியும் என்று சொன்னார். அவர் ஒரு நாள் குறிப்பிட்டு, அதற்குள்ளாக, யார், யார், எந்த, எந்த ஊரில், யார், யாரிடத்திலே அப்படிப் பணம் வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்ற அந்தப் பட்டியலை இந்த அவைக்குத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படித் தந்தால் அதை விசாரித்து உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க நான் தயாராக இருக்கிறேன். அதற்கு அவர்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு, பட்டியலைத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கேட்டதனாலே நான் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு, யார், யார் எங்கெங்கே வாங்கியிருக்கிறார்கள், யார், யார், எங்கெங்கே பேரம் பேசியிருக்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரிந்த தகவல்களை இங்கே நான் உங்களுக்குத் தருகிறேன். நீங்கள் நடவடிக்கை எடுங்கள். இன்றைக்கே நீங்கள் போட்டிருக்கிற விளம்பரத்திலேயே நீங்கள் என்ன சொல்லியிருக்கிறீர்கள் தெரியுமா? 'என்னுடைய குடும்பத்தின் பெயரால், என்னுடைய சொந்தக்காரர்கள் பெயரால், தவறுகள் நடக்க ஆரம்பிக்கின்றன' என்று இன்றைக்கு நீங்கள் அறிவித்திருக்கிறீர்கள். இன்றைக்கு விளம்பரம் எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் வந்திருக்கிறது. அதனுடைய தவறுகள் என்ன என்ன என்பதை நீங்களே இன்றைக்கு சொல்லியாக வேண்டும். இன்றைக்கு வெளிப்படையாக நான் உங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு உங்கள் பெயராலே, எல்லாப் பத்திரிகைகளிலேயும் விளம்பரம் வந்திருக்கிறது. 'என் பெயராலே, என்னுடைய குடும்பத்தின் பெயராலே, சொந்தக்காரர்கள்....

1990 ஏப்ரல் 4]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அதைத் தனியாகக் கேளுங்கள், சொல்கிறேன். இங்கேயே கேளுங்கள் தனியாக, நான் முதலிலே கேட்பது, பட்டியல் தரவேண்டும்; அதாவது, பேரம் பேசிக் கொண்டார்கள். நான் கேள்விப்பட்டேன் அப்படி என்று தப்பித்துப் போகக்கூடாது. நியாயமாக, ஆதாரங்களோடு கொண்டு வந்து சபையிலே வைக்கவேண்டும். இன்னின்னார், இன்னின்ன ஊரில், ஏ., பி., ஏ, பி-கிட்டே கேட்டான்; பி, சி-கிட்டே கேட்டான்; யார் எவ்வளவு கொடுத்தான் என்கிற விவரங்களைத் திட்டவாட்டமாகக் கொண்டு வந்து இங்கே பட்டியலை வைக்கவேண்டும். வைத்தால் நான் விசாரித்து யாராக இருந்தாலும் நடவடிக்கை எடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறேன்.

இரண்டாவது, விளம்பரம் கொடுத்தேன் என்று சொல்கிறீர்கள். இந்த விளம்பரம் கொடுத்ததுக்குக் காரணம் சில பேர் எங்களுடைய பெயர்களைப் பயன்படுத்தி, இன்னார் பேசுகிறேன் என்று பெயர்களைப் பயன்படுத்தி சில பேருக்கு போர்ஜரி கையெழுத்துப் போட்டு கடிதங்களை சில அதிகாரிகளுக்கு, அனுப்பியிருக்கிறார்கள், தொலைபேசி மூலமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். என்னுடைய உதவியாளரே பேசியதாகவே—காஞ்சி புரத்திற்கு ஒரு மருந்தாளுநர் பதவிக்கு ஒருவரை நியமிப்பது சம்பந்தமாக என்னுடைய உதவியாளர் பேசியதாகவே காஞ்சி புரத்திற்குப் பேசி, அவர்கள் நல்லவேளையாக திரும்பத் தொடர்பு கொண்டு, நீங்கள் பேசினீர்களா என்று கேட்டு, இல்லை என்று சொன்ன தகவல் இரண்டு, மூன்று வாரத்திற்கு முன்பு கிடைத்தது. நேற்றைக்கு முன்தினம் அதைப்போலவே என்னுடைய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவருடைய விசிட்டிங் கார்டைப் பயன்படுத்தி அதற்குச் சம்பந்தமில்லாமல் இன்னொரு அப்ளிகேஷனை வைத்து வெறும் வாட்ச்மேன் வேலை, அதற்கு ஒரு அப்ளிகேஷனை வைத்து இணைத்து ஒன்றோடு ஒன்று ஒட்டாமல் விசிட்டிங் கார்டை அதிலே பின் செய்து அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அது உடனடியாக என்னுடைய கவனத்திற்கு நேற்றைய தினம் வந்தது. இப்படியெல்லாம் சில பேர் என்னுடைய குடும்பத்தாருடைய பெயரை என்னுடைய உதவியாளர்களுடைய பெயரைத் துஷி பிரயோகம் செய்ய முயலுகிறார்கள் என்ற செய்தி என் காதுக்கு வந்த காரணத்தினாலேதான் இப்படிப்பட்ட அறிவிப்பு வெளியிடப்பட்டு இருக்கிறதேயல்லாமல், யாரும் என்னுடைய குடும்பத்தார் இப்படிப்பட்ட காரியங்களிலே ஈடுபடவில்லை. ஈடுபட்டால், ஒன்று அவர்கள் உயிரோடு இருக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் நான் உயிரோடு இருக்க வேண்டும் என்கின்ற அளவிற்கு முடிவு ஏற்படும்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, (குறுக்கீடுகள்)

[1990 ஏப்ரல் 4]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எல்லோரும் உட்காருங்கள். (குறுக்கீடுகள்)

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, (குறுக்கீடுகள்) அவர் பேசியதற்கு பதில் சொல்லவேண்டாமா? என்ன சொல்கிறார் என்று கேளுங்கள். அதைக்கூட கேட்காமலே சத்தம் போட்டால் அதற்காக நான் சத்தம் போடுவதா? அவர் சொல்வதை நான் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடாதா? (குறுக்கீடுகள்)

திரு. உ. ரா. வரதராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்கள் பத்திரிகைகளிலே அறிவிப்பு வெளியிட்டதைப் பற்றி மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். கடந்த காலங்களில் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் உயிரோடு இருந்தபோது இப்படிப்பட்ட அறிவிப்புகள் வந்தனவே, அது மட்டும் அல்ல அவருடைய கையெழுத்தையே போர்ஜரி செய்து கோப்புகளில் கூட கையெழுத்துகள் இடப்பட்டன என்று எல்லாம் புகார்கள் வந்தனவே அதற்கு என்ன விளக்கத்தைச் சொல்லப்போகிறார் என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

11-45 மணி

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதை பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் என்பதால் நீங்கள் அனுமதித்தீர்கள். நான் அதற்காகத் தான் கேட்டேன், அன்றைக்குப் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் பெயரால் அந்த அறிக்கை வந்த நேரத்தில் என்னென்ன விமர்சனங்கள் செய்தீர்கள். இந்த மன்றத்திலே நீங்கள் என்னென்ன பேசினீர்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆனால் இன்றைக்கு உங்களுக்கு அந்த நிலை வருகிற நேரத்தில் நீங்கள் அறிக்கைத் தருகிற நேரத்திலே நான் தயவு செய்து மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன், நீங்கள் அந்த அளவுக்கு அதிலே அக்கறை காட்டி இந்த உணர்வோடு நீங்கள் இருப்பீர்களானால் நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் ஒன்றை நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், அன்றைக்கு எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் வந்த நேரத்திலே நீங்கள் என்னென்ன பேசினீர்கள் என்பதை மறந்து விடவேண்டாம். இன்றைக்கு நீங்கள்....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அந்த அறிவிப்புக்கும் இந்த அறிவிப்புக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. அருமை நண்பர் மறைந்த முன்னாள் முதலமைச்சர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் விடுத்த அறிக்கையில் தன்னுடைய குடும்பத்தார் அப்படி ஈடுபடுவது போன்ற ஒரு தோற்றத்தில் அந்த அறிக்கை வந்தது. அது அப்போது விமர்சிக்கப்பட்டு இருக்கலாம். ஆனால் இன்று வந்துள்ள அறிக்கை என்ன அடிப்படையில் வந்துள்ளது என்பது அதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. என் குடும்பத்தார் பெயரை

1990 ஏப்ரல் 4]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

என் உறவினர்கள் பெயரைப் பயன்படுத்தி; என்னுடைய உதவி யாளர்களுடைய பெயரைப் பயன்படுத்தி சில தவறுகள் செய்யப் படுவதற்கான முனைப்பான முயற்சிகள் நடைபெற்ற காரணத் தால் இந்த அறிக்கை வெளியிடப்படுகிறது என்று தெளிவாக அதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான ஆதாரங்கள் இருந்த காரணத்தால்தான் அதைப்பற்றிய இந்த அறிக்கையே அவசியப்பட்டது.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சத்துணவுத் துறையிலே நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கென்று தனியாக விஜிலன்ஸ் ஸ்குவாடு மாதிரி அதிகாரிகளை நியமித்து இதை அடிக்கடி சோதனைச் செய்யவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முக்கியமாக என்னுடைய தொகுதியிலும், மாவட்டத்திலும், தமிழ்நாட்டில் உள்ள குடியாத்தம், ஓசூர், தர்மபுரி போன்ற பகுதிகளிலும் ஏழை மக்களுடைய உயிர்நாடியான தொழிலாக விளங்குகின்ற தீப்பெட்டித் தொழில் பற்றி இந்தப் பேரவையில் எல்லாக் கட்சிகாரர்களும் ஒருங்கிணைந்து நாம் பேசியிருக்கிறோம். விம்கோ என்ற ஒரு பன்னாட்டு நிறுவனம் இங்கே இருக்கின்ற ஏனைய தீப்பெட்டித் தொழிலை நசுக்கக்கூடிய அளவுக்கு இயந்திரத் தொழிலாக இருக்கிறது. இது காந்திய கொள்கைக்கு விரோதமானது. லட்சக்கணக்கான மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு தரக்கூடிய அந்தத் தொழிலை ஒரு சில நூறு பேருக்கு, அல்லது ஒரு சில ஆயிரம் பேருக்கு மட்டும் வேலைக் கொடுத்து அதன் மூலம் அந்தத் தொழிலை நசுக்குவதற்கு இந்த விம்கோ நிறுவனம் பல ஆண்டு காலமாக ஏறத்தாழ 50. 60 ஆண்டு காலமாக முயற்சி செய்து அந்த முயற்சியின் பயனாக வடக்கே குஜராத், மேற்கு வங்கம், மத்தியப் பிரதேசம் போன்ற சில மாநிலங்களில் உள்ள தீப்பெட்டித் தொழில், கைவினை தீப்பெட்டித் தொழில்கள் எல்லாம் நசிந்து போய் அதை மீண்டும் உயிர்ப்பிக்க வேண்டும் என்று என்றைய பிரதமர் திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் முயற்சி செய்தபோது அந்த முயற்சி வெற்றிப் பெறவில்லை. இந்த கைத்தொழில் ஒரு தடவை அழிந்து விட்டால் அதை திரும்ப நாம் உயிர்ப்பிக்க முடியாது. எனவே, நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் டெல்லி சர்க்காரிடம் சொல்லி எப்படியாவது கடந்த காலத்திலே காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய கடைசி நாட்களில் அவர்கள் கொண்டு வந்த அத்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் கைவினை தீப்பெட்டித் தொழிலுக்கு மரண அடி கொடுப்பது போல் போகிறதென். பேர்கிறேன் என்று இருக்கிறதை எல்லாம் கெடுத்துவிட்டு போனதைப் போல அங்கே விம்கோவிற்கு சாதகமாகவும் ஏனைய 'சி' கிளாஸ், 'பி' கிளாஸ் தொழில்களுக்கு குறிப்பாக தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற தீப்பெட்டித் தொழில்களுக்கு பாதுகாமாகவு, அந்தத் தொழிலை நசுக்கக்கூடிய முறையிலும் கடந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே அவர்கள் புதிய ஒரு வரி அமைப்பை உருவாக்கி

[திரு. பெ. சீனிவாசன்]

[1990 ஏப்ரல் 4]

அதன் மூலம் அறிவித்துவிட்டு சென்றார்கள். அதை புதிதாக வந்து இருக்கிற நம்முடைய ஆட்சி டெல்லியில் வந்து இருக்கிற ஆட்சி மக்களுடைய நலவாழ்வை நோக்கமாகக் கொண்டு இருக்கிற ஆட்சி நிச்சயமாக அதை மாற்றி அமைக்கும் என்று எங்கள் காமராஜர் மாவட்டம் அல்லாமல் நெல்லை கட்டபொம்மன் மாவட்டம், தர்மபுரி மாவட்டம், சேலம் மாவட்டத்தில் சில பகுதிகளில் இருக்கின்ற சிறு தீப்பெட்டி உரிமையாளர்கள் ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து இந்த முறை எப்படியும் அதை செய்து தீரவேண்டும் என்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கே சத்துணவுக்கு ஒரு சின்ன யோசனை, இப்போது மத்திய அரசினுடைய மானியத்தோடு ஊட்டச் சத்து தருகிறார்கள், சிறு உருண்டையாக குழந்தைகளுக்கு அந்த உணவைத் தருகிறார்கள். அந்த உணவு சுவையாகவும், சத்தாகவும் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட அந்த சத்துணவுத் துறையும், ஊட்டச் சத்துத் துறையும் ஆகிய இரண்டையும் ஒன்றாக இணைக்க முடியுமா என்ற சாத்தியக் கூறுகளைப் பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஆலோசிக்கவேண்டும். அதன் மூலம் ஏற்படுகிற சேதாரங்களைத் தடுக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது, எனவே இந்த சத்துணவுத் திட்டம் அருமையான திட்டம். அந்தத் திட்டத்தை இன்றைக்கு இருக்கிற நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் நல்லமுறையிலே பாடுபட்டு, தவறு செய்பவர்களை கண்டித்து, நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் அறிவித்து இருக்கிற நல்லாழ்வுத் திட்டங்கள் உரியவர்களுக்குப் போய் சேரக்கூடிய வகையிலே விரைந்து செயல்படுவார்கள் என்ற என்னுடைய நம்பிக்கையைத் தெரிவித்து, அவர்களுடைய கோரிக்கையை வரவேற்று விடை பெறுகிறேன். நன்றி வணக்கம்.

(11-50)

திருமதி ரமணி நல்லதம்பி : மாண்புமிகு துணை சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தக் கதர், தொழில், சமூகநலன் ஆகிய மானியத் திலே பேசுகின்ற வாய்ப்பினை தந்தமைக்கு நன்றி கூறி, என்னுடைய கருத்துக்களைக்கூற விழைகின்றேன்.

இந்த கதர் வாரியத்திலே ஏறத்தாழ 63 தொழில்கள் ஊக்குவிக்கப்படுகின்றன. இந்தத் தொழில்களிலே, அதாவது, நூற்பு, உற்பத்தி, சலவை, சாயம் போன்ற பல்வேறு துறைகளின் மூலமாக ஏறத்தாழ 45 ஆயிரம் கிராமிய கைவினைஞர்கள் வேலைவாய்ப்பு பெற்று இருப்பதாகவும் அதில் 36 ஆயிரம் பேர் பெண்கள் என்றும் குறிப்பிட்டு இருக்கிறீர்கள், இந்தக் கதர், பட்டு போன்ற துறைகளை மேம்படுத்துவதற்காக பட்டு வளர்ப்பு மல்பெரி வளர்ப்பு, நல்ல தரமான முட்டை, புழுக்கூடு போன்றவைகளை கொள்முதல் செய்கின்ற மையங்கள் என்று பல்வேறு இலாபக்கூடுகளை வைத்து பல்வேறு திட்டங்களை வைத்து செயல்படுத்துவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பன்னாட்டு நிதியுதவியுடன், உலக வங்கி நிதி உதவியுடன் பகுதி மேம்பாட்டு

1990 ஏப்ரல் 4]

[திருமதி ரமணி நல்லதம்பி]

திட்டங்கள் என்று பல்வேறு திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இந்த மல்பெரி வளர்ப்பதற்காக புதிய விவசாயிகளைக் கண்டுபிடித்து, பெண் விவசாயிகளையெல்லாம் ஊக்குவித்து இந்தப் பட்டுத் தொழில் ஊக்குவிக்கப்படுவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இந்த நேரத்திலே நான் ஒன்றை கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். புதிய விவசாயிகளைத் தேடிபிடித்து என்று சொல்கின்றதையும், புதிய பெண் விவசாயிகளைக் கண்டுபிடித்து மல்பெரி வளர்ப்பு என்கின்ற அந்த இரண்டின் அடிப்படையிலேயும் சிலவற்றை நாம் கருத்திலே கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. எத்தனை பெண் விவசாயிகள் தங்கள் பெயரிலே நிலம் உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் சிந்திக்கவேண்டும். அப்படி நிலம் சொந்தமாக உள்ள பெண்கள் அதிகமாக இல்லாத காரணத்தால் அவர்கள் விவசாயம் செய்கின்ற உரிமையை 'டெனன்ட்ஸ் ரைட்ஸ்' பெற்றுக்கொண்டு, அந்த அத்தாட்சியை காட்டினாலே அவர்களுக்கு எல்லா சலுகைகளும் தந்து அவர்களும் ஊக்குவிக்கப்படுவார்களா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். புதிய விவசாயிகளைத் கண்டுபிடித்து என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பல்வேறு திட்டங்கள் என் தொகுதியைப் பொறுத்தவரைக்கும், ராதாபுரம் தொகுதியைப் பொறுத்தவரைக்கும் செயல்படுவதற்கு வாய்ப்பே இல்லையென்று எண்ணுகிறேன். ஏனென்று கேட்டால் இதற்கு ஆதாரமான நீர்ப்பிரச்சினை அங்கே பரவலாக, கொடிய அளவிலே காணப்படுகிறது. குடிநீரை விலை கொடுத்து வாங்கவேண்டிய அவல நிலைமை இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியிலே உள்ள புதிய விவசாயிகளும் பெண் விவசாயிகளும் ஊக்குவிக்கப்பட்டு இந்தத் தொழிலை எப்படி செய்ய முடியும் என்று நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே, இப்படி புதிய விவசாயிகளை, பெண் விவசாயிகளைத் தேடிப் பிடிக்கின்ற காலகட்டத்திலே அவர்களுக்கு அதிமுக்கியத் தேவையான நீர் ஆதாரத்தைத் தேடித் தரக்கூடிய பொறுப்பு அரசுக்கு இருக்கிறது. ஆக, இந்த மானியக் கடன்கள் எல்லாம் வழங்குவதன் மூலமாக, அவர்கள் அந்த நீர் ஆதாரத்தை பெற்றுக் கொள்ள முடியாத தடை நடைமுறையிலே இருக்கிறது. ஆகவே, கிணறுகளை ஆழப்படுத்தியோ அல்லது ஆழ்துளைக் கிணறுகளை ஏற்படுத்தித் தந்தோ அவர்களுக்கு அந்த நீர் ஆதாரத்தை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும்.

தொழில் மையங்கள் மூலமாக சிறு தொழில் தொடங்குபவர்களுக்கெல்லாம் மின் இணைப்பு, அந்தத் தொழில் மையம் பரிந்துரை செய்வதன்மூலமாக அவர்களுக்கு உடனடியாக முன்னுரிமை வழங்கப்பட்டு தரப்படுகிறது.

அதேபோன்று, இந்த மல்பெரி செடிகளை வளர்க்கின்ற பெண் விவசாயிகள், புதிய விவசாயிகளுக்கெல்லாம் மின் இணைப்பும் இந்த வாரியத்தின் மூலமாகப் பெற்றுத்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திருமதி ரமணி நல்லதம்பி]

[1990 ஏப்ரல் 4]

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் அங்குள்ள விவசாயிகளெல்லாம், கருங்கல்லுக்குள்ளும் நீர் இருக்கிறதா? இருந்து விடாதா என்கின்ற எண்ணத்தில் அயராத உள்ளத்துடன், தளராத உழைப்புடன் பூமியை துளைத்து துளைத்து துவளுகின்ற நிலையை அடைந்து விட்டார்கள். அத்தகைய விவசாயிகளுக்கு நீங்கள் நீர் ஆதாரத்தை தேடித் தருவீர்களேயானால் விவசாயத் தொழிலை கைவிட்டுவிட்டு கையறு நிலையிலே இருக்கின்ற ராதாபுரம், சாத்தான்குளம், நாங்குனேரி போன்ற தொகுதிகளிலே வாழுகின்ற பல்லாயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் பயன்பெறுவார்கள். அவர்களுடைய வாழ்வு வளம் பெறும். அவர்கள் வாழ்வு வளம் பெறுவதோடு உற்பத்தியைப் பெருக்கின்ற காரணத்தினாலே நாடும் வளம்பெறும் என்று தங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, இந்த கதர் வாரியத்திலே சோப்பு உற்பத்திக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. குளியல் சோப்பு, சலவைத் சோப்பு ஆகிய சோப்புகள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு அதற்கு மார்க்கெட்டுகளிலே நல்ல ஒரு வரவேற்பும் இருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. அதன் மூலமாக மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பும் கிடைக்கிறது. இந்தக் கதர்வாரியத்திலே, கிராமங்களிலே கிடைக்கின்ற மூலப்பொருட்களைப் பயன்படுத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்கி, வேலைவாய்ப்பைப் பெருக்குவதே நோக்கம் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

11-55 மணி

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை

அதற்கு அடுத்ததாக, அங்கம் வகிக்கின்ற தொழில் பனைத் தொழில். பனைத்தொழிலைப் பொறுத்தவரை, இந்தியாவிலே இருக்கிற 7 கோடி பனை மரங்களில் 6 கோடி பனை மரங்கள் தமிழ்நாட்டில்தான் இருக்கின்றன. இந்தத் தொழிலில், பதநீர் ஆறுக்குதல், பனங்கற்கண்டு தயாரிப்பது, பனை வெல்லம் தயாரித்தல், பனை நார், பனைத்தும்பு உற்பத்தி செய்வது, நார்ப் பொருட்கள், துருசு செய்வது என்று ஏராளமான பொருட்கள் உற்பத்தியாகின்றன. பனைத்தொழிலின் காரணமாக பல உப தொழில்கள் விரிவடைந்திருக்கின்றன. அந்த உப தொழில்கள் காரணமாக 10 லட்சம் பேர் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். பதநீர் இறக்குவோர், நார்த்தும்பு செய்வோர் என்று இதில் பத்து லட்சம் பேர் தொழிலாளர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்தத் தும்புப் பொருட்கள் நார்ப்பொருட்கள் எல்லாம் அன்னியச் செல்வானியை ஏற்படுத்தித் தருகிறது. ஆனால் அவர்களின் வாழ்க்கைத்தரம் பொருளாதார ரீதியில் சிறப்பாக இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சுகாதாரக் கேடுகள் நிறைந்த குடிசைப் பகுதிகளில், மிகவும் கஷ்டமான வாழ்க்கையை நடத்துகிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் நிலையை மேம்படுத்தும் வகையிலும், பொருளாதாரத்தை உயர்வு படுத்தும் வகையிலும், குடிசை மாற்றுவாரியத்தின் சார்பில் அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்

1990 ஏப்ரல் 4]

[திருமதி ரமணி நல்ல தம்பி]

கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசு அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க முன்வர வேண்டுமென்றும், அதுவும் ந்த நிதியுண்டிலேயே 5,000 வீடுகள் பனைத் தொழிலாளர்களுக்கு கட்டித் தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் இந்தோனேஷியா, பிலிப்பைன்ஸ் போன்ற நாடுகளில் பனைத்தொழில் சிறப்பாக இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆகவே இங்கே பனைத்தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் நமது தொழிலாளர்களை அந்த நாடுகளுக்கு அனுப்பி அங்குள்ள தொழில் நுட்பங்களைக் கற்றுவர ஆவன செய்ய வேண்டும்.

நீண்டநாள் கோரிக்கையான ஒன்றை சொல்ல விரும்புகிறேன். தென்னைமர வாரியம், பருத்தி வாரியம் என்றெல்லாம் இருக்கிறது. பனை வாரியம் ஒன்றை அமைத்து, பனைத் தொழிலுக்கு ஊக்கம் தந்து, ஏராளமான பனைத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பளிக்கும் வகையில் நடவடிக்கை எடுத்தால், அவர்களுக்கும் வருமானம், நாட்டுக்கும் வருமானம். உப தொழில்கள் பெருகும் என்றவகையில் பனை வாரியம் ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பனைத் தொழிலில் நார்ப்பொருட்கள், தும்புப் பொருட்களால் அன்னியச் செலாவணி கிடைக்கிறது என்று நான் முன்பே சொன்னேன். நார்த்தக்கட்டில்கள் பின்னுவது சிறந்த தொழிலாகக் கருதப்படுகிறது. பிளாஸ்டிக் ஓயர்களில் பின்னப்படும் கட்டில்கள், நாற்காலிகளை விட சிறந்ததாக நார்த்தக்கட்டில்கள் இருக்கின்றன. பின்னல் கூடைகள், பாய்கள், பெட்டி முடைதல் போன்றவை அங்கே சிறப்பாகச் செயல்படுகின்றன. இந்த பனைத்தொழில் வருடத்திற்கு 5 மாதம் மட்டுமே நடக்கும் சீசன் தொழிலாகும். மீதியுள்ள 6-7 மாதங்கள் பனைத் தொழிலாளர்கள் வேலை வாய்ப்புல்லாமல் இருப்பதை மாற்றி, அவர்களுக்கு பட்டு வளர்ப்பு, ஆடு, மாடுகள் வளர்ப்பு, கோழி வளர்ப்பு போன்றவைகளில் ஈடுபட வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுகிறேன்.

அடுத்ததாக தோல் தொழில். தோல் தொழிலில் ஈடுபடும் தொழிலாளர்களுக்கு வாகன வசதி, நவீன தொழில் சாதனங்கள், வீட்டு வசதி, போன்றவைகளை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தத் தொழில் சிறப்படையாமல் இருப்பதற்குக் காரணம், அதை அரசு என்னமும் சரியாகக் கவனிக்காததுதான். அதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. தமிழகத்திலிருந்து ஏராளமான மாடுகள் கேரளாவுக்கு தோலுக்காக கடத்தப்படுகின்றன. நெல்லை மாவட்டத்தில் மேலப்பாளையத்திலிருந்து கன்னியாகுமரி வழியாக கேரளாவுக்கு மாடுகள் கடத்தப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு செவ்வாய்க் கிழமையும் இப்படி மாடுகள் கடத்திக் கொண்டு செல்லப்படுகின்றன. அதை நாம் தடுத்து நிறுத்தினால், இறைச்சி பதப்படுத்தும் தொழில் கூடங்களுக்கு நல்லது. புதிய இறைச்சிப் பதப்படுத்தும் கூடங்களை அதிகமாக நாம் நிறுவிட வேண்டும். இறைச்சி போக, தோல் ஏராளமாக

[திருமதி ரமணி நல்லதம்பி]

[1990 ஏப்ரல் 4]

நமக்கும் கிடைக்கும். அத்துடன் எலும்புகள், கொம்புகள் போன்றவையும் நமக்குப் பயன்படும். அதனால் உபதோழில் வளர்ச்சி ஏற்படும். ஆகவே கேரளாவுக்கு மாடுகள் கடத்தப் படுவதை உடனடியாகத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்ததாக....

திரு. உ. ரா. வரதராசன் : தலைவர் அவர்களே, கேரளாவுக்கு மாடுகள் கடத்தப்படுகின்றன என்று சொல்கிறார்கள். மாடுகள் விற்பனைக்குத்தான் கொண்டு செல்லப்படுகின்றன. யாரும் கேரளாக்காரர்கள் வந்து கடத்திக் கொண்டு போகவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி ரமணி நல்லதம்பி : எப்படியும் தமிழ்நாட்டை விட்டு கடந்து செல்கின்றன. ஆகவே கடத்தப்படுகின்றன என்று சொல்கிறேன். (சிரிப்பு) ஆகவே, பனைமரங்கள் அதிகமாக வெட்டப்படுவதால் பனைத் தொழில் நசித்துவிடும் அபாயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அண்மையில் ஏற்பட்ட வறட்சியால் ஏராளமான பனை மரங்கள் லார்ஜ் ஸ்கேலில் வெட்டப்படுகின்றன. பனை மரங்களை வெட்டக்கூடாது என்று சட்டம் இருந்தாலும், மரங்கள் வெட்டப்படுகின்றன. அந்தச் சட்டத்தை தீவிரமாக அமல்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

12-00 மணி

அடுத்து, மண்பாண்டத் தொழிலாளர்கள். இந்த மண்பாண்டத் தொழிலாளர்கள் எனப்படுகின்ற கைவினைஞர்கள் பல ஆண்டுகளாக தமிழகத்தில் பரவலாக வாழ்ந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்குச் சொந்த இடங்கள் இல்லை. குழித்துறை போன்ற பகுதிகளில் எல்லாம் அவர்கள் பரம்பரை, பரம்பரையாக இருந்து மண்ணை எடுத்து பிசைந்து, மண்பாண்டங்கள் செய்து தொழில் நடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்குக் காலங்கள் இருக்கிற சூழ்நிலையில் தனி நபர்கள் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு அவர்களுக்கு இன்னல்களைத் தருவதாகத் தெரிகிறது. இவர்களுக்கு ஏதோ ஒரு உத்தரவு இருக்கிறதாம். அதாவது 'விதஅவுட் ஃபினான்ஷியல் கன்கரன்ஸ்' என்று சொல்லி தாசில்தார் ஏற்க மறுக்கிறார்கள். எனவே நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் தலையிட்டு இந்த மண்பாண்டத் தொழிலை மேற்கொண்டுள்ள மூன்று இலட்சம் குடும்பத்தினர் அழிந்துவிடுகின்ற அந்தத் தொழில் நசித்துவிடுகின்ற நிலைமையை மாற்றி அவர்களைப் பாதுகாக்கக்கூடிய வகையில் அவர்களுக்கு ஆந்த இடங்களைப் பட்டா செய்து கொடுத்து அவர்களுடைய வீட்டு மனைக்கு ஒற்பாடு செய்து, வீடுகளையும் அரசே கட்டிக் கொடுத்து அந்தத் தொழிலை ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு மானியக் கடன்கள்

1990 ஏப்ரல் 4]

[திருமதி ரமணி நல்லதம்பி]

எல்லாம் கொடுக்கும்போது நில ஜாமீன் கடன் கேட்கிறார்கள். நிலமே இல்லாதவர்கள் எப்படி அந்த சான்றிதழைக் கொடுக்க முடியும், அவர்கள் எவ்வளவு சிரமப்படுவார்கள் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு, அவர்களுடைய தொழிலை முன்னிட்டு அவர்களுடைய சொந்த ஜாமீனில் அதை வழங்க முன்வரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து 'டி' மூலமாக நிறைய தொழில்களைத் தொடங்கி இருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழில்களை எல்லாம் பார்க்கும் போது வறண்ட தொகுதியான இராதாபுரம் தொகுதியில் உள்ள நாங்குனேரி, சாத்தான்குளம் போன்ற பகுதிகளில் வாழ்கிற மக்களுக்கெல்லாம் ஒரு சின்ன அறிவிப்பு கிடைத்திருக்கிறது. அதாவது மார்ச் 1990-க்குள்ளாக பணத்தைத் திருப்பிச் செலுத்துவதாக இருந்தால் அவர்களுக்கு வட்டியிலிருந்து விதிவிலக்கு என்று அறிவிப்பு கிடைத்திருக்கிறது. அங்கே வறட்சி நிலவுகிற காரணத்தால் இந்த விதிவிலக்கினை டிசம்பர் 1990 வரையில் நீட்டித்துத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு அடுத்து சமூக நலனுக்குச் செல்கிறேன்.

காலத்தைக் கருத்தில் கொண்டு ஒருசில கருத்துக்களை மட்டும் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். சத்துணவு ஊழியர்கள் குறித்து அருமை உறுப்பினர் திரு. சீனிவாசன் அவர்கள் மிகக் கடுமையான விமர்சனம் செய்தார்கள். அது வேதனைத் தருவதாக இருக்கிறது. யார் நியமனம் செய்திருந்தாலும் நமது அரசுதான் நியமனம் செய்கிறது. அதாவது தமிழக அரசுதான் நியமனம் செய்கிறது. அதாவது அந்தப் பெண்களை தமிழக அரசுதான் நியமனம் செய்திருக்கிறது. அவர்கள் எல்லாம் கொழுத்து வாழ்கிறார்கள். திருடி வாழ்கிறார்கள், வீட்டிலே அடுப்பு எரிவதில்லை என்று எல்லாம் சொல்வது அந்த பல்லாயிரக்கணக்கான பெண்கள் மனதைப் புண்படுத்துகிறது. அதே கல்வித் தகுதியைப் பெற்றவர்கள் மற்ற துறைகளிலே எத்தகைய ஊதியத்தைப் பெற்று எத்தகைய வாழ்க்கைத் தரத்தில் வாழ்ந்து வருகிறார்கள் என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் ஒரு திட்டத்தை அன்றைக்கு அறிவித்தார்கள். அதாவது 800 ரூபாய் சம்பளத்தில் இரண்டு ஆண்டுகள் செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தால் அவர்களுக்கு பணி நிரந்தரம் செய்து அவர்களுக்கும் சக ஆசிரியர்களைப்போல் சீரான சம்பளம் வழங்கப்படும் என்று அறிவித்தார்கள். அந்த வகையில் பல ஆண்டுகள் பல இன்னல்களுக்கு மத்தியில் பணியாற்றிக்கொண்டு வருகிற இந்த பெண்களுக்குக் கருணை காட்டி அவர்களை நிரந்தரப் படுத்தி அதே தகுதியுள்ள மற்ற துறையிலே இருக்கின்ற அனைத்து ஊழியர்களுக்கும் சமமான சம்பளத்தையும், சலுகைகளையும் கொடுத்து அவர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும். கண்டிப்பதற்காக மட்டும் அவர்கள் அரசு ஊழியர்கள் அல்ல. சலுகைகளை அனுபவிப்பதற்கும் அவர்கள் அரசு ஊழியர்கள் தான்; அவர்களும் இந்தத் தமிழகத்தில் பிறந்த பிரஜைகள்தான் என்ற நிலைமையை நாம் உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திருமதி ரமணி நல்லதம்பி]

[1990 ஏப்ரல் 4]

அடுத்து வேலைவாய்ப்பில் 30 சதவீதம் பெண்களுக்கு என்று கூறியிருக்கிறீர்கள். அதை எல்லோரும் பாராட்டுகிறார்கள். நான் அதைப் பாராட்டவில்லை. இன்றைக்குப் பெண்கள் தமிழகத்தில் சரிநிகர் சமமானமாக பூல்லாவிட்டாலும் ஓரளவுக்காவது அந்தஸ்தைப் பெற்று வாழ வேண்டும் என்றால் அவர்களுக்கு பொருளாதாரச் சுதந்திரம் தேவைப்படுகிறது. ஒரு விதவையாகவோ, கணவனால் கைவிடப்பட்டவளாகவோ, அபலையாகவோ மாறுகிற வேளையில் தன்னுடைய காலில் நிற்கிற, அதாவது வரதட்சிணைக் கொடுமை என்ற பிரச்சினைகள் எல்லாம் வரும்போது அவர் தன்னுடைய காலிலேயே நிற்க இந்த அரசு நேசக் கரம் நீட்டி அவர்களுடைய தகுதிக்குத் தகுந்தாற் போல் வேலை வாய்ப்புத் தருகிற சூழ்நிலை உருக்குமேயானால் அவர்கள் நிச்சயமாக பாதுகாக்கப்படுவார்கள். அப்படிச் செய்தால் ஸ்டவ் வெடித்து மரணம், கிணற்றில் தள்ளிவிட்டு தற்கொலை, கயிற்றில் தொங்கவிட்டு தூக்கு என்றெல்லாம் சொல்கிற இந்த அவலங்கள் எல்லாம் நிச்சயமாகத் தடுத்து நிறுத்தப்படும். வேலைவாய்ப்பு அலுவலகத்தில் பதிந்து 15 ஆண்டுகாலம் ஆகியும் வேலைவாய்ப்புகளுக்காக ஒரு இண்டர்வியூகூட் வரவில்லை என்று நாங்குநேரியைச் சேர்ந்த சண்முகத்தாய் என்ற டபுள் எம்.ஏ., பி.எட். படித்த பெண் எனக்குக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். இது போல் விதவைகளுக்கு முன்னுரிமை, முன்னாள் இராணுவ வீரர்களின் மனைவிக்கு முன்னுரிமை என்று சொல்கிற உங்கள் தேர்வாணைக் குழுவிற்கு இரண்டுமுறை இண்டர்வியூ அட்டெண்ட் பண்ணின நாங்குநேரி மனகாவலன்புரத்தைச் சேர்ந்த ஜீவரத்தினம் சலோமி, பி.எஸ்.சி.பி.எட், என்பவர் தனக்கு இன்னும் வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பெண்களை எல்லாம் கவனிக்க வேண்டாமா?

திருமணச் சந்தையில் மாப்பிள்ளைகளின் நிலைமையையும் பார்க்கவேண்டும். மேலே உள்ளவர்களையும் கீழே உள்ளவர்களையும் நான் விட்டு விடுகிறேன். இடையிலே உள்ளவர்களைப்பற்றி நான் சொல்கிறேன். திருமணத்திற்கு பெண்களைத் தேடுகிற நேரத்தில் சம்பாதிக்கிற பெண்களையே தேடி அலைகிற ஒரு கோரக்காட்சியை நாம் இப்போது காண்கிறோம். ஆகவே பெண்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு என்பதில் 30, 70 என்று இருப்பதை மாற்றி 50, 50 என்ற அடிப்படையில் வேலைவாய்ப்பு தந்தால்தான் அவர்களுக்கு ஓரளவுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைத்து தன் காலில் நிற்க முடியும், எனவே அந்த வகையில் அவர்களுக்கு 50 சதவீதம் இட ஒதுக்கீடு வழங்கப்படவேண்டும் என்பதை நான் வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து வேலைவாய்ப்பு அலுவலகத்தின் மூலம் சமூகநல ஊழியர்கள் எல்லாம் தேர்வு செய்ய வேண்டும். அப்போது தான் அங்கே சென்று பதிந்துவிட்டு காத்துக்கொண்டிருந்ததற்கு ஒரு பொருள் இருக்கும்.

1990 ஏப்ரல் 4]

[திருமதி ரமணி நல்லதம்பி]

அடுத்து வேலைவாய்ப்பில் பெண்களைப் பொறுத்தவரையில் வயது வரம்பினை ரத்து செய்யவேண்டும். ஏனென்றால் புருஷன் செத்தபிறகு வந்து பதிவாள். அல்லது புருஷன் கைவிட்ட பிறகு வந்து பதிவாள். அதற்குள் அவருக்கு வயது கடந்துவிடும். இந்த லிமிட்டை வைத்திருந்தால் அவர்கள் எல்லாம் மொத்தம், மொத்தமாகக் கொண்டுவந்து பணத்தைக் கொடுத்துத்தான் வேலை பெறவேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். அப்போதுதான் வேலை கிடைக்கும். எனவே இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளைத் தவிர்ப்பதற்காக உடனடியாக அந்த வயது வரம்பினை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

12-05 மணி

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்) : நேரம் ஆகிறது. இன்னும் ஒரு மணித்துளியில் முடிக்கவேண்டும். 5 மணித்துளிகள் கொடுத்தாகிவிட்டன.

திருமதி ரமணி நல்லதம்பி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, வேலைவாய்ப்பு அலுவலகத்திலே பெண்களுக்குப் பெருவாரியாக வேலைவாய்ப்பு இருக்கின்ற காரணத்தினாலே ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலேயும் மாவட்டத்தின் தலைநகரத்திலே ஓர்க்கிங் விமன்ஸ் ஹாஸ்டல் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், என் கதைக்கு வருகிறேன். கடந்த சில தினங்களுக்கு முன்னதாக பெப்ரவரியிலே பெண்கள் எந்த நிலையிலே இருந்தாலும் ஆண்டியாக இருந்தாலும் அரசனாக இருந்தாலும், தங்கள் உரிமைக்காக போராடவேண்டிய அவலத்திலே வாழ்கிறோம். ஆக கடந்த பெப்ரவரி மாதம் இரண்டாம் தேதி ஒரு நீர் போராட்டம். குடிநீர் விலைகொடுத்து வாங்குகிறார்களே என்று, அணையிலே நீர் இருக்கின்றது. அந்த விநியோகத்திலே ஊழல் இருக்கிறது என்று போராடினேன் அறவழியிலே. அங்கே தடியடி நடந்தது, டி. எஸ். பி. சுந்தரத்தாலே. நீண்ட மயான அமைதி அங்கே. ஒரு காவல் நிலையம் எங்கள் பகுதியிலே. நீது விசாரணை கேட்டேன் என் தொகுதியிலே கூடங்குளத்திலே நடைபெற்றது. தயவுசெய்து விட்டுவிடுங்கள்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்) : சமூகநலத் துறைக்கும் இதற்கும் ஏதாவது சம்பந்தம் இருக்கிறதா?

திருமதி ரமணி நல்லதம்பி : முடித்த பிறகு சொல்லுங்கள்; இருக்கிறதா இல்லையா என்று சொல்லுங்கள்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்) : துறையைப் பற்றிச் சொல்லுங்கள், உங்களுடைய தொகுதியைப் பற்றிச் சொல்லுங்கள்.

[1990 ஏப்ரல் 4]

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு காரியத்தை இந்த நேரத்திலே உறுப்பினர் அவர்களுக்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். அந்தத் தொகுதியிலே இவர்கள் எப்படி ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தினார்கள் என்பதை நான் இந்த அவைக்கு தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

திருமதி ரமணி நல்லதம்பி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கடந்த தேர்தல் நேரத்தில், அன்றைக்கு 4 மணிக்கே மைக்-ஐ காவல் துறையை விட்டு ஆப் செய்தார்கள். அதனாலேதாலே தான் அவர்களை மறித்தேன். அந்த காழ்ப்புணர்ச்சியுடன் அவர்கள் பேசுகிறார்கள். நீதி போராட்டம்....

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அன்றைக்கு என்ன நடந்தது என்பதை இந்த அவைக்கு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தேர்தல் பிரச்சாரம் எத்தனை மணிக்கு முடிவடைய இருந்தது? அன்றைக்கு திசையன்விளையிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே கடைசி கூட்டம் அங்கே நடத்துவதற்கு அனுமதியும் பெற்று அங்கே கூட்டம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. எதிரிலே அனுமதி பெறாமல் உறுப்பினர் அவர்கள் கூட்டத்திலே பேசினார்கள். எங்களுடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய கூட்டத்தை இடைமறித்து அங்கே பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். நான் வந்த பிறகு கூட, அந்த இடத்திற்கு இறுதி நேரத்திற்கு முன்பாக நான் அங்கே வந்து சேர்ந்தேன். அரை மணிக்கு முன்பாகவே அங்கே இருந்து சத்தம் வந்துகொண்டே இருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு போலீஸ் தலையிட்டபிறகு அவர்களை அந்த இடத்திலே நிறுத்த முடிந்தது. அப்படிப்பட்ட அறட்போராட்டத்தை அவர்கள் நடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள் என்பதை இந்த அவைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்) : உறுப்பினர் அவர்கள் சீக்கிரம் முடிக்கவேண்டும்.

திருமதி. ரமணி நல்லதம்பி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்லிவிடுகிறேன். ஏனென்றால் அப்படி நேரம் இருக்காது.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, ராதாபுரம் சட்டமன்ற உறுப்பினர் அவர்கள் நீர்பாசனத்திலே அவர்களுடைய ஊரிலே குடிநீர் இல்லை. பயிருக்கும் நீர் இல்லை குழிப்பதற்கும் நீர் இல்லை, மாடு கன்றுகளுக்கும் குடிப்பதற்கும் தண்ணீர் இல்லை என்பதற்காக போராட்டம் நடத்தினார்கள். அந்த போராட்டத்திலே பெண் என்ற முறையிலே அவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட காரணத்தினாலேயே, சமூக நலமாக இருந்தாலும், பெண்களைப் பற்றி பேச வருகிறபோது, தொடர்ந்து

1990 ஏப்ரல் 4]

பேசி வருகிறார்கள். பெண் இனம் என்ன துன்பப்படுகிறது என்பதை சொல்லிக் கொண்டு வருகிறபோது, பெண்ணினுடைய மனச்சாட்சியினுடைய பிரதிநிதியாக அவர்கள் பேசுகிறார்கள். அவர்களை பேச அனுமதிக்குமாறு வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, அம்மையார் அவர்கள் அவர்களுடைய கட்சியிலே ஒரு பெரிய வீராங்கனை என்பது அவர்களுடைய கட்சிக் காரர்களாலேயே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட உண்மை. அவர்கள் தங்களுடைய தீவிரத்தை நிலைநாட்டுவதற்காக சில நேரங்களில் அந்த கட்சியிலே மற்றவர்கள் கடைப்பிடிக்கின்ற கட்டுப்பாட்டைக் கூட மீறிச் செல்லக்கூடிய அளவுக்கு அவ்வளவு தீவிரம் வாய்ந்த வர்கள். அவர்கள் தண்ணீர் பிரச்சினைக்காக கைது செய்யப் பட்டார்கள் என்ற செய்தி வந்தவுடனே, அன்றே அவர்களை விடுதலை செய்யுமாறு அரசு ஆணையிட்டது. அவர் விடுதலை செய்யப்பட்ட பிறகும் கூட போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே இருந்து வெளியிலே போகமுடியாது என்று வம்பு செய்து அவர்கள் வெளியிலே வந்து வெளியிலே இருந்த போலீஸ் வேனிலே உட்கார்ந்து கொண்டு அன்று பகல் முழுவதும் இருந்தார்கள், இரவு முழுவதும் அங்கேயே இருந்தார்கள். வேனிலே இருந்து வேறு காரியங்களுக்காகக் கூட வேனை விட்டு இறங்கவில்லை. எல்லா காரியங்களையும் அந்த வேனிலேயே அவர்கள் செய்தார்கள் என்ற செய்தி எல்லாம் எனக்கு வந்தது. அந்த அளவுக்கு அவர்கள் வீரங்களை என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள் இவைகளை எல்லாம் மனதார ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நான் நம்பவில்லை. ஆனால் இதெல்லாம் நடந்தன. பலமுறை சொல்லியும், அதிகாரிகள் எல்லாம் சென்று நீங்கள் சொன்னபடி தண்ணீர் விடப்பட்டார்களென்று சொன்ன பிறகும் கூட அம்மையார் 'நீங்கள் சொன்னால் நம்பமாட்டேன், என் கணவர் வந்து சொன்னால் தான் நம்பமுடியும்' என்று சொல்லி அது வரையிலே அந்த போராட்டத்தை நடத்தியிருக்கிறார்கள் வேனிலேயே இருந்துகொண்டு.

12-10 மணி

திருமதி ரமணி நல்லதம்பி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தண்ணீர் விட்டாயிற்று என்று சொன்ன பிறகும் திரும்பவில்லை என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே கூறினார்கள் இன்றுவரை விட்டிருக்கிறார்களா என்று கேளுங்கள். ஆக தண்ணீர் விடவில்லை. குடிநீர் விலைகொடுத்து வாங்குகிறார்கள் (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்) : முடியுங்கள். நேரம் ஆகிவிட்டது, கட்டுப்பாடு வேண்டுமல்லவா? தலைவர் சொன்னபிறகும் பேசிக்கொண்டேயிருந்தால் எப்படி.

[1990 ஏப்ரல் 4]

திருமதி ரமணி நல்லதம்பி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்னும் சில அவசியமான கருத்துக்களைக் கூறி.... (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்) : Subject-க்கு வாருங்கள்.

திருமதி ரமணி நல்லதம்பி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, உண்மை தெரிய வேண்டுமில்லையா, அதற்குதான் நீதி விசாரணை வேண்டுமென்று கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்) : நீங்கள் பெண்களைப் பற்றிடப் பேச வேண்டும் என்கிறீர்கள். போராட்டம் பற்றி எல்லாம் தனியே பேசுங்கள். டீப்போது Subject-க்கு வாருங்கள். இல்லையென்றால் முடித்துவிடுங்கள்.

திருமதி ரமணி நல்லதம்பி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் தான் குறுக்கிடுகிறீர்கள் இன்னும் இரண்டே வரிகள் தான்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்) : முடியுங்கள் சீக்கிரம்.

திருமதி ரமணி நல்லதம்பி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, ஆக. இதற்காக ஒரு விசாரணை வைத்து, காவல் துறை சொல்வது மெய்யா, டீவர்கள் சொல்வது மெய்யா என்று தெரிய வேண்டும். பஸ்ஸிலே வைத்து, போலீசை ரவுண்ட் அப் பண்ண வைத்து எங்களுக்கு எத்தகைய கொடுமைகளை எல்லாம் செய்தார்கள் என்பதை சொல்ல அப்பகுதி மக்கள் ஆயத்தமாக இருப்பார்கள் என்கிற காரணத்தாலே தான் நீதி விசாரணை வேண்டுமென்று கேட்டேன். நீண்ட மயான அமைதி. கூடங் குளத்தில் ஒரு காவல் நிலையம் திறந்தார்கள். எங்கள் டி.எஸ்.பி. திரு. சுந்தரம், அங்குள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர் பெண் என்ற காரணத்தினாலே அவர் அழைப்பிதழில் என் பெயரைக் குறிப் பிடவும் டீல்லை, என்னை அழைக்கவும் இல்லை. இது சரிதானா? இத்தகைய நிலைகள் எல்லாம் ஏன் இருக்கின்றன? என்றுதான் நான் கேட்டேன் ஆக, பெண்ணாக இருக்கிறேன், பெண் என்றால் பேயும் இரங்கும் என்பார்கள். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களின் சித்தாந்தங்கள் எல்லாம் ஏட்டுச் சுரக்காடாக இருக்கின்றன.... (மனியடிக்கப் பெற்றது).

*திரு. எஸ். காதர்பாட்சா என்ற ஹென்னைச்சாமி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையிலே இன்று சமர்ப்பித்த மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் கதர் வாரியம், சத்துணவுத் திட்டம், சிறுதொழில் வளர்ச்சி போன்ற

[திரு. எஸ். காதர்பாட்சா என்கிற வெள்ளைச்சாமி]

[1990 ஏப்ரல் 4]

கோரிக்கைகளுக்காக பல கோடி ரூபாய்களை மானியம் வழங்க வேண்டுமென்று இந்த அவைக்கு சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் கதர்வாரியம், ஏறக்குறைய இந்த ஓராண்டுக் காலத்தில் நல்ல முன்னேற்றம் கண்டிருப்பதோடு, ஏற்கெனவே கதர் வாரியத்திலே, மத்தியிலே ஜனதா ஆட்சி இருந்தக் காலத்தில், சிறிய தீப்பெட்டி தொழிற்சாலைகளுக்கு எல்லாம், கடன் வழங்குவது வரிச் சலுகைகள் தருவது, மானியம் வழங்குவது போன்ற சலுகைகளை வழங்கி, அதன்மூலம் சிறிய தீப்பெட்டி தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் கதர் வாரியத்தின் மூலம் நல்ல வளர்ச்சி கண்டுகொண்டு இருந்தன. பின்னர் ஆட்சி மாற்றத்தின் மூலம் அந்தத் திட்டம் கைவிடப்பட்டு பல சிறியதீப்பெட்டி தொழிற்சாலைகள் சீர்கெட்டு சீர் குலைந்து இருக்கின்றன. அவற்றை எல்லாம் புனருத்தாரணம் செய்கின்ற வகையில் கதர் வாரியம் சிறிய தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகளை உருவாக்க முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே சற்று முன்பு நடைபெற்ற விவாதத்தில் 'வேறு பல காரியங்களுக்குக் கூட அவர்கள் வாகனத்திலிருந்து இறங்கி வரவில்லை' என்பது போன்றோ, அதற்கு அவர்கள் சொன்ன பதில்களும், அவை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்பெறுதல் நலம். ஏனென்றால் நமது சட்டமன்ற உறுப்பினர் பெண்கள் நிலை பற்றி பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கேட்கிற விசாரணையில் எந்த முடிவு வேண்டுமானாலும் வரட்டும். நான் யாரையும் குறை கூறவில்லை. ஆனால் ஒரு பெண் என்ற வகையில் அவர்கள் அதைச் சொன்னார்கள்.....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்) : அவர் ஒன்றும் தவறாகச் சொல்லவில்லை. நீங்கள் ஏன் அதைத் தவறாக எடுத்துக்கொள்கிறீர்கள்? .. (குறுக்கீடு) அதில் ஒன்றும் தவறு இல்லை. (குறுக்கீடு) தமிழில் பார்த்தால் எல்லாமே அப்படித் தவறாகதான் தெரியும். (குறுக்கீடு) இருக்கட்டும், அதில் என்ன தப்பு? ஏன் அதை பெரிதுபடுத்துகிறீர்கள். (குறுக்கீடு) அதில் ஒன்றும் இல்லை. (குறுக்கீடு) நான் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் போது நீங்கள் வாதாடக் கூடாது. (குறுக்கீடு) உட்காருங்கள். (குறுக்கீடு) நான் சொல்லிவிட்டேன் இல்லையா? (குறுக்கீடு) உறுப்பினர் பேசுங்கள்.

திரு. எஸ். காதர்பாட்சா என்கிற வெள்ளைச்சாமி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, அந்த அளவுக்கு கதர்வாரியத்திலே அமைச்சர் அவர்கள் தகுந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். தீப்பெட்டி தொழிற்சாலைகள் ஏற்பட ஆவன செய்யவேண்டும். என்னுடைய முதுகுளத்தூர் பகுதியில் அதிகமான பனை மரங்கள் இருக்கின்றன. ஏற்கெனவே பனைமரத்தின் பதநீரிலிருந்து சாக்லட் தயாரிப்பதற்காக கதர்வாரியத்திலே ஓர் ஆய்வு பல ஆண்டுகளுக்கு

1990 ஏப்ரல் 4] [திரு. எஸ்.காதர்பாட்சா என்கிற வெள்ளைச்சாமி]

முன்பு எடுக்கப்பட்டது. பின்னர் என்னக் காரணத்தாலோ அதை நிறுத்திவிட்டார்கள். மீண்டும் பதநீரிலிருந்து சாக்லட் தயாரிக்கின்ற தொழிற்சாலையை கதர் வாரியத்தின் மூலம் உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முதுகுளத்தூர் தொகுதியிலுள்ள கமுதியிலே ஏற்கெனவே 50 பேருக்கு கதர் வாரியத்திலேயிருந்து நெசவு பயிற்சி, நூற்பு பயிற்சி எல்லாம் ஆண்டுதோறும் வழங்கி வந்தார்கள். அதற்கு பல இலட்ச ரூபாய் செலவில் கட்டடங்கள் கட்டப்பட்டு பின்னாலே அந்தப் பயிற்சி நிறுத்தப் பட்டது. அந்தக் கட்டிடங்கள் அப்படியே இருக்கின்றன. மீண்டும் கமுதி நகரத்தில், கதர் வாரியத்திற்குச் சொந்தமான அந்தப் பயிற்சி நிலையத்தில் 50 பேருக்கு பயிற்சி தரும் திட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

12-15 மணி.

அடுத்து, சத்துணவுத் திட்டத்திலே ஏறக்குறைய 195 கோடி ரூபாய் நடப்பு ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சத்துணவுத் திட்டத்திலே புதிதாக பல்வேறு ஏற்பாடுகள், அதிகமாக உணவு வழங்குகிற நிலைமை இருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். கடந்த ஆண்டை விட 28 கோடி ரூபாய் இந்த ஆண்டு அதிகமாக வழங்கியிருக்கிறார்கள். சத்துணவோடு முட்டையும் கலந்து, 15 தினங்களுக்கு ஒரு முறை முட்டை வழங்குகிறார்கள். எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. சீனிவாசன் அவர்கள் சொன்னதுபோல, இன்னும் சத்துணவுமையங்களில் முறைகேடுகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள்கூடச் சொன்னார்கள், நாங்கள் எங்கள்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களை நியமிக்கவில்லை என்று. இந்த நேரத்தில் ஒன்றை மட்டும் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்னும் பல சத்துணவு மையங்களில் பச்சை குத்தியவர்கள், அண்ணா படத்தையும், அ.தி.மு.க. கொடியும் பச்சை குத்தியவர்களும், அவர்களுடைய அண்ணா தி.மு.க. வினுடைய கரையுள்ள வேட்டியை கட்டியவர்களும் பணியாற்றி வருகிறார்கள் என்பதை இன்றும் நேரடியாகப் பார்த்தும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. எனவே அ.தி.மு.க. நண்பர்கள், பெண்களாக இருந்தாலும் சரி, ஆண்களாக இருந்தாலும் சரி, அதிக அளவுக்கு அதிலே வேலை வாய்ப்பு பெற்றிருக்கிறார்கள். அ.தி.மு.க. கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றுகூட நான் குறை சொல்லவில்லை. அதே நேரத்தில் அவர்கள் முறையாக அந்த நிர்வாகத்தை நடத்துகிறார்களா என்பதைத் தான் நாம் ஆராயக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

சத்துணவு மையங்கள் 2, 3 ஆகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்று பால்வாடி; மற்றொன்று பள்ளிகளில் இருக்கிற சத்துணவு மையங்கள், இன்னும் ஒன்று ஊட்டச் சத்து மையங்கள். இது குறித்து நான் தெரிவிக்கின்ற யோசனை, இந்த மூன்று பிரிவுகளையும் இணைத்து, ஒரே நிர்வாகத்தின் கீழ் வைக்க வேண்டுமென்பதுதான். இந்த மையங்களில் 2, 3 சத்துணவு அமைப்பாளர்களை

[திரு. எஸ். காதர்பாட்சா என்கிற வெள்ளைச்சாமி] [1990 ஏப்ரல் 4]

நியமிப்பதற்குப் பதிலாக, சற்று ஊதியத்தைக்கூட அதிகம் கொடுத்து, ஒரே நிர்வாகத்தின்கீழ் வரக்கூடிய அளவுக்கு அவர்களை நியமனம் செய்தால், அரசாங்கத்திற்கு நல்ல லாபம் ஏற்படும். அதன்மூலம் நிர்வாகத்தை நல்ல முறையில் செய்ய முடியும். இன்றையதினம் பள்ளிகளிலே உள்ள சத்துணவு மையங்கள் பள்ளித் துணை ஆய்வாளர் மூலமாக ஆய்வு செய்யப்படுகிறது. அதைப்போல பால்வாடிகள் ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையரால் ஆய்வு செய்யப்படுகிறது. இவை 2 நிர்வாகங்களின்கீழ் செயல்படுகின்ற காரணத்தால் சரியான முறையிலே சத்துணவு மையங்கள் செயல்பட முடியவில்லை, ஆகவே ஒரே அமைப்பின் கீழ் அதைக்கொண்டுவர முயற்சி எடுக்கவேண்டும். அதே நேரத்தில் பல சத்துணவு அமைப்பாளர்கள் தவறு செய்து, சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுத்து, வேலைநீக்கம் செய்தாலும், ட்ரிபியூனல் போன்ற அமைப்புக்கு அவர்கள் போய், ஸ்டே வாங்கி மீண்டும் பல மாதங்கள் சத்துணவு அமைப்பாளர்களாகவே பணியாற்றி வருகிறார்கள். ஆகவே நடைபெற்ற ஊழல் ஊழலாகவே இருக்கிறது. தவறுகள் தெர்டர்ந்து நடந்து கொண்டே இருக்கின்றன. எனவே இதிலே அரசு தலையிட்டு, குறுகிய காலத்திலே ட்ரிபியூனலில் முடிவுக்கு வர பெரு முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் சத்துணவு மையங்களை ஆய்வு செய்ய, பார்வையிட அதிகார பற்றற்றவர்கள் இல்லை. சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும், ஊராட்சி ஒன்றிய பெருந்தலைவர்களுக்கும், ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களுக்கும் சத்துணவு மையங்களை ஆய்வு செய்ய வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. இதற்கு தகுந்த ஆணை வழங்கி, அந்தந்த கிராமங்களிலே இருக்கக்கூடிய ஊராட்சி மன்றத் தலைவராக இருந்தாலும், ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் பெருந்தலைவராக இருந்தாலும், அல்லது அந்தத் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தாலும், அவர்கள் சத்துணவு மையங்களை ஆய்வு செய்து—ஆய்வு செய்ய வாய்ப்பு இல்லாவிட்டாலும், பார்வையிட வாய்ப்பு வழங்கி, அதிலுள்ள குறைபாடுகளைக் களைய மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் சத்துணவு அமைப்பாளர்களை நியமனம் செய்யும்போது அதிகார பற்றற்றவர்கள் இல்லாத நிலை வருகிற காரணத்தால் இப்படிப்பட்ட தவறுகளுக்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. ஆகவே இனிமேல் நியமிக்கப்படும் அந்த நியமனக் குழுவில் அதிகாரப் பற்றற்றவர்களையும் நியமிக்கவேண்டும். எப்படி கலெக்டருடைய உதவியாளர்களாக இருக்கக்கூடியவர்கள் தலைவர்களாகவும், ஆணையாளர்கள் உறுப்பினர்களாகவும் இருந்து தேர்ந்தெடுக்கிறார்களோ, அதைப்போல் ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந்தலைவர், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அந்தக் குழுவிலே இருந்து, நியமனம் செய்தால் தவறுகளைக் களைய வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்து சத்துணவு

மானியக் கோரிக்கைகள், 1990-91—
விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்—(தொடர்ச்சி).

1990 ஏப்ரல் 4] [திரு. எஸ். காதர்பாட்சா என்கிறவெள்ளைச்சாமி]

அமைப்பாளர்கள் தவறு செய்தால் நடவடிக்கை எடுத்து உடனுக்குடன் நீக்கப்படவேண்டும். இதிலே அதிகம் ஊழல்கள் நடக்கிற காரணத்தால், மீண்டும் பழைய நபர்களை நியமனம் செய்யக் கூடாது, புதிய நபர்களை நியமனம் செய்யவேண்டும். அப்போது தான் தவறு செய்பவர்களுக்கு பயம் வரும். உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்கிறேன். 80,000 ரூபாய், ஒரு லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு ஒரு சத்துணவு அமைப்பாளர் சத்துணவு மையத்தில் உள்ள பொருள்களை விற்றுவிட்டு, மோசடி செய்திருக்கிறார். கிரிமினல் வழக்கு நீதிமன்றத்தில் இருக்கும்போது அவர் டிரிப்யூனலுக்குப் போய் ஸ்டே வாங்கி, அதே தவற்றை மீண்டும் சத்துணவுமையங்களில் செய்துக்கொண்டு இருக்கிறார். எனவே அப்படித் தவறு செய்கிறவர்களை, கிரிமினல் நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டவர்களை நீக்கிவிட்டு, புதிய நபர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று அதிகாரிகளுக்கு தாக்கீது வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தொழிலைப் பொறுத்தவரையில் தொழில் முனைவர்களுக்குப் பல்வேறு சலுகைகளை வரவு செலவுத் திட்டத்தில் மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். பல சலுகைகளை வழங்கி இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக பின் தங்கிய பகுதிகளுக்கு நல்ல பல சலுகைகளை வழங்கியிருக்கிறார்கள். அதற்காக இந்த அரசையும் முதல்வர் அவர்களையும் பாராட்டி, நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

12-20 மணி.

அதே நேரத்தில் வரவு செலவுத் திட்ட அறிக்கையில் பின் தங்கிய பகுதிகளிலே இருக்கக்கூடிய 105 வட்டங்களில், அதிலும் சில மிகவும் பின்தங்கிய பகுதியாக சில வட்டங்களுக்கு மட்டும் விற்பனை வரியிலே 5 ஆண்டுகளுக்கு வரிச் சலுகை உண்டு என்று அறிவித்து இருக்கிறார்கள். என்னுடைய பணிவான் கருத்து என்னவென்றால். அந்த 105 பகுதிகளும் பின்தங்கிய பகுதிகள்தான். அதிலே மிகவும் பின்தங்கிய பகுதி என்று தமிழக அரசு தேர்ந்தெடுத்து சில வட்டங்களுக்கு மட்டும் அந்தச் சலுகைக் கொடுப்பது என்று சொன்னால் அது பொருத்தமாக இருக்காது என்பது என்னுடைய கருத்து ஆகும். ஆகவே தயவுசெய்து அறிவிக்கப்பட்ட 105 பின்தங்கிய பகுதிகளுக்கும் 5 ஆண்டுகளுக்கு விற்பனை வரிச் சலுகையை, விலக்கை வழங்க வேண்டுமென்று இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

அதுபோல சிறு தொழில் தொடங்குகிறவர்களுக்கு பின்தங்கிய பகுதியிலே மானியம் வழங்கப்படுகிறது. "நம்முடைய அரசு 105 வட்டங்களுக்கு மானியம் வழங்குவதாக அறிவித்து இருக்கிறது. அதற்கு முன்னாலே மத்திய அரசு 30-9-1988 வரையிலும் 15 சதவீதம் பின்தங்கிய பகுதிகளுக்காக மானியம் வழங்கி இருக்கிறது. 30-9-1988-க்குப் பின்னர் மத்திய அரசு அந்த மானியத்தை

மர்னியக் கோரிக்கைகள், 1990-91—
விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்—(தொடர்ச்சி)

திரு. எஸ். காதர்பாட்சா என்கிற வெள்ளைச்சாமி] [1990 ஏப்ரல் 4

நிறுத்திவிட்ட காரணத்தினால் 9-8-1989வரையிலும் இடைப்பட்ட காலத்திற்கு அந்த பின்தங்கிய பகுதிகளுக்கு அந்த மானியம் 15 சதவீதம் கிடைக்காத ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் கொடுக்க வாய்ப்பு இல்லை. ஆனால் மாநில சர்க்கார் கொடுக்கக்கூடிய வாய்ப்பு உள்ளது. ஆகவே தொழில் முனைவோர்களுக்கு அந்த இடைக்காலத்திலே 10 மாத காலத்திற்கு அந்த 105 வட்டங்களுக்கு மானியம் கிடைக்காத ஒரு நிலை இருக்கிறது. ஆகவே 30-9-1988-க்கு முன் தொழில் செய்தவர்களுக்கு அந்த மானியம் கிடைத்து இருக்கிறது. 1989-வது ஆண்டு 8-வது மாதத்திற்கு பின்னர் தொழில் தொடங்கியவர்கள் அதே பகுதியில் அதே இடத்திலே மானியம்பெற்று இருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த இடைப்பட்ட 10 மாத காலத்தில் தொழில் தொடங்கியவர்களுக்கு அந்த 15 சதவீதம் மானியம் பெறுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. அந்த பின்தங்கிய பகுதிகளுக்கு அந்த வாய்ப்பையும் உருவாக்கி அந்த 15 சதவீத மானியத்தை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது)

சிட்கோ மூலமாக சிறு தொழில் நிறுவனங்களுக்கு மூலப் பொருள்கள் வழங்கப்படுகிறது. குறிப்பாக எம்.ஆர்.எல். போன்ற நிறுவனங்களிலிருந்து 'வாக்ஸ்' போன்ற பொருள்கள் வழங்கப்படுகிறது. இங்கே உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற அந்தப் பொருள் மற்ற மாநிலங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டு விடுவதாகவும், நம்முடைய மாநிலத்திற்கு மிகக் குறைவாக நூறு சதவீதம் கொடுக்கவேண்டிய தொழிற்சாலைகளுக்கு 30 சதவீதம் கொடுக்கின்ற அளவுக்குத் தான்—கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. முடிந்தால் ஒரு மாதம் 40 சதவீதம் கொடுக்கப்படுகிறது; பிறகு 30 சதவீதமாக இறங்கிவிடுகிறது. இந்த நிலை இருக்கிற காரணத்தால், அந்த மூலப் பொருள் கிடைக்காத காரணத்தால் பல சிறு தொழில் நிறுவனங்கள் நோய்வாய்ப்பட்டு நலிவுற்ற நிறுவனமாக இருக்கிறது. அவைகள் டிக் போன்ற ஸ்தாபனங்களுக்குச் செலுத்த வேண்டிய கடனை செலுத்த முடியாத நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அந்த மூலப் பொருள் இல்லாத காரணத்தால் பல தொழில்கள் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே இங்கே எம்.ஆர்.எல். ஸ்தாபனத்திலே உற்பத்தி ஆகின்ற பொருள்களை தமிழகத்தின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்த பிறகு மற்ற மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்க, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் மத்திய அரசோடு பேசி, Wax அளவு அதிகம் பெற்று தமிழகத்தில் சிறு தொழில் நகங்காத வண்ணம் பெருமுயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய முதுகுளத்தூர் தொகுதி மிக மிகப் பின்தங்கிய தொகுதி; வறுமைக்கோட்டுக்குக் கீழே உள்ள தொகுதி; தொழிற்சாலையையே பார்க்காத தொகுதி; இரயில் நிலையமே இல்லாத தொகுதி, அது நீண்ட காலமாக வேளாளர்கள் ஆண்ட காலத்திலிருந்து இன்றுவரை அப்படியே இருக்கிறது. அந்தத் தொகுதி வளம் பெறுவதற்கு அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று

மானியக் கோரிக்கைகள், 1990-91—
விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்—(தொடர்ச்சி).

[திரு. எஸ். காதர்பாட்சா என்கிற வெள்ளைச்சாமி] [1990 ஏப்ரல் 4]

பணிவோடு நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கே ஒரு சிறு தொழிற்பேட்டை அமைக்க வேண்டுமென்று நான் ஏற்கெனவே கேட்டு இருந்தேன். அங்கு பல தொழில்கள் தொடங்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. அங்கு கனிமங்கள் நிறைய இருக்கின்றன! மூலப் பொருள்கள் நிறையக் கிடைக்கின்றன.

தமிழ்நாடு மாக்னீசியம் பிளான்ட் மூலமாக 15 தொழில்கள் தொடங்குவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. உப்புத் தொழிற்சாலை அங்கு இருக்கிற காரணத்தினாலே தமிழ்நாடு அரசுக்குச் சொந்தமான உப்புத் தொழிற்சாலையே வாலி நோக்கத்தில் இருக்கிற காரணத்தினால் சால்ட் பேஸ்ட் இன்டஸ்ட்ரீஸ் பல உண்டாக்க முடியும். இப்போது உள்ள மத்திய அரசின் அறிவிப்பின்படி ஆண்டுக்கு 55 இலட்சம் டன் ஐயோடைஸ்டு உப்பு உற்பத்தி ஆகி சாப்பிட வேண்டும் என்று அறிவிப்பு வந்து இருக்கிறது. ஒரு ஆண்டுக்கு 55 இலட்சம் டன் தேவைப்படும்போது உப்புகளிலும் ஐயோடைஸ்டு கலக்க வேண்டும். அதற்காக சிறு சிறு தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்த வேண்டும். அதற்கு எங்களுடைய தொகுதியிலே வாய்ப்பு இருப்பதால், அங்கு சிறு தொழிற்பேட்டை உருவாக்க நேண்டிய முயற்சிகள் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது).

இறுதியாக ஒன்றே ஒன்றைச் சொல்லி முடித்துவிடுகிறேன். டான்சியைப் பொறுத்தவரையில் அங்கே பணியாற்றுகிற தொழிலாளர்களுக்கு நீண்டநாள் கோரிக்கை இருக்கிறது. டான்சி நிறுவனம் ஏதோ நஷ்டத்தில் ஓடுவதாகத் தெரிவிக்கிறார்கள். அங்குள்ள பணியாளர்களுக்கு ஐந்தாவது சம்பளக் கமிஷன் சலுகைகள் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. எல்லா ஸ்தாபனங்களுக்கும் கொடுக்கக்கூடிய ஐந்தாவது ஊதியக் குழுவின் சலுகைகளை டான்சி தொழிலாளர்களுக்கும் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் பல விஷயங்கள் இருந்தபோதிலும் அவைகளை நான் அமைச்சர் அவர்களிடம் நேரில் எடுத்துக் கூறுகிறேன் என்று சொல்லி, என்னுடைய தொகுதியை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பார்வையிட்டு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு, வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன், வணக்கம்.

12-25 மணி

திரு. எம். முகமது சித்திக்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின்மீது பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு எனது நெஞ்சார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்று, பல்வேறுபட்ட சமூக நலத் திட்டங்களை யெல்லாம் ஏழை எளிய மக்கள் பயன் பெறுகின்ற வகையிலே இன்றைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட திட்டங்களை யெல்லாம், இவைகளின் மூலம் பலன் அடைந்த தமிழக மக்கள் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களை மனமார உளமாரப் பாராட்டுகின்றார்கள்.

மானியக் கோரிக்கைகள், 1990-91—
விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்—(தொடர்ச்சி)

1990 ஏப்ரல் 4]

[திரு. எம். முகமது சித்திக்]

குறிப்பாக, திருமண உதவித் திட்டத்தைப்பற்றி பேசாத தமிழக மக்களே இன்றைக்கு டீல்லை. இன்றைய பெண்களில் அதிகமானவர்கள் கல்வி பெறப் போகிறார்கள் என்ற நிலைமை தமிழகத்தில் உருவாகுமேயானால் அதற்கு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுடைய திருமண உதவித் திட்டம்தான் காரணம் என்பதை நாளைய வரலாறு பேச இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சீனா சென்றாலும் கல்வியைத் தேடு என்று நபிகள் நாயகம் சொல்லியுள்ளார்கள். ஒரு தாயும், தகப்பனும் மற்றபல செல்வங்களையெல்லாம் தேடிவைப்பதைவிட தன்னுடைய பிள்ளைகளுக்குக் கல்விச் செல்வத்தைத் தேடி வைப்பதுதான் சிறந்தது என்று நபிகள் பெருமானார் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அப்படிப்பட்ட கருத்துக்களையெல்லாம் நிறைவேற்றுகின்ற வகையில், இந்தப் பெண்கள் சமுதாயம் உயர வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் இன்றைக்குத் திருமண உதவித் திட்டத்தின் மூலமாகக் கல்வியை ஊக்குவிப்பதற்கு 5,000 ரூபாய் வழங்குகின்ற திட்டத்தை மக்கள் பெரிதும் பாராட்டுகின்றார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

இந்தத் திட்டத்தில் எட்டாம் வகுப்பு வரை படித்துத்தான் இந்தப் பலனை அடைய வேண்டுமென்ற விதி இருப்பதால் கிராமப் பகுதியிலுள்ள ஏழை எளிய பெருமக்கள் இன்றைக்கு மிகவும் கஷ்டம் அடைகிறார்கள். இந்தக் கல்வித் தகுதியினைக் குறைந்தபட்சம் ஐந்தாம் வகுப்பு வரையிலாவது குறைத்து தர வேண்டுமென்று அந்த ஏழை எளிய பெண்களைப் பெற்ற தாய் மார்கள் இன்றைக்கு கூறுகிறார்கள். இப்படியொரு திட்டத்தை டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் அறிவிப்பார்கள் என்று எங்களுக்குத் தெரிந்திருந்தால், எங்களுடைய பெண்களையெல்லாம் நாங்கள் எட்டாம் வகுப்புவரை படிக்க வைத்திருப்போமே என்று அவர்கள் குமுறுகிறார்கள். நீங்கள் எப்படியாவது டாக்டர் கலைஞர் அவர்களிடத்திலே சொல்லி, இந்த திட்டத்தை நாங்கள் அடைய முடியவில்லை; எங்களுடைய பெண்களெல்லாம் எட்டாம் வகுப்பு படிக்கவில்லை; வயதடைந்து விட்டார்கள்; இனி நாங்கள் எட்டாம் வகுப்பு படிக்க வைத்து, இந்தத் திட்டத்தினை நாங்கள் பெற இயலாது, ஆகவே, எங்களுக்கு விதி விலக்கு கொடுங்கள், ஒரு ஐந்து வருஷங்களுக்காவது, பத்து வருஷங்களுக்காவது நீங்கள். இந்தத் திட்டத்தினை ஐந்தாம் வகுப்பு வரை என்று கல்வித் தகுதியை வழங்குங்கள் என்று இன்றைக்கு ஏழை எளிய தாய்மார்கள் எங்களிடத்திலே கூறுகிறார்கள். மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள், பெண்கள் சமுதாயம் உயர வேண்டுமென்ற ஒரு பெரிய இலக்கை கொண்ட டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள், எட்டாம் வகுப்பு வரை என்று இருக்கின்ற கல்வித் தகுதியினை ஐந்தாம் வகுப்பு வரை என்று, குறைந்த பட்சம் ஐந்து வருஷங்களுக்காவது ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். நீங்கள் ஐந்து வருஷங்களுக்கு இந்தக் கல்வித்

மானியக் கோரிக்கைகள், 1990-91
விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்—(தொடர்ச்சி)

1990 ஏப்ரல் 4]

[திரு. எம். முகமதுசித்திக்]

தகுதியைக் குறைத்துக் கொடுப்பீர்களேயானால், இதற்கு வரையிலுள்ள பெண்கள் அந்தத் திட்டத்தினாலே பலன் பெறுவார்கள்; இதற்குப் பின்னாலே படிக்கின்ற பெண்கள் நிச்சயமாக நீங்கள் நினைக்கின்ற வகையில் கல்வி பெற்ற பெண்களாக இந்தத் தமிழகத்திலே உருவாவார்கள்; அப்படிப்பட்ட பெருமை உங்களைச் சேரும். இன்றைக்குப் பெண்கள் கல்வியிலே உயர்ந்திருக்கிறார்கள், அனைத்துப் பெண்களும் இன்றைக்கு கல்வியிலே வளர்ந்திருக்கிறார்கள், அதற்கெல்லாம் யார் காரணம் என்றால், டாக்டர் கலைஞர்தான் என்ற ஒரு வரலாறு பேசக் காத்திருக்கிறது என்பதை நான் மீண்டும் மீண்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பெண் சொத்துரிமை. பெண் சொத்துரிமை இஸ்லாமிய சமுதாயத்தில் நபிகள் பெருமானாருடைய காலத்திலே வழங்கப்பட்டது. அப்படிப்பட்ட சட்டத்தைப் பார்த்துக் கலைஞர் அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலமாக டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் பெண்ணின் பெருமையைப் போற்றி, உரிமையை வழங்கி, பெண்கள் இனத்திற்கு மேலும் கிறிப்பைத் தேடித் தந்துள்ளார்கள். இதனால் வரதட்சணை என்ற ஒரு பெரும் கொடுமை நீங்க இருக்கிறது. வரதட்சணைக் கொடுமை இன்றைக்குப் பெண் இனத்திற்கு நீக்கப்படப் போகிறது என்றால் அதற்கும் டாக்டர் கலைஞர்தான் காரணம் என்ற ஒரு வரலாறும் பேசத் தயாராக இருக்கிறது இந்தச் சமுதாயம் என்பதையும் நான் இந்த நேரத்திலே மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

12-30 மணி

என்னுடைய தொகுதியில் செம்பனார்கோவிலில் இருக்கும் கைமுறை காகித ஆலையில் ஏராளமான ஊழியர்கள் பணி புரிகிறார்கள். அவர்கள் பல ஆண்டுகளாக பணிபுரிந்தும் அவர்களின் பணி நிரந்தரம் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. எனவே, அவர்களுடைய பணியை நிரந்தரம் செய்ய அரசு உதவிட வேண்டுமென்று அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக சத்துணவு வழங்குவதை விடுமுறை நாட்களில் வழங்குவதை அறவே நிறுத்தி விட வேண்டும். விடுமுறை தினங்களில் சத்துணவு வழங்குவதால் அங்கே பல ஊழல்கள் நடைபெறுவதாக சொல்கிறார்கள். விடுமுறை நாட்களில் குழந்தைகள் சத்துணவுக் கூடத்திற்கு குறைவான அளவில்தான் வருகிறார்கள். அவர்கள் எண்ணிக்கையை அதிகமாக வந்ததாக கணக்கில் பதிவு செய்து பல ஊழல்கள் சத்துணவுக் கூடத்தில் நடந்து வருகின்றன. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளைப் போக்க விடுமுறை தினங்களில் சத்துணவு வழங்குவதை நிறுத்தினால் அந்த ஊழியர்களுக்கும் வாரத்தில் ஒருநாள் விடுமுறை கிடைக்கும். இதனால் அரசுக்கும் பல லட்சம், பல கோடி ரூபாய் மிச்சமாகும், இன்றைக்கு மாதத்தில் இரண்டுமுறை முட்டைகள் வழங்கும் திட்டத்தை அரசு கொண்டு வந்துள்ளது. விடுமுறை நாட்களில் சத்துணவு வழங்குவதை நிறுத்துவதால் மிச்சப்படுகிற

மானியக் கோரிக்கைகள், 1990-91—
விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி

1990 ஏப்ரல் 4]

[திரு. எம். முகமது சித்திக்]

பணத்தை வைத்துக்கொண்டு, வாரத்திற்கு ஒருமுறை முட்டை வழங்கினால் குழந்தைகள் பயனடைவார்கள். விழுமுறை தினங்களில் வழங்காததை மக்கள் குறை சொன்னாலும், மாதம் நான்கு முறைகள்—முட்டை வழங்கப்படுவதை—வாரம் ஒரு முறை வழங்கப்படுவதை மக்கள் வரவேற்பார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக சத்துணவுக் கூடங்களுக்கு முட்டை வழங்குவதில் பல குறைகள் இருக்கின்றன. பல சத்துணவுக் கூடங்களில் அங்கேயுள்ள சத்துணவு அமைப்பாளர்கள் அரை முட்டைகளை வழங்குகிறார்கள். இதற்கு காரணம் கேட்டால், முட்டைகள் வழங்குகிற தினத்தில் அளவிற்கு அதிகமான குழந்தைகள் வந்துவிடுகிறார்கள் என்பதால் பதிவு செய்யப்பட குழந்தைகளுக்கு முட்டைகளை வழங்கிவிட்டு, பதிவு செய்யாத குழந்தைகளுக்கு வழங்காமல் இருந்தால், கிராமப்புறங்களில் இருக்கிற தாய்மார்கள் அந்தப் பதிவு செய்யாத குழந்தைகளுக்கும் முட்டை வழங்கவேண்டுமென்று வழக்காடுகிறார்கள். ஆகவே, நாங்கள் அந்த அரை முட்டை கொடுக்கிற சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. மேலும் நாங்கள் எடுத்து வருகிறபோது முட்டைகள் உடைந்து விடுகின்றன. அதன் காரணமாகவும் நாங்கள் முட்டையை பிட்டு கொடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இதைப்பற்றி சில அரசியல்வாதிகள் தவறான கருத்துக்களை கூட எடுத்து வைக்கிறார்கள். எனவே, அந்த சத்துணவு மையங்களுக்கு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலிருந்து வழங்கப்படுகிற முட்டைகளை நேரடியாக எடுத்துச்சென்று வழங்க உரிய ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக என்னுடைய தொகுதியில் சில பகுதிகளில் பாய் முடைபவர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பாய் முடைவதற்கான கோரைகள் அந்தப்பகுதியில் கிடைக்கவில்லை. கோரைகள் வெளி மாநிலங்களிலிருந்து தான் கொண்டு வர வேண்டியிருக்கிறது. என்னுடைய பகுதியில் வேளாண்மை அதிகமாக செய்யப்படுகிறது. அங்கே கோரைகள் சாகுபடி செய்ய நிறைய வாய்ப்பு இருக்கிறது. எனவே, என்னுடைய தொகுதியில் கோரை சாகுபடி செய்து, அந்த பாய் முடைபவர்களுக்கு குறைந்த விலையில், மானிய விலையில் வழங்கி, பாய் முடையும் தொழிற்சாலைகளைக் கிராமப் பகுதிகளில் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு அரசின் சத்துணவுத் திட்டத்தில் இரண்டு லட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட ஊழியர்கள் மதிப்பூதியம் தொகுப்பூதியம் என்ற அளவில் குறைந்தபட்சம் நாள் ஒன்றுக்கு ஆறு மணி நேரம் என்ற அளவில் எத்தனையோ ஆண்டுகளாக பணிபுரிந்து வருகிறார்கள். இவர்களுக்கு பாதுகாப்பு செய்து தர வேண்டும். இவர்களை அரசு ஊழியர்களாக நிரந்தரம் செய்ய, உரிய சட்டம் இயற்றி, குறைந்தபட்ச ஊதியம், சட்டப்படியான ஊதியம் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவர்

[திரு. எம். முகமது சித்திக்]

[1990 ஏப்ரல் 4]

களில் எட்டு ஆண்டுகளாக பணிபுரிபவர்களை இந்த அரசு நிரந்தரம் செய்வதாக அறிவித்ததன் அடிப்படையில், அவர்களை நிரந்தரம் செய்யவும், ஊதிய உயர்வு மற்றும் இதர சலுகைகள் வழங்கவும் அரசு முன்வர வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, பழுதுபட்டிருக்கிற சத்துணவுக் கூடங்கள் என்னுடைய தொகுதியில் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அவற்றை பழுது நீக்கி சரி செய்ய வேண்டும். என்னுடைய தொகுதியில் பல ஆடங்களில் புதியதாக சத்துணவுக் கூடங்களையும், பால்வாடிகளையும் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். சத்துணவு மையங்களில் சத்துணவுத் திட்டத்தை நல்லமுறையில் செயல்படுத்த ஒவ்வொரு ஊராட்சியிலும் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர் மற்றும் ஊரில் உள்ள பெரிய மனிதர்களையும் அழைத்து ஒரு கண்காணிப்பு குழுவை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு ஊராட்சி மன்றப் பகுதியிலேயும், தையல் பயிற்சி நிலையங்கள் அல்லது தட்டச்சு பயிற்சி நிலையங்கள், கயிறு திரிக்கும் தொழில் பேட்டைகள், நூற்பாலைகள் போன்ற கைத் தொழில் நிலையங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

12-30 மணி

எனது தொகுதியிலே ஏராளமான மூங்கில்கள் விளைகின்றன. இந்த மூங்கில்கள் எல்லாம் வெளி மாநிலங்களுக்கு லாரி லாரியாக ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன. எனவே இந்த மூங்கில்களை வைத்து, கூடைகள், மற்றும் கலைப்பொருட்களைத் தயாரிப்பதற்கு ஊராட்சி மன்றப் பகுதியிலே மூங்கில் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் பனை மரங்கள் அதிகமாக இருக்கின்ற என்னுடைய தொகுதியில், அதை வைத்து பனைப் பொருட்கள் தயாரிக்கின்ற தொழிற்சாலையையும் அங்கே ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உடல் ஊனமுற்றவர்கள், கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டவர்கள் எல்லாம், வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்களிலே பதிவு செய்கிற போது அவர்களை காத்திருப்போர் பட்டியலில் வைக்காமல், அவர்களுக்கு எல்லாம் முன்னுரிமை அளித்து, அவர்கள் பதிவு செய்த ஒருசில வருடங்களில் அவர்கள் வேலைவாய்ப்பைப் பெறுவதற்கு வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டும். உடல் ஊனமுற்ற அரசு ஊழியர்களை மாவட்டம் விட்டு மாவட்டம் மாறுதல் செய்வதை நிறுத்த வேண்டும். அவர்கள் விரும்பினால், அவர்கள் விரும்புகிற மாவட்டத்திலேயே அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொண்டு, வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

1990 ஏப்ரல் 4]

*திருமதி பி. லட்சுமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே. இன்றையதினம் சமூகநலன், சத்துணவுத் துறைகளின் மீதான மானியக் கோரிக்கைகள் மீது அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாட்டில், இன்றைய சமுதாய, பொருளாதார பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணும் வகையில், நீண்டகால தேவைகளை நிறைவு செய்யும் வகையில் இன்றையதினம் மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் ப. ஜெ. ஜெ. திட்டங்களையும், நடவடிக்கைகளையும் கண்ணுக்குடுத்துமாக ஆற்றுகிறோம் என்று கூறிவருகிறார்கள். உண்மையிலேயே மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்கள், தமிழ்ச் சமுதாயம் மீது அக்கரை கொண்டுள்ள முதல்வர் அவர்கள், தாழ்த்தப்பட்ட, ஏழை எளிய பாட்டாளி மக்களின் நலனைக் கருத்தில் கொண்டு, அவர்கள் இன்றையதினம் முதன் முதலில் அவர்கள் ஆட்சிகாலத்தில், அரிசி விலையை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இந்த அரிசி விலையை உயர்த்தியபோது, மலிவு விலையில் மதுவு விலையோடுகிறதும் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கடந்த முறை முதல்வராக இருந்தபோது, கடும் வறட்சி காலத்தில் அரிசி தட்டுப்பாடு ஏற்பட்ட நேரத்தில் அன்றையதினம் மதுக் கடைகளைக் கொண்டுவந்தபோது, இன்றையதினம் ஆளும் கட்சியிலே இருக்கிற நீங்கள், அப்பனுக்குச் சாராயம், பிள்ளைக்குச் சத்துணவு என்று கிண்டல் பேசினீர்கள். இன்றைய நிலையில், தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்கள் கிராமப்புறங்களில் அதிகமாக வாழ்கிறார்கள். அந்த மக்களின் நிலை, இன்றையதினம் நியாயவிலைக் கடைகளில் கிடைக்கின்ற அதே அரிசியைப் பெற்று அதன் மூலமாகத்தான் அவர்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தை நடத்தி வருகிற காலகட்டங்கள் இருந்து வருகின்றன. இது முதல்வர் அவர்களுக்கு தெரியாதது அல்ல. இந்தக் காலகட்டத்தில் ஒரு ரூபாயை அவர்களுக்கு அதிகப்படுத்தி, அந்த ஒரு ரூபாயை அதிகப்படுத்தியதுடன் அந்த ஒரு ரூபாயைக் காரணம் காட்டுவதற்கு மலிவு விலையில் சாராயத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று இன்றையதினம் அந்த ஏழை எளியவர்களின் வயிற்றில் அடிக் கிறார்கள். அந்த ஏழைத் தாய்மார்கள் இன்றையதினம் கண்ணீர் கிழித்துக் கொண்டு நிறையை மாண்புமிகு சமூக நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் பெண்ணாக இருப்பதால் அந்தப் பெண்களின் துயரம் என்ன என்பது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் சொல்லித் தெரியவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அது அவர்களுக்கே தெரியும்.

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி லட்சுமி அவர்கள் முன்பிருந்த அரசு மது விலக்குக் கொள்கையை ரத்து செய்த நேரத்தில், இந்த மன்றத்திலே உறுப்பினராக இருந்தார்கள். அந்த நேரத்திலே, தாய்மார்களுடைய நிலையைக் கருத்திலே கொண்டு, மதுவிலக்குக் கொள்கையை ரத்து செய்யக் கூடாது என்று வாதிட்டாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1990 ஏப்ரல் 4]

திருமதி பி. லட்சுமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அன்றைய தினம் இதே சமூக நலன் கோரிக்கைகள் வந்தபோது, நான் பேசுகின்றபோது, எங்களுடைய முதல்வர் அவர்களிடத்திலேயும், சமூக நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களிடத்திலேயும் இதைப் பற்றி மறு பரிசீலனை செய்யுங்கள் என்று கூறியிருக்கிறேன். இது சபைக்குறிப்பில் இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

12-40 மணி

இன்றையதினம் அரிசிப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது என்று கடந்த முறை, கடந்த ஆண்டு நீங்கள் பாமாயில் சீமென்னைப் போன்ற அத்தியாவசியமான பொருட்களை நியாயவிலைக் கடைகளில் தரமாகக் கொடுக்கவில்லை, நியாயவிலைக் கடைகளில் கிடைப்பதில்லை என்று இங்கே பல உறுப்பினர்கள் உங்கள் மத்தியிலே கருத்துக்களை எடுத்து வைத்தபோது, மத்தியில் காங்கிரஸ் ஆட்சி ஆளுகிறது. மத்தியிலே காங்கிரஸ் ஆட்சி ஆளுகின்ற காரணத்தால், வேண்டுமென்றே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை அரசை வஞ்சிக்கும் வண்ணம் அவர்கள் செயல்படுகிறார்கள் என்று நீங்கள் குற்றம் சாட்டினீர்கள். ஆனால் இன்றையதினம் உங்களது சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அனைவரும் எங்களது ஆட்சி மத்தியில் இன்றைய தினம் நடைபெறுகிறது என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் கேட்பது எல்லாம் கிடைக்கும் என்ற வண்ணம் ஒவ்வொரு சட்டமன்ற உறுப்பினரும் தங்களது கருத்துக்களை கூறினார்கள். ஆனால் இன்றையதினம் பாமாயில் என்பது கிடைப்பதில்லை. அது நகராட்சிகளுக்கும் மாநகராட்சிகளுக்கும் ஒவ்வொரு கிலோ வழங்கப்படுகிறது. அப்படி ஒவ்வொரு கிலோ வழங்கப்படுகிற பாமாயில் விலை கடந்த காலங்களில் ரூ. 18-க்கு விற்கப்பட்டது. அந்த பாமாயில் இன்றையதினம் ரூ. 24-க்கு விற்கப்படுகிறது. அதுவும் நகராட்சிகளுக்கும் மாநகராட்சிகளுக்கு மட்டும் தான் வழங்கப்படுகிறது. கிராமப் புறங்களில் வழங்கப்படுவதில்லை. அந்தக் கிராமப்புறங்களிலே உள்ள மக்களுக்கு ஏன் அதை வழங்கக் கூடாது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு சத்துணவு திட்டங்களின் மூலமாக பயன் பெறுகின்றவர்கள் பெண்கள் தான் அதிகமான அளவில் பயன் பெறுகிறார்கள். அந்த சத்துணவு கூடங்களில் பயன்பெற்ற அந்த மையங்களில் 2 வயது முதல் 5 வயது வரை உள்ள குழந்தைகளை எப்படி பராமரிக்கிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அண்ணன் சீனிவாசன் அவர்கள் அந்த சத்துணவு அமைப்பாளர்களை ஆயா பாயா என்று கேலி கிண்டல் செய்வது போல் பேசினார். பெண்கள் சமுதாயம், இன்றையதினம் தமிழக முதல்வர் அவர்கள், நல்ல நிலைக்கு வர வேண்டும் என்றால் பெண்கள் சமுதாயத்தில் அக்கறை உள்ளவர்கள் முன்வர

1990 ஏப்ரல் 4]

[திருமதி பி. லட்சுமி]

வேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றையதினம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அண்ணன் சீனிவாசன் அவர்கள் அப்படி வேலை பார்க்கிற பெண்களை ஆயா, பாயா என்று கிண்டல் செய்வது சரியா? அப்படிப் பேசுவது முறைதானா? நானும் அந்த சத்துணவு மையத்தில் பணியாற்றி சத்துணவு கூடங்களில் பணி புரிந்த ஒருவர் என்பதன் காரணமாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் அண்ணன் சீனிவாசன் அவர்களை எகேட்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். (சிரிப்பு)

திரு. பெ. சீனிவாசன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சத்துணவு கூடத்திலே வேலை பார்க்கிற பெண்கள் மட்டும் தான் தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்ற பெண்கள் சமுதாயத்தின் மொத்த பிரதிநிதிகளா அல்லது அவர்கள் சமுதாயத்தின் ஒரு அங்கம் மட்டும் தானா என்பதை அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திருமதி பி. லட்சுமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பெண்கள் சமுதாயத்தின் அங்கத்தினர்களா அல்லது அவர்கள் இன்றையதினம் ஆணுக்கு பெண் சரிசமமாக வர வேண்டும், பெண்களுக்கு வேலை வாய்ப்பில் 30 சதவீதம் வழங்க வேண்டும் என்று தமிழக முதல்வர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்களே, அது சரியான முறையா என்பதை அண்ணன் சீனிவாசன் அவர்கள் கூற வேண்டும் என்பதையும் அவர்கள் பின்னால் பேசும்போது அதற்கு விளக்கம் தர வேண்டும் என்பதையும் தயவுசெய்து நான் பேசும் போது இடையே குறுக்கிட்டு என்னுடைய நேரத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (சிரிப்பு)

திரு. பெ. சீனிவாசன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் கொண்டு வந்த சத்துணவின் நோக்கமே குழந்தைகளுக்காகவா இல்லையென்றால் ஆயாக் களுக்காகவா?

திரு. கே. ஏ. செங்கோட்டையன்: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, குழந்தைகளின் நலனைக் கருதி அந்த கருத்திலே தான் அன்றையதினம் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அப்போது பேசுகின்றபோது அந்த திட்டம் சரியில்லை என்ற காரணத்தாலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இந்த திட்டம் தேவையில்லை என்ற கருத்திலே சொல்ல விரும்புகிறீர்களா என்பதை நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. பெ. சீனிவாசன்: எங்களுடைய முதலமைச்சர் அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். திட்டத்தைக் குறை சொல்லவில்லை. திட்டத்தில் திருடர்கள் இருக்கக் கூடாது. திட்டத்தை திருடர்கள் பயன்படுத்தக் கூடாது என்றுதான் சொல்லுகிறேன்.

[1990 ஏப்ரல் 4]

12-45 மணி

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு சீனிவாசன் அவர்களுக்கு இந்த திட்டம் ஆயாக்களுக்கா, குழந்தைகளுக்கா என்ற சந்தேகம் நீண்ட நாட்களுக்குப் பின்னாலே வந்திருக்கிறது. ஆயாக்களுடைய குழந்தைகளுக்காகத்தான் வந்திருக்கிறது, (சிரிப்பு)

திரு. பெ. சீனிவாசன்: அதைத்தான் நான் சொல்வது, திட்டம் குழந்தைகளுக்காகத்தான் கொண்டு வரப்பட்டது. ஆனால் குழந்தைகளைத் தவிர மற்றவர்களுக்குத்தான் அது பயன்படுகிறது.

திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சத்துணவு ஆயாக்களைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் சீனிவாசன் அவர்கள் பேசினார்கள். ஆனால் அந்த சத்துணவு திட்டத்தின் மூலமாக பல குழந்தைகள் பயன் பெறுகிறார்கள். அதேபோல பலருக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கிறது. பெண்கள் அதில் முக்கியமாக வேலை செய்கிறார்கள். அதில் எதாவது தவறுகள் நடைபெற்றிருக்குமானால், அதற்காக அதிகாரிகள் பலர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அந்த தவறுகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியது அவசியம். ஆனால் அந்த சத்துணவு மையங்களில் இருப்பவர்களால் அந்த சத்துணவே தவறு என்று சொன்னால் நீங்கள் கூட அந்த சத்துணவை ஆதரித்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறீர்கள். ஆகையினால் அதை மீண்டும் மீண்டும் நீங்கள் பேசுவது தவறு.

*திரு. வி. கே. கின்னசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சீனிவாசன் அவர்கள் குறிப்பிட்டது புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் கொண்டு வந்த சத்துணவுத் திட்டம் குழந்தைகளுக்காகவா அல்லது ஆயாக்களுக்காகவா என்று கேட்டார்கள். நான் அவர்களுக்கு பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். புரட்சித் தலைவர் கொண்டு வந்த திட்டத்தைத்தான் நீங்கள் அப்படியே நிறைவேற்றுகிறீர்கள். அவர்கள் எத்தனை லட்சம் குழந்தைகளுக்கு என்று கொண்டு வந்தாரோ அதை அப்படியே நிறைவேற்றி மேலும் முட்டை போடுவதாக வேறு சொல்லியிருக்கிறீர்கள். ஆக அந்த திட்டம் குழந்தைகளுக்கா இல்லையா என்பதை மாண்புமிகு இன்றைய தமிழக முதல்வர் அவர்களே கேட்டு தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதை பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பெ. சீனிவாசன்: ஒரே ஒரு விளக்கம். உங்களுடைய ஆட்சி இருந்தவரை அது ஆயாக்களுக்கு, எங்களுடைய தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தபிறகு அது குழந்தைகளுக்கு.

1990 ஏப்ரல் 4]

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஏதோ இப்போது நிலைமை மாறி விட்டதுபோல் சொல்லுகிறார். ஆனால் ஆயாக்கள் இல்லாமல் குழந்தைகள் கிடையாது. ஏதோ குழந்தைகளை தனியாக பெற்றுக் கொண்டிருப்பதைப் போல பேசுகிறார் என்று நான் நினைக்கிறேன். எனவே அந்தக் குழந்தைகளுக்கு அல்ல....

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, குழந்தைகளுடைய பிரச்சினையை அரசியல் ஆக்கி, குழந்தைகளை விட்டு விட்டு மற்றவர்களைப் பற்றி பேசுகிற அளவுக்கு இங்கே நிலைமை வளரக் கூடாது. இதை இதோடு விட்டு விட்டு விவாதத்திலே ஈடுபடக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருமதி பி. லட்சுமி: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அண்ணன் சீனிவாசன் அவர்கள் சத்துணவு குழந்தைகளுக்காகவா அல்லது ஆயாவுக்கா என்று கேட்டார்கள். நான் கூட கேட்கலாம். நீங்கள் ஆளும் கட்சிக்கு வந்தவுடன் 15 நாட்களுக்கு ஒரு முறை இலவச முட்டை என்று அறிவித்திருக்கிறீர்கள். அந்த இலவச முட்டை ஆயாவுக்கா குழந்தைகளுக்கா என்று நான்கூட கேட்க முடியும். ஆனால் அன்றையதினம் அந்தக் குழந்தைகளுக்கு இந்த திட்டம் நல்ல முறையில் பயன்பட வேண்டும், அந்தக் குழந்தைகள் நல்ல வலுவுடன் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அப்படிப்பட்ட நல்ல சத்துணவுத் திட்டத்தை எங்களது முதல்வர் அவர்கள் ஆரம்பித்தார்கள். அது நல்லமுறையில் செயல்பட வேண்டும் என்று நீங்களும் சத்துணவுடன் முட்டையும் வழங்கி வருகிறீர்கள் என்பதை நான் இந்த மாமன்றத்திற்கு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த சத்துணவு திட்டத்திலே இன்றையதினம் அந்த அமைப்பாளர்கள் சாம்பார் ரசம் என்று குழந்தைகளுக்கு வழங்கும் போது, அந்த சாம்பார் ரசத்தில் அதிகமாக சாம்பார் பொடிகளை கலக்கிறார்கள். அந்த சாம்பார் பொடி தரமானதாக இல்லாமல் பூச்சிக் கூடுகள் நிறைந்து மிகவும் தரங்கெட்ட வகையில் அந்த சாம்பார் பொடி விநியோகிக்கப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட நிலையை மாற்றி நல்ல தரமான சாம்பார் பொடி வழங்கவும் மற்றும் மளிகை சாமான்கள் மிகவும் தரமான வகையில் வழங்குவதற்கும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அறிவுரையை அவர்களுக்கு வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வதுடன் இன்றையதினம் அந்த சத்துணவு மையத்தில் பணிபுரிகிற சத்துணவு அமைப்பாளர்கள் பெரும்பாலும் பெண்களாகத்தான் வேலை பார்க்கிறார்கள். அவர்களது வேலை நாட்கள் மாதத்தில் 30 நாட்கள் என்றால் அந்த 30 நாட்களும் அவர்கள் மையங்களுக்குச் சென்று பணி புரிந்து வருகிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு விடுப்பு என்பது கிடையாது, அவர்களை

[திருமதி பி. லட்சுமி]

[1990 ஏப்ரல் 4]

கடந்த ஆண்டு பகுதி நேர ஊழியர்கள் என்று நீங்கள் அறிவித்திருந்தும் கூட அவர்கள் அப்படி பகுதி நேர ஊழியர்களாக செயல்படுவதில்லை. கடந்த சட்டமன்ற கூட்டத் தொடரின் போது கூட இதே சமூக நலத்துறையில் நான் அதை வலியுறுத்தி பேசியிருக்கிறேன். அவர்கள் முழு நேர ஊழியர்களாக பணி புரிகிறார்கள். எனவே அவர்களை முழு நேர ஊழியர்களாக பணியில் நிரந்தரம் செய்ய வேண்டும் என்று நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வதுடன் வாரத்தில் ஒரு முறை ஞாயிற்றுக் கிழமையாவது அவர்களுக்கு விடுப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று அவர்களது சார்பாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் கடந்த ஆண்டு 30 சதவீதப் பெண்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு தருவதாக அறிவித்து இருந்தார்கள். ஆனால், இந்த ஓராண்டுக் காலத்தில் எத்தனை சதவீதப் பெண்கள் அந்த வேலை வாய்ப்பில் பயன் பெற்றுள்ளார்கள் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

12-50 மணி.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இலவசக் காலணித் திட்டத் திற்கென்று நிதியை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால், கடந்த ஆண்டும் இந்த ஆண்டும் அந்த இலவசக் காலணித் திட்டத்தின் மூலம் எந்தப் பள்ளிக் குழந்தைக்கும் காலணி வழங்கப்படவில்லை. அந்த இலவசக் காலணி திட்டத்திற்காக, கடந்த ஆண்டு, கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்—பெண்கள் பயிற்சி பெற்று—நல்ல முறையில் நடைபெற்று வந்தன, ஆனால், இப்பொழுது அந்தச் சங்கங்கள் எல்லாம் செயல்படாமல் அப்படியே கிடக்கின்றன. மேலும், அந்தக் காலணி தைக்கின்ற பெண்கள், காலணி தைப்பதற்குத் தேவையான பொருள்களை அரசு அவர்களுக்கு வழங்கியிருக்கிறது. அந்தப் பொருட்கள் எல்லாம் அப்படியே துருப் பிடித்த நிலையில் இன்றைக்குக் கிடக்கின்ற காட்சியைக் காண்கிறோம். எனவே, இலவச காலணி திட்டத்தின் முன்பு அந்தச் சங்கங்கள் எங்கு செயல்பட்டனவோ, அந்த ஊடங்களில் மீண்டும் அந்தப் பெண்கள் நல்லமுறையில் பயிற்சி பெற்றிருக்கிறார்கள்—அந்த வேலையைத் தொடர்ந்து செய்ய அந்தப் பெண்களுக்கு வாய்ப்பளிக்கும்படி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியான வால்பாறையில் குளிர்காலம் அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தால், அந்தத் தொகுதி மக்கள், அங்கு தையல் மெஷின் சமூக நலத்துறை மூலமாக வாங்கி ஸ்வெட்டர் பின்னி, அதைச் சமூக நலத்துறை அலுவலர்களிடம் ஒப்படைத்து, அந்தச் சமூக நலத்துறை அலுவலர் நியாய

1990 ஏப்ரல் 4]

[திருமதி பி. லட்சுமி]

விலைக் கடைகளில் விற்று, அந்தப் பெண்கள் பயன் அடையும் வண்ணம் அன்றைய காலக்கட்டங்களில் அவர்கள் வாழ்ந்து வந்தார்கள். இன்றைய நிலையில் ஸ்வெட்டர் தைக்கும் அந்தச் சமூகநலப் பயிற்சி மையங்களில், சுமார் 150 தையல் மெஷின்கள் அப்படியே துருப்பிடித்து கிடக்கின்றன. அதைப் போல பல மாவட்டங்களிலும் பல தொகுதிகளிலும், அந்தத் தையல் மெஷின்களால் பயன்படுகிற அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நல்லமுறையில் செயல்படாமல் மிகவும் மோசமான நிலையில் இருந்து வருகின்றன. எனவே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அதன்மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஊனம் உற்றோர்களுக்கென்று அதிக சலுகைகளை அரசு அறிவித்துள்ளது. அப்படி இருந்தும் அந்த ஊனமுற்ற குழந்தைகளுக்காக பள்ளிகள் மாவட்டந்தோறும் துவங்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், முதியோருக்கு உதவித் தொகை வழங்கும் சத்துணவுத் திட்டத்தின் கண் பார்வையற்றோர், தொழு நோய், மன நோய் போன்ற நோய்களால் அவதிக்குள்ளாகிறவர்களுக்கு, ஆதரவற்ற நிலையில் இருப்பவர்களுக்கு, சமூக நலத்துறை மூலமாக, உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது. அப்படி உதவித் தொகை வழங்கப்படும் போது 60 வயது உள்ளவர்களுக்குத்தான் வழங்க வேண்டுமென்று நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். 60 வயது ஆனவர்கள் அந்த நோய்க்கு ஆட்பட்டவர்கள் சிலர் இறக்கவும் நேரிடலாம். அந்த நோயினால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட குழ்நிலையை அவர்கள் அடைகின்றார்கள். எனவே, 60 வயது என்பதை 30 வயதாகத் தளர்த்த வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் கீழ் பெண்கள் 'நடத்தாட்டிகள்' என்பவர்கள் பணி புரிந்து வருகிறார்கள். அவர்கள் நீண்ட நெடுங்காலமாக வேலை செய்தாலும் அவர்களுக்கு வருமானம் ரூ. 18 ஆகத்தான் இருக்கிறது. அவர்கள் இன்னும் நிரந்தரம் செய்யப்படாமல், அதே பணியில் வேலை செய்து வருகிறார்கள். அவர்களது சம்பளத்தை உயர்த்துவதோடு, அவர்களை வேலையில் நிரந்தரமாக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆதிதிராவிடர், மலைவாழ் மக்கள், மிக பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தினர் வேளாண்மைத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அந்த வேளாண்மைத் தொழிலில் ஈடுபட்டு நலிந்தவர்கள் அந்தத் தொழிலே ஆதரவற்ற நிலையில் இருக்கிற காரணத்தால் அவர்களுக்கும் அரசாங்கம் ஒய்வுதியம் வழங்குகிறது. அந்த ஒய்வுதியம் வழங்கும் வயதை 60 என்று அவர்களுக்கும் நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆதரவற்ற அநாதைகள். அவர்களுக்கென்று யாரும் இல்லாத குழ்நிலையில் அந்த 60 வயதிலே வேலைக்குச் சென்று அவர்களுக்குண்டான ஊதியத்தைப் பெற

[திருமதி பி. லட்சுமி]

[1990 ஏப்ரல் 4]

இயலாது. எனவே, 60வயது என்று நிர்ணயிப்பதை 40 வயதாகக் குறைக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

12-55 மணி

கடந்த காலங்களில் முதியோர்கள் ஓய்வூதியம் பெற்று வந்தார்கள். அதில் சிலர் தங்களுக்கு குழந்தைகள் இருந்தும், ஆண் பிள்ளைகள் இருந்தும் அவர்கள் ஓய்வூதியம் பெற்றார்கள் என்பதை இன்றையதினம் பார்த்து, அப்படிப்பட்டவர்கள் அந்த ஓய்வூதியத்தைப் பெற்றிருந்தால் அதை மீண்டும் அரசாங்கத்திற்குத் திருப்பித் தர வேண்டுமென்று அரசு ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அதை மறுபரிசீலனை செய்து அவர்கள் வாங்கிய பணத்தை திருப்பிக் கட்ட முடியாத சூழ்நிலையில் இருப்பதால் அதைத் திருப்பிக் கட்ட வேண்டுமென்று சொல்லாமல் இருப்பதோடு அவர்களுக்குத் தொடர்ந்து ஓய்வூதியம் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இதுவரையில் பேச வாய்ப்பு வழங்கிய துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

*மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசால் முன்மொழியப்பட்டிருக்கிற சமூக நலம், கதர் தொழில், சிறு தொழில்கள், பட்டு வளர்ச்சி ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளின் கீழ் இந்த மாமன்றத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் பலர் தங்களுடைய மேலான கருத்துக்களையும் ஆலோசனைகளையும் இந்த மாமன்றத்திற்கு அளித்திருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு இந்த மன்றத்திலே சமர்ப்பிக்கப்பட்ட இதே மானியக் கோரியின் கீழ் கொடுக்கப்பட்டிருந்த விளக்கத்திற்கும் இந்த ஆண்டு இந்தத் துறையின் சார்பாக உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிற கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிற விளக்கத்திற்கும் நீங்கள் ஏராளமான வித்தியாசத்தை பார்த்திருக்கக்கூடும். சென்ற ஆண்டு அரசு அறிவித்த பல்வேறு நலத் திட்டங்கள் உரிய நேரத்தில் உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப் பட்டதன் மூலமாக கிராம மக்கள் அளவில் சென்று பயனாளிகள் அடைந்த அந்தப் பயனை நாட்டுமக்கள் எல்லோரும் பெற்றார்கள் என்கிற அந்த விவரங்கள் எல்லாம் இதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இங்கே உரையாற்றிய பெரும்பாலான உறுப்பினர்கள் ஒரு முக்கியமான கருத்தைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். பேசிய வர்களில் பலர் சத்துணவுக் கூடங்கள் பராமரிக்கப்படாமலும் சத்துணவுக் கூடங்கள் அமைந்திருக்கிற பகுதி சுகாதாரமற்ற முறையிலே அமைந்திருக்கிறது என்றும் அந்தச் சத்துணவுக் கூடங்களை பராமரிக்க, பழுதுப் பார்க்க இந்த அரசு இந்த

1990 ஏப்ரல் 4]

[திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்]

ஆண்டு எந்த முயற்சியும் மேற்கொள்ளவில்லை என்றும் கடுமையான குற்றச்சாட்டை இந்த அரசின் மீது சுமத்தினார்கள். சென்ற ஆண்டு அதாவது 1988-89-ல் சத்துணவுக் கூடங்களைப் பழுது பார்ப்பதற்காக 2 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது, அதை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு எல்லா மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கும் சேர்த்து 1.20 கோடி ரூபாயும், நகராட்சி நிர்வாகத் துறை இயக்குநருக்கு 15 இலட்சம் ரூபாயும், சமூக நலத்துறை இயக்குநர் மூலமாக 25 இலட்சம் ரூபாயும், மாநகராட்சி ஆணையர் மூலமாக 10 இலட்சம் ரூபாயும், மாநகராட்சி ஆணையர், மதுரை, கோவை மற்றும் சென்னைக்கு 23 இலட்சம் ரூபாயும், ஆதிதிராவிடர் மற்றும் பழங்குடி நலத் துறைக்கு 15 இலட்சம் ரூபாயும், பிற்பட்டோர் நலத் துறை இயக்குநருக்கு 10 இலட்சம் ரூபாயும் ஆக ஒதுக்கீடு செய்தார்கள். அதன் மூலமாக ஏறத்தாழ 2,400 மேற்பட்ட சத்துணவுக் கூடங்களை பழுதுப் பார்க்கவும் பராமரிக்கவும் அந்தத் தொகை செலவடப்பட்டது.

இந்த ஆண்டு செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திற்கு மட்டும் சுவீடன் நாட்டு நிதி உதவியுடன் ஏறத்தாழ 1.60 கோடி ரூபாய் சத்துணவு கூடங்களைப் பராமரிக்க ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மாவட்டத்தில் இருக்கிற 731 சத்துணவுக் கூடங்களில் 400 சத்துணவுக் கூடங்கள் நல்லமுறையிலே பழுது பார்க்கப்படும். சமையல் அறை இல்லாத சத்துணவுக் கூடங்களில் சமையல் அறை கட்டுவதற்கும் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

சத்துணவுக் கூடங்களில் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற, மன்ற உறுப்பினர்களால் சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கிற, பல்வேறு குறைபாடுகளை களைகின்ற வகையில் இந்த அரசு மிகப் பெரும் முயற்சி மேற்கொண்டிருக்கிறது. சத்துணவுத் திட்டம் இன்றைக்கு பல்வேறு துறைகளின் கட்டுப்பாட்டில் இயங்கி வருகிறது. அந்த அந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள், அலுவலர்கள் முறையாக சத்துணவுக் கூடங்களுக்குச் சென்று, அங்கே இருக்கிற பொருள்களைப் பார்த்து, உணவு நல்ல முறையில் வழங்கப்படுகிறதா என்றெல்லாம் கண்காணித்து, இந்த அரசுக்கு அறிக்கை அனுப்புகிறார்கள். தவறு ஏற்படுகிற நேரத்தில் அந்தத் தவறுக்குக் காரணமாக இருக்கிற சத்துணவுக் கூட ஊழியர்கள், அமைப்பாளர்கள் உடனடியாக பணிநீக்கம் செய்யப்பட்டோ அல்லது தற்காலிகமாக பணிநீக்கம் செய்யப் பட்டோ விளக்கம் கேட்கப்பட்டு, தகுந்த நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது என்பதை இங்கே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

சத்துணவுக் கூடங்களில் முட்டை வழங்குவது பற்றியும் இங்கே உரையாற்றிய நம்முடைய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த உறுப்பினர்

[திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்]

[1990 ஏப்ரல் 4]

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த அவர்கள் பேசுகின்றபோது, இதன் காரணமாக முட்டை விலை உயர்ந்திருக்கிறது; சத்துணவுக் கூடங்களுக்கு முதலிலே முட்டை வழங்குகின்றபோது அமைப்பாளர்களை 50 பைசாவிற்கு வாங்கச் சொன்னார்கள் அதற்குப் பிறகு டெண்டர் முறையைப் பின்பற்றி, விநியோகம் செய்வதன் காரணமாக ரூ. 1.30-க்கு முட்டை வாங்குகிறீர்கள் என்று சொன்னார்கள். இது முற்றிலும் தவறான ஒரு செய்தியாகும். முன்பு இந்தத் திட்டத்தை, அறிமுகப்படுத்திய நேரத்தில், இதை எப்படி விநியோகம் செய்வது என்று அரசு ஒரு முடிவு எடுப்பதற்கு சற்று கால அவகாசம் எடுத்துக் கொண்டது. அந்த கால அவகாசத்திலேதான், ஆங்காங்கே இருக்கக்கூடிய சத்துணவு ஊழியர்களையே, முட்டைகளை நேரடியாக மையங்களுக்கு வாங்கலாம் என்று நாங்கள் அவர்களுக்கு அனுமதி வழங்கியிருந்தோம். அப்படி அனுமதி வழங்கப்பட்ட நேரத்தில், முட்டையினுடைய விலை 50 பைசா அன்றைய மார்கெட் ரேட்; எனவேதான் மார்கெட் விலைக்கு மிகாமல் முட்டைகளை வாங்க வேண்டுமென்று அரசு உத்தரவிட்டு இருந்தது, 13-00 மணி

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் ஒப்புதலுடன் அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன் : ஆனால் சில மாதங்களில், 50 பைசாவிற்கு அதிகமாக முட்டைகள் வழங்கப்படுகின்றன என்ற செய்தி, அரசினுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டவுடன், 50 பைசாவிற்கு மேல் எவ்வளவு தொகை கூடுதலாக தந்திருந்தார்களோ, அந்தத் தொகையை அவர்களுக்கு திரும்பிச் செலுத்த வேண்டுமென்று அரசு உத்தரவிட்டு அதன்படி நடவடிக்கை மேற்கொண்டது. இப்போது டெண்டர் முறையில் சத்துணவுக் கூடங்களுக்கு முட்டைகளை வாங்குவதன் மூலம் ஒரு முட்டையின் விலை 1.30 என்று உறுப்பினர் அவர்கள் இங்கே கூட்டிக் காட்டினார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு எந்த மாவட்டத்திலும் முட்டையினுடைய விலை 62 பைசாவிற்கு மிகாமல் நாங்கள் வாங்குகிறோம். இந்த முறை, இரண்டு முறைகளிலே பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது. டாப்கோ நிறுவனம் 9 மாவட்டங்களுக்கு அவர்களே முட்டை விநியோகம் செய்வதற்கு அனுமதியைப் பெற்று, இன்று டாப்கோ நிறுவனத்தின் மூலமாக 9 மாவட்டங்களுக்கு முட்டை விநியோகம் செய்யப்படுகிறது. மீதி மாவட்டங்களுக்கு, மாவட்ட அளவிலே டெண்டர் கோரப்பட்டு, டெண்டர் எடுத்தவர் ஆங்காங்கே இருக்கக்கூடிய ஊராட்சி ஒன்றிய அலுவலகத்தில், அந்த ஒன்றியத்திற்குத் தேவையான முட்டைகளைக் கொண்டு வந்து வைக்க வேண்டும். அந்த முட்டைகளை ஊராட்சி ஒன்றிய அலுவலகத்திலே இருக்கக்கூடிய சத்துணவுக் கூடங்களுக்கு, எடுத்து செல்வதற்கு 'டிராண்ஸ்போர்ட்டேஷன் சார்ஜ்' போக்குவரத்து செலவிற்காக ஒரு முட்டைக்கு 5 பைசா வழங்கப்படுகிறது.

1990 ஏப்ரல் 4]

[திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்]

எனவே, எப்படிப் பார்த்தாலும் 62 பைசாவிற்கு வாங்கி, 5 பைசா போக்குவரத்து செலவாக, 67 பைசாவிற்கு மிகாமல் இன்றைக்கு, இந்த அரசு, முட்டைகளை சத்துணவு மையங்களுக்கு வழங்கி வருகிறது என்பதை இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதைப் போல, முதியோர் ஓய்வு ஊதியத் தொகை பெறுவதில் இருக்கக்கூடிய சில குறைபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டினீர்கள். முதியோர் ஓய்வு ஊதியத் தொகை, மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ.35 ஆக இருந்தது, ரூ.50. ஆக உயர்த்தப்பட்டது. முதியோர் ஓய்வு ஊதியத் தொகை பெறுகின்றவர்கள், இன்றும் தொடர்ந்து சத்துணவுக் கூடங்களில், மதிய உணவைப் பெற்று செல்கிறார்கள். அதிலே எந்த விதமான தடையும் இல்லை என்பதை இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்த அரசு பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு, கலைஞர் அவர்கள் இந்த உத்தரவை வழங்கினார்கள். அதற்கு முன்பு எல்லாம், ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையிலேதான் முதியோர்க்கு ஓய்வு ஊதியம் வழங்கப்பட்டது. இந்த அரசு பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகுதான், முதியோர் ஓய்வூதியம் பெறுகின்றவர்களின் தொகையை அதிகரித்தோம். அதனாலே, அந்த எண்ணிக்கை உச்ச வரம்பு தளர்த்தப்பட்டு வாய்ப்புடைய எல்லோருக்கும் அந்தத் தொகை வழங்கப்பட்ட வேண்டுமென்று அறிவித்ததன் மூலம், இந்த ஆண்டு கூடுதலாக இந்த தொகை பெறுகின்றவர்களுடைய எண்ணிக்கை ஏறத்தாழ 91,050 பயன் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

திரு. உ. ரா. வரதராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இது தொடர்பாக ஒரு விளக்கத்தைப் பெற விரும்புகிறேன். கூடுதலாக கிட்டத்தட்ட 91 ஆயிரம் பேர் எண்ணிக்கை உயர்ந்திருக்கிறது என்பது உண்மை. ஆனால், இந்த உதவித் தொகைகளை அளிப்பதற்கான போதுமான அலுவலர்கள் இல்லை என்கிற காரணத்தினால், அதிலே தாமதம் ஏற்படுகிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்களா? அதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு அனுப்பப்படுகின்ற விண்ணப்பங்கள் 3 மாதங்கள் அவற்றை சேகரிக்கிறார்கள். 3 மாதத்திற்கு ஒரு முறைதான் வந்திருக்கின்ற விண்ணப்பங்களை ஆய்வு செய்து, அதையும் அந்தந்த இடங்களுக்குச் சென்று பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். தகுதியுடையவர்கள் தானா? அவர்களைப் பராமரிப்பதற்கு யாரும் இருக்கிறார்களா இல்லையா என்பதை இந்த 3 மாத கால இடைவெளிக்குள் பரிசீலித்ததற்குப் பிறகு தான் அவர்களுக்கு அந்த உதவித் தொகை வழங்க அனுமதிக்கப்படுகின்றது. அல்லாமல், விண்ணப்பம் செய்த உடனேயே ஒருவருக்கு உதவித்

[திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்]

[1990 ஏப்ரல் 4]

தொகை வழங்குவது என்பது இயலாத காரியம். எனவே, இந்த பரிசீலனைக்காக ஆகிற நேரத்தைதான் உறுப்பினர் அவர்கள் காலதாமதம் என்று சொல்கிறார்கள் என்று நான்கருதுகிறேன். அதையும் முடிந்த அளவிற்கு குறைப்பதற்கு இந்த அரசு முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும்.

அதேபோல், குழந்தைகள் நலத்தைப் பற்றி இங்கே எல்லோரும் எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

திருமதி பாப்பா உமாநாத் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, முதியோர் ஓய்வு ஊதியத் தொகைச் சம்பந்தமாக நான் ஒரு கோரிக்கை விடுத்திருந்தேன். முதியோர் மகனைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்கிற காரணத்திற்காக தராமல் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, தாயைக் காக்கும் தடையங்கள் அதிகமாக இல்லை என்ற காரணத்தினால், அப்படி ஒரு சான்றிதழ் பெற்றுத் தந்தால், அவர்களுக்கு நீங்கள் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். அதைப் பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறினால் உதவியாக இருக்கும்.

13-05 மணி

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன் : அப்படிப்பட்ட ஒரு சலுகை அளிக்கப்படுமேயானால், எல்லா தனயன்களும் தாயை காப்பாற்ற முடியாது என்று சான்றிதழ் தருவதற்கு முன் வந்து விடுவார்கள். எனவே ஒரு உச்சவரம்பே இல்லாமல் போய்விடும் என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

குழந்தைகள் நலம் காப்பதற்காகத்தான் இந்த அரசு சிறப்பான திட்டங்களை இந்த ஆண்டு அறிவித்திருக்கிறது. முட்டை வழங்குவதோடு மட்டுல்லாமல் சத்துணவுக் கூடங்களிலே பயன்பெறுகிற குழந்தைகளுக்கு வைட்டமின் 'ஏ' கேப்சுல் வழங்குவதற்கான திட்டம் அறிவிக்கப்பட்டு, அந்த வைட்டமின் மாத்திரைகள் தயார் செய்யப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. விரைவில் அந்த சத்துணவுக் கூடங்களில் குழந்தைகளுக்கு அந்த வைட்டமின் மாத்திரைகள் வழங்கப் படவிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு புதிதாக சத்துணவுத் திட்டத்தினால் பயன்பெறும் 3 வயது முதல் 6 வயதுக்குக் கீழுள்ள குழந்தைகளுக்கு வருடத்திற்கு இரண்டு முறை வைட்டமின் 'ஏ' கேப்சுல்களை அளிக்க அரசு அண்மையில் ஆணையிட்டுள்ளது. தமிழ்நாடு அரசு சத்துணவுத் திட்டம், 2 வயது முதல் 5 வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகளுக்கு சமூக நலம் மற்றும் சத்துணவுத் திட்டத்தின் மூலம் செயல்பட்டு வருகிறது. இதனால் 20 இலட்சத்து 24 ஆயிரம் குழந்தைகள்

[1990 ல்ரப் ஏ 4]

[திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்]

பயன் பெற்று வருகிறார்கள். இதில் மொத்தம் 28,628 குழந்தைகள் நல மையங்கள் இருக்கின்றன. தற்போது 6 மாதத்திலிருந்து 3 வயதுக்குள் உள்ள குழந்தைகளுக்கு ஊட்ட சத்துத் திட்டம் 10 மாவட்டங்களில் தனி மையங்களின் மூலம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. மேற்கூறிய 2வயது முதல் 5 வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகளுக்கு செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்ற சத்துணவுத் திட்டத்தையும், 6 மாதத்திலிருந்து 3 வயதுக்குள் உள்ள குழந்தைகளுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள தனி மையங்கள் இரண்டையும் இணைத்து புதிதாக ஒருங்கிணைந்த ஊட்டச்சத்துத் திட்டம், இரண்டாவது திட்டம் இந்த ஆண்டிலிருந்து செயல்படுத்தப்படும். இந்தப் புதிய திட்டம் உலக வங்கியின் உதவியுடன் ஏறத்தாழ 350 கோடி ரூபாய் செலவில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட இருக்கிறது. இந்தத் திட்டக் கால இறுதியாண்டில், இதன் அடிப்படையில் சுமார் 18,392 மையங்கள் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட மையங்களாகவும், 2,182 மையங்கள் புதிதாக உருவாக்கப்படுகிற மையங்களாகவும் செயல்படும்.

இங்கே உரையாற்றிய சட்டப் பேரவை உறுப்பினர் மாண்புமிகு திரு. ராஜா அவர்கள் மலைவாழ் பகுதியில் இதுவரை எங்களுக்குப் புதிதாக குழந்தைகள் நல மையங்களே அமைக்கப்படவில்லை என்றக் குறையைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். இந்தப் புதிய மையங்கள் அமைக்கப்படுகிற நேரத்தில் மலைப் பகுதிகளுக்கு முக்கியத்துவம் வழங்கப்படும் என்பதையும் இங்கே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, உடல் ஊனமுற்றவர்கள், கண்பார்வையற்றவர்களை பற்றி இங்கே சுட்டிக்காட்டிய போது, அவர்களுக்கு வழங்கப் படுகிற உதவித் தொகைகள் சென்ற ஆண்டைக் காட்டிலும் இந்த ஆண்டு அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நீங்கள் அறிவீர்கள். இந்த ஆண்டுதான் உடல் ஊனமுற்றவர்களை அடையாளம் தெரிந்து கொள்வதற்காக அவர்களுக்கெல்லாம் அடையாள அட்டைகளை வழங்குவதற்கு அரசு முடிவெடுத்து, மாவட்ட ஆட்சி தலைவர்களுக்கு அந்த அடையாள அட்டைகளை அனுப்பி, உடல் ஊனமுற்றவர்களை எல்லாம் தேர்வு செய்து, அந்த அடையாள அட்டைகளை வழங்கச் சொல்லி உத்தர விட்டிருக்கிறோம். அந்த அடையாள அட்டைகள் வைத்திருக்கிற உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கு அரசு அளிக்கிற எல்லாத் திட்டங்களையும் பெற்று பயன் பெறுகிற அந்த வாய்ப்பு அவர்களுக்கு ஏற்படும். ஒவ்வொரு முறையும் அந்த உதவித் தொகையைப் பெறச் செல்கிற நேரத்தில் உடல் ஊனமுற்றவர்கள் என்று மருத்துவச் சான்றிதழ் ஒவ்வொரு முறையும் பெற்றுச் சென்று ஒவ்வொரு உதவியையும் பெறுவதற்கு ஏற்படுகிற சிரமத்தைத் தவிர்க்கின்ற வகையில் அப்படிப்பட்ட முயற்சிகளை இந்த ஆண்டு இந்த அரசு மேற்கொண்டு இருக்கிறது.

[திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்]

[1990 ஏப்ரல் 4]

அதைப் போல, கண்பார்வை குறைவுடையவர்கள் அண்மையிலே நடத்தியப் போராட்டத்தைப் பற்றியும், அதன் காரணமாக நடைபெற்ற சில விரும்பத்தகாத சம்பவங்களைப் பற்றியும் மரியாதைக்குரிய உறுப்பினர் திருமதி பாப்பா உமாநாத் அம்மையார் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்த அரசு கண்பார்வையற்றவர்களுக்கு எத்தனையோ வகையில் உறுதுணையாக இருந்தும், ஒவ்வொரு மாவட்டத்தோறும், இந்த அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொண்டதற்குப் பிறகு கண்ணொளி வழங்குகிற திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துகின்ற வகையில் இலவசக் கண்கிச்சை முகாம்கள் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஏற்படுத்தி, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் குறைந்த பட்சம் 800 பேர் அல்லது 1000 பேர் அந்த முகாமிற்கு வரவழைக்கப்பட்டு கண்கிச்சை மேற்கொள்ளப்பட்டு, சிலருக்கு அறுவை சிகிச்சையும் செய்யப்பட்டு கண்ணாடி வழங்குகிற அந்தத் திட்டம், இன்றைக்கு இந்த அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொண்டதற்குப் பிறகு துரிதப்படுத்தப்பட்டு மிக நல்ல முறையிலே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

அதைப் போலவே, உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கு அரசு வேலை வாய்ப்பில் 3 சதவிகிதம் இட ஒதுக்கீடு என்று ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த முறை தொடர்ந்து பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் சில தனியார் நிறுவனங்களில் தங்களுக்கு அதைப் போன்ற இட ஒதுக்கீடு வழங்கப்பட வேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்டார்கள். தொடர்ந்து, கண்பார்வையற்றவர்கள் பலர், பட்டப்படிப்பு முடித்தவர்கள் பல்வேறு துறைகளிலே தங்களுக்கு வேலைவாய்ப்பை உடனடியாக ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று இந்த அரசிற்குக் கோரிக்கை வைத்தார்கள். அவர்கள் வைத்த கோரிக்கை அரசின் பரிசீலனையில் இருக்க, துறையின் மூலமாக நான் அவர்களுடைய கோரிக்கை பரிசீலனைப்பற்றி ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிற அதே நேரத்தில் எந்தவிதமான முன்னறிவிப்பும் இல்லாமல் சமூகநலத் துறை இயக்குநர் அலுவலகத்திற்கு முன்னாலே சென்று அவர்கள் மரியடிலே ஈடுபட்டது, அந்த நேரத்தில் போக்குவரத்தை ஸ்தம்பிக்கச் செய்கின்ற ஒரு நிகழ்ச்சியாக அமைந்துவிட்டது.

13-10 மணி

அதன் காரணமாகத் தான் அவர்களை மனிதாபிமான அடிப்படையில் பரிவுணர்ச்சியோடு அப்புறப்படுத்த வேண்டுமென்று முதலிலே காவலர்கள் ஈடுபட்டாலும் கூட கண்பார்வை அற்றவர்கள் கையில் வைத்துக்கொண்டிருந்த தங்களுக்கு வழிக் காட்டக்கூடிய அந்த ஊன்கொள்களால் காவலர்களைத் தாக்க தொடங்கிய பிறகு தான் வலுக்கட்டாயமாக அவர்களை அங்கிருந்து அப்புறப்படுத்த வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டதே அல்லாமல் இந்த அரசு கண்பார்வை அற்றவர்கள் மீது மனிதாபிமானம் அற்ற முறையில் நடந்து கொண்டது என்று சொல்லக் கூடிய குற்றச் சாட்டு உண்மைக்கு மாறானது என்பதை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அந்த நிகழ்ச்சிக்குப் பிறகு தான்

1990 ஏப்ரல் 4]

[திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்]

திரு.எஸ்.ஆர். இராதா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிக்கு நீங்கள் சமாதானம் சொல்ல வேண்டாம். அது காவல் துறையில் தவறு என்று சொல்ல விட்டார்கள் என்று சொன்னால் தவறு என்று தான் சொல்ல வேண்டுமே தவிர கண் பார்வை அற்றவர்கள் காவலர்களை அடிக்க முயற்சித்தார்கள் என்பது அவர்களுக்கு கண் பார்வை இருப்பதாக அர்த்தம் ஆகிவிடும். எனவே அவர்களே அவர்களை பாதுகாத்துக் கொள்ளவே வழி இல்லாத நிலையில் இருப்பவர்களைப் போய் காவல் துறையில் அடித்து இருக்கிறார்கள் என்பதை நியாயப்படுத்த வேண்டாம் என்பதை நான் பணிவன் போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தவறு நடைபெற்றால் தவறு என்று ஒத்துக்கொள்வதில் ஏங்களுக்கு மாறுபட்ட கருத்து கிடையாது. ஆனால் உண்மையில் அன்றைக்கு நடந்த சம்பவம் அது தான். காவலர்கள் கண் பார்வை அற்றவர்கள் அருகே போய் அவர்கள் தோளைத் தொட்டு போக்குவரத்திற்கு இடைஞ்சல் ஏற்படுத்தாதீர்கள்; உங்கள் பிரச்சினைகளைப் பற்றி பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், நீங்கள் கலைந்து செல்லுங்கள் என்று அவர்கள் கையைப் பிடித்து அழைத்து செல்வதற்கு கிட்டே சென்று அவரோடு பேசிய நேரத்தில் தான் அவர்கள் தங்கள் கையில் வைத்துக்கொண்டு இருந்த ஊன்று கோல்களைக் கொண்டு காவலர்களைத் தாக்கத் தொடங்கினார்கள் அல்லாமல் இதிலே ஒளிப்பதற்கோ, மறைப்பதற்கோ எந்த நியாயமும் இல்லை. எனவே இது தான் நடந்த உண்மை. அதற்குப் பிறகு தான் கலைஞர் அவர்கள் உடனடியாக அமைச்சரவைக் கூட்டத்தைக் கூட்டி அவர்களுடைய பிரச்சினைகளைப் பற்றி பேசி முடிவு எடுத்து அவர்களுக்கு இன்றைக்கு தரப்பட்டு இருக்கின்ற அந்த உதவித் தொகை பிளஸ் 2 படித்தவர்களுக்கு 75 ரூபாய்.....

*திரு.உ.ரா. வரதராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சம்பவம் நடந்த பிறகு காவல் துறை அன்றைக்கு சால்லாப்பு சொல்லுகிற முறையிலே வெளியிட்ட அறிக்கையில் அவர்கள் கல் எறிந்தார்கள், போலீஸ் வேளை சேதப்படுத்தினார்கள் என்று எல்லாம் சொல்லி இருந்தார்கள். இப்போது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஊன்று கோலை வைத்துத் தாக்கினார்கள் என்ற ஒரு புதிய தகவலைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். காவல் துறை அவர்களுடைய நடவடிக்கைகளை நியாயப்படுத்துவதற்காக சொல்லக்கூடிய சால்லாப்பை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே பதிலாகச் சொல்லி அந்த மனிதாபிமானம் அற்ற செயலை நியாயப்படுத்தக்கூடாது என்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு.உ.ரா. வரதராசன்]

[1990 ஏப்ரல் 4]

திருமதி பாப்பா உமாநாத் அவர்கள் சொன்னபோது கூட இது இந்த அரசின் மீது ஒரு தவறான எண்ணத்தை ஏற்படுத்துவதாக அமைந்து இருக்கிறது என்பதையும் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். இதுபோன்ற சம்பவங்கள் நடக்காமல் இருப்பதற்கு உண்டான உத்தரவாதத்தை மேற்கொள்ளவேண்டுமே தவிர காவல்துறையின் நடவடிக்கைகளை நியாயப்படுத்துவதன் மூலமாக அவர்களின் இந்த தவறான நடவடிக்கைகளை ஊக்கப்படுத்துவதாக அமையக் கூடாது என்பதை பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த இடத்தில் கலவரம் ஏற்படுவதற்கு எது காரணமாக அமைந்தது என்பதை நான் சொல்ல வந்தேன். அதற்குப் பிறகு ஏராளமான சம்பவங்கள் அங்கே நடைபெற்று இருக்கின்றன. அதற்குப் பிறகு வேண்டுமானால் கல் எரிதல், காவல்துறை வேளை நொறுக்குதல் போன்ற சம்பவங்கள் நடந்து இருக்கக்கூடும். ஆனால் கலவரம் ஏற்படுவதற்கு அடிப்படைக் காரணம் என்ன என்பதை தான் என்னுடைய கவனத்திற்கு வந்த செய்தியை இங்கே நான் சுட்டிக்காட்டினேன். அந்த நிகழ்ச்சிக்குப் பிறகு தான் கலைஞர் அவர்கள் உடனடியாக அமைச்சரவைக் கூட்டத்தைக் கூட்டி அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு உருவாக்குகின்ற வகையில் ஏற்கனவே உடல் ஊனம் உற்றவர்கள், சண் பார்வை அற்றவர்கள், தாது கேளாதவர்களுக்கு எல்லாம் வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கித் தருவதற்கு என்று ஒரு கமிட்டி இருந்தாலும் கூட அரசு அலுவலர்களைக் கொண்ட ஒரு குழு இருந்தாலும் கூட அந்த குழுவினுடைய பணியோடு சேர்த்து இன்றைக்கு என்னுடைய தலைமையில் வேலைவாய்ப்புத் துறையைச் சேர்ந்த செயலாளர், சமூகநலத் துறை செயலாளர், போக்குவரத்துத் துறை செயலாளர், மற்றும் தொழில் துறை செயலாளர் ஆகியோர்களைக் கொண்ட ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு அந்தக் குழுவின் மூலமாக உடனடியாக தகுதி இருக்கக்கூடிய கண் பார்வை அற்றவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று உத்தரவிட்டு இருக்கிறார்கள்.

அது மட்டும் அல்ல, அவர்கள் பெற்றுக்கொண்டு இருந்த வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்தில் பதிவு செய்துள்ள கண் பார்வை அற்றவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கின்ற வரை அவர்களுக்கு தந்த—உதவித் தொகையை இரட்டிப்பாக உயர்த்தி அன்றைக்கு அறிவித்தார்கள். 10-வது அதற்கு குறைவாக படித்தவர்கள் மாதம் 50 ரூபாய் பெற்றுக்கொண்டு இருந்தார்கள். அந்த உதவித் தொகையை 100 ரூபாயாக உயர்த்தினார்கள். பிளஸ் 2 தேர்ச்சிப் பெற்றவர்கள் 75 ரூபாய் மாதம் ஒன்றுக்கு உதவித் தொகை பெற்றுக்கொண்டு இருந்தார்கள். அது 150 ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. பட்டதாரி அதற்கு மேல்

1990 ஏப்ரல் 4]

[திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்]

படித்தவர்கள் மாதம் 100 ரூபாய் பெற்றுக்கொண்டு இருந்தார்கள். அவர்களுடைய உதவித் தொகையை 200 ரூபாயாக இந்த அரசு உயர்த்தி அவர்களுக்கு இந்த திருத்தப்பட்ட உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். மகளிர் மேம்பாட்டுக் கழகம் பற்றியும், அதனுடைய பணிகள் பற்றியும் இங்கே உரையாற்றிய நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்கள். மகளிர் மேம்பாட்டுக் கழகத்திற்கு என்று மத்திய அரசு, மாநில அரசு நிதி உதவி வழங்குகிறது. 1989-90-ல் ஏறத்தாழ 2 கோடியே 50 லட்சம் ரூபாய் செலவில் 2,569 கிராமப்புற மகளிர் வேலைவாய்ப்பைப் பெறுகின்ற வகையிலும், சுயமாகத் தொழில் தொடங்கி அதன் மூலம் அவர்களுடைய பொருளாதாரத்தை உயர்த்திக்கொள்கின்ற வகையிலும் மகளிருக்கு இதன் மூலமாக வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கப்பட்டது. அதோடு நார்வே நாட்டு நிதி உதவியுடன் மகளிர் நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைக்கவும், 'ஸ்டெப் உதவியுடன் ஆடுகள் மற்றும் கறவை மாடுகள் வழங்குகின்ற திட்டத் திற்காகவும் மகளிர் மேம்பாட்டுக் கழகத்தின் மூலம் வேலை வாய்ப்புகள் உருவாக்கப்படுகின்றன. இந்த ஆண்டு, இந்த அமைப்பின் சார்பாக, டர்க்கி டவல் பயிற்சி மற்றும் உற்பத்திக் கூடம் அமைப்பதற்கான வாய்ப்புகளும், தீக்குச்சி தயார் செய்தல் மற்றும் பல்வேறு சிறுதொழில் செய்வதற்கான வாய்ப்புகளையும், செயற்கை வைரம் பட்டை தீட்டுதல் பயிற்சி அளிப்பதற்கான தொழிற்கூடம் அமைப்பதற்கும் பட்டு உற்பத்தி, மீன் வளர்ப்பு ஆகிய தொழில்களில் பயிற்சி அளிக்கவும், இந்தப் பயிற்சியை மாநிலத்தில் இருக்கக்கூடிய பல்வேறு தொண்டு நிறுவனங்களுடைய உதவியோடு செயல்படுத்துவதற்கான திட்டங்கள் இந்த ஆண்டு உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

13-15 மணி

இக்கழகம், பெண் கல்வி, சுகாதாரம், ஊட்டச்சத்து, குழந்தைகள் வளர்ப்பு மற்றும் வருவாயினைப் பெருக்கும் நடவடிக்கை ஆகிய பலவித நடவடிக்கைகளில் பெண்களுக்கு ஒருங்கே உதவி அளிக்கும் நோக்கத்தோடு ஒருங்கிணைந்த மகளிர் மேம்பாட்டுத் திட்டம் ஒன்றிற்கு ஒரு வடிவம் கொடுத்து வருகிறது. இந்தத் திட்டத்தினால் சுமார் 50 ஆயிரம் கிராமப்புற மகளிருக்கு 124 கோடி ரூபாய் செலவில் 5 ஆண்டுகளில் பயன்பெறக்கூடிய திட்டம் ஒன்று இன்றைக்கு இந்தக் கழகத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. இந்தத் திட்டம் நடைமுறைக்கு வருமேயானால் கிராமப்புறத்திலே இருக்கக்கூடிய மகளிர் பெருமளவிலே வேலைவாய்ப்பு பெறவும் அவர்களுக்குத் தேவையான பொருளாதார உயர்வு கிடைப்பதற்கான வாய்ப்புகள் இந்த ஆண்டிலே ஏற்படுத்தப்படும்.

[திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்]

[1990 ஏப்ரல் 4]

கதர் கிராமத் துறையின் மூலமாக இன்றைக்கு கிராமப் பகுதிகளிலே இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதுதான் இந்தத் துறையின் முழுமையான நோக்கம் என்று நீங்கள் அறிவீர்கள். அந்தத் துறை உருவாக்கப்பட்டு ஏறத்தாழ 29 ஆண்டுக்காலம் நிறைவு பெற்று 30 ஆவது ஆண்டிலே இன்றைக்கு நாம் நின்று கொண்டு இருக்கிறோம். இந்தத் துறை எந்த அளவிற்கு தன்னுடைய கடமையை உணர்ந்து செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு உதாரணமாக நான் ஒரு செய்தியை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அனைத்திந்திய அளவில் தமிழ்நாடு கதர் வாரியம், கதர் திட்டங்களை, கதர் துணிகளை உற்பத்திச் செய்வதிலும், கதர் துணிகளை விற்பனை செய்வதிலும் நாம் இரண்டாவது இடத்தைப் பெற்று இருக்கிறோம். முதல் இடத்தை குஜராத் மாநிலம் தக்க வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், கிராமத் தொழில்களின் மூலமாக கிராமப்புறத்திலே இருக்கக்கூடிய கைவினைஞர்களை ஊக்குவிக்கவும், கிராமத் தொழில்களை ஊக்குவிக்கின்ற வகையிலே பல்வேறு பொருள்களை உற்பத்தி செய்கின்ற அந்தப் பணியில் அனைத்திந்திய அளவிலே தமிழ்நாடு கதர் கிராம தொழில் வாரியம் இன்றைக்கு முதல் இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டுகிற நேரத்தில் கிராமப் பகுதிகளிலே இருக்கக்கூடிய கைவினைஞர்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்குவதிலேயும், அவர்களை ஊக்குவிப்பதிலேயும் புதிதாகப் பலரை இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வருவதிலேயும் இந்தத் துறை எந்த அளவிற்கு அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நீங்கள் புரிந்துகொள்ள முடியும். கதர் கிராம தொழில் திட்டங்கள் வாரியத்தின் மூலமாகவும், கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமாகவும் தனி நபருக்கு கடன் உதவி அளிப்பதன் மூலமாகவும் செயல்பட்டு வருகிறது. கதர் மற்றும் கிராமத் தொழில் திட்டங்கள் தனி நபர் கடன் மூலம் நிறைவேற்றுவதில் நல்ல பலன் தந்துள்ளது. இதனை கருத்திலே கொண்டு ஒவ்வொரு ஆண்டும் தனி நபருக்கு வழங்கப்படும் நிதி உதவியும் அதிகரித்து வருகிறது. இதனால் பொருளாதார ரீதியில் லாபம் இல்லாத நிலையிலே ஆரம்பிக்கும் நிலை தவிர்க்கப்பட்டு வருகிறது. 1989 ஆம் ஆண்டு வரை 8.62 இலட்சம் கிராமிய கைவினைஞர்களுக்கு வாரியம் நேரடியாக வேலை வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தித் தந்துள்ளது.

அண்மையில் முடிவடைந்த நிதி ஆண்டில் கதர் வாரியத்தின் மூலமாக கதர் உற்பத்தி மற்றும் கிராமத் தொழில்களின் மூலமாக 60 ஆயிரம் நபர்களுக்கு புதிதாக வேலைவாய்ப்பை உருவாக்கித் தந்திருக்கிறோம். 1990-91 ஆம் ஆண்டில் இந்தத் துறையின் மூலமாக 75 ஆயிரம் பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு உருவாக்குவதற்கான திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. குறைந்த மூலதனத்தில் அதிக அளவில் வேலைவாய்ப்பை கைவினைஞர்களுக்கு, அவர்கள் இருக்கின்ற இடத்திலேயே வழங்கு

1990 ஏப்ரல் 4]

[திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்]

13-20 மணி

கின்ற காரணத்தினாலேதான் அவர்களெல்லாம் வேலை வாய்ப்பைத் தேடி நகரப்பகுதிகளிலே வந்து குடியேறி அதன் காரணமாக நகரப் பகுதிகளினுடைய தேவைகள் அதிகரிப்பதைத் தவிர்க்கின்ற வகையிலே இந்த வாரியம் கிராமப்புறத்திலே இருக்கக்கூடிய கைவினைஞர்களை ஊக்கப்படுத்தி அவர்களுக்கு அந்தந்த இடத்திலேயே வேலை வாய்ப்பை உருவாக்கக்கூடிய வகையில் இன்றைக்கு நாம் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறோம். கதர் வாரியத்திலே பணியாற்றுகின்ற ஊழியர்களுக்கு இப்போது கொடுக்கப்படுகின்ற கூலி விகிதங்கள் குறைவாக இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்கள். அண்மையிலேதான் கதர் உற்பத்தி மையத்திலே பணியாற்றுகின்ற நூற்பாளர்கள், நெசவாளர்கள் இவர்களுக்கு இந்த அரசு பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்டதற்குப் பிறகு அவர்கள் வாங்குகின்ற கூலியை உயர்த்தித் தந்திருக்கிறது என்பதையும் பாலிஸ்டர் கதர் அறிமுகப் படுத்திய பிறகு ஒரு நபருடைய சராசரி வருமானம் ரூ.8-லிருந்து 10-ரூபாயாகவும், துணி உற்பத்தியாளர்களான நெசவாளர்களுக்கு ரூ.20 லிருந்து 25 ரூபாயாகவும், பட்டா டைகள் நெய்ப்பவர்களுக்கு ரூ. 40 லிருந்து 50 ரூபாயாகவும் உயர்த்தப்பட்டு, இன்றைக்கு அவர்கள் பயன்பெற்றுவருகிறார்கள்.

கிராமப் புறங்களில், வீணாகப் போகிற மூலப்பொருட்களைப் பயன்படுத்துகிற வகையில் அவைகளை பயன்தரக் கூடிய பொருளாக மாற்றுவதுதான் இந்தத் துறையின் நோக்கம், உதாரணமாக கிராமப் புறங்களில் எளிதாகக் கிடைக்கக்கூடிய வேப்பெண்ணைப், புங்க எண்ணெய் ஆகியவைகளைப் பயன்படுத்தி சோப் தயாரிக்கும் முயற்ச்சியில் இந்த அரசு ஈடுபட்டு, குளியல் சோப், வாசனை சோப்புகளையும், கிராமத் தொழில்கள் மூலம் உற்பத்தி செய்துவருகிறோம். அதைப்போலவே, வீணாகக் கூடிய குப்பைக் காகிதங்கள்.....

*திரு.வி.கே. சின்னசாமி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, கிராமப் புறங்களில் ஆயிரக்கணக்கான பெண்கள் சர்வோதய சங்கங்கள் மூலமாக வேலை வாய்ப்பினைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல, அந்த கிராமப் புறங்களில் சர்வோதய சங்கங்களின் மையங்களில் பணியாற்றும் பெண்கள் ஒருநாள் பூராவும் பணியாற்றினாலும் ரூ.8 அல்லது ரூ.10 தான் ஊதியமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே அந்த ஊதியத்தை உயர்த்த இந்தத் துறை நடவடிக்கை எடுக்குமா? அதோடு அந்த மையங்களில் 40,50 பெண்கள் பணியாற்றினாலும் அவர்களுக்கு அடிப்படை வசதிகள், கழிப்பிட வசதிகள் கூட இல்லாமல் ஒரு அவல நிலையில் இருக்கிறார்களே, அது குறித்து நடவடிக்கை எடுத்து, அதற்கான கட்டிட வசதிகளை செய்து தர அமைச்சர் அவர்கள் முன்வருவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1990 ஏப்ரல் 4]

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சர்வோதய சங்கங்கள் மத்திய கதர் வாரியத்தின் நேரடிக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இயங்கி வருகின்ற அமைப்புகள். அந்த சர்வோதய சங்கங்களில் பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு கூலியை உயர்த்திக் கொடுப்பதோ, அவர்களுக்குத் தேவையான அடிப்படை வசதிகளைச் செய்து தருவதோ மாநில அரசின் கட்டுப்பாட்டில் இல்லை. இருந்தாலும் கூட, அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் அங்கேயுள்ள பெண்களுக்கு இருக்குமே யானால், இந்த அரசின் மூலமாக அவர்களுக்குத் தேவையான அடிப்படை வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கதர் துறையின் மூலமாக சர்வோதய சங்கங்களை நாங்கள் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

இந்த ஆண்டு கதர் துறையின் மூலமாக காஞ்சிபுரத்தில் புதிய பட்டு விற்பனை நிலையம் அமைக்கவும், பல்வேறு இடங்களில் காதி கிராப்ட் கதர் மற்றும் கிராமத் தொழிலில் உற்பத்தி யாகின்ற பொருட்களை விற்பனை செய்கிற நிலையங்களை அமைக்கவும் வேண்டுமென்று இங்கே உரையாற்றிய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கேட்டார்கள். மாண்புமிகு திரு. பிச்சைமுத்து அவர்கள் பேசும்போது கூட, பெரம்பலூரில் காதி கிராப்ட் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். ஆன்றைக்கு அந்த பொருட்களின் விற்பனை அதிகரித்திருப்பதை உணர்ந்து, தமிழகத்தில் பல இடங்களில் 25 புதிய காதி கிராப்ட்களை இந்த ஆண்டு துவக்கு வதற்காக அரசு முடிவு எடுத்து அதற்கான நிதியையும் ஒதுக்கி யிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி ரமணி நல்லதம்பி அவர்கள் பேசுகிறபோது, தமிழ்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய பனைத் தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டிய பல்வேறு சலுகைகளைப் பற்றி இங்கே சொன்னார்கள். ஆன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் பனைத் தொழிலின் மூலமாக பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் பலன் பெற்று வருகிறார்கள். பனைத் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டுகின்ற திட்டம், குடிசை மாற்று வாரியத்தின் மூலமாக நடைமுறைப் படுத்தப்படவேண்டுமென்றும் இங்கே அவர்கள் சொன்னார்கள். ஏற்கெனவே மத்திய கதர் வாரியத்தின் மூலமாகவும், கூட்டுறவுத் துறையின் அங்கீகாரம் பெற்று செயல்படுகின்ற பனைத் தொழிலாளர்களுக்கு இவை போன்ற வசதிகளைப் பெற்றுத் தர, ரூ. 11,000 அளவில் அவர்களுக்குக் கடனும் மானியமும் இன்றைக்கு வழங்கப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சிறு தொழில்களைப் பற்றி இங்கே பேசிய நமது பேரவை உறுப்பினர் மாண்புமிகு திருமதி பாப்பா உமாநாத் அவர்கள் சொல்கிறபோது, 1984-85, 1985-86ம் ஆண்டு அறிக்கைகளில் சிறு தொழில் வளர்ச்சியில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தையும், அந்தத்

1990 ஏப்ரல் 4]

[திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்]

தொழில் நலிவுற்று இருக்கிறது என்பதையும் சுட்டிக் காட்டி, அப்படிப்பட்ட நலிவைப் போக்க இந்த சிறுதொழில் துறைக்கு அதிகமான ஊக்கம் தருவீர்களா என்று கேட்டார்கள். இந்த அரசு பொறுப்பேற்றுக்கொண்டதற்குப் பிறகு தொழில் துறையிலே ஏற்பட்டிருக்கிற முன்னேற்றத்தை அறிவீர்கள். பொதுவாகவே சிறு தொழில்கள், நடுத்தர தொழில்கள், பெரிய தொழில்கள் இவற்றில் எல்லாம் கடந்த காலத்தில் ஏற்பட்ட நலிவை போக்குகின்ற வகையில் பல்வேறு அறிவிப்புகளை இந்த அரசு செய்திருக்கிறது என்பதை நீங்கள் மிக நன்றாக அறிவீர்கள்.

13-25 மணி

இங்கே உரையாற்றிய நம்முடைய உறுப்பினர் திரு. காதர் பாட்சா அவர்கள், மத்திய அரசு தன்னுடைய சலுகைகளை நிறுத்திக் கொண்டது. அதன் காரணமாக ஏற்பட்டிருக்கிற நலிவைப் போக்க மாநில அரசு அந்தச் சலுகைகளை அளிப்பதற்கு முன்வருமா என்று கேட்டார்கள். மத்திய அரசு அந்த முதலீடு உதவிக் தொகை வழங்கிடும் திட்டத்தைத் தொடராததால் தொழிலுக்கு ஏற்பட்ட இழப்பிவை ஈடு செய்யும் நோக்கத்தின் 34 வட்டங்களுக்கு என்று மட்டுமே வழங்கப்பட்டு வந்த மாநில அரசின் உதவித்தொகை விஸ்தரிக்கப்பட்டு அந்த வகையில் தொழில் துறையில் பின்தங்கிய பகுதிகளாக 105 வட்டங்கள் அறிவிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன.

அரசு மற்றும் அரசுத் துறையின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள அனைத்து தொழில் பேட்டைகள், தொழில் வளாகங்கள் ஆகியவற்றில் செயல்படும் தொழில்களுக்கு இந்த உதவி கிடைக்க வழிவகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

சொந்த உபயோகத்திற்காக ஜெனரேட்டர் நிறுவிக்கொள்ளும் நோக்கத்தினை நிறைவேற்ற உயர் குறைந்த அழுத்த சக்தியை உபயோகிக்கும் தொழில் கூடங்களுக்கு ஜெனரேட்டர் வாங்கு வதற்காக 15 விழுக்காடு ஆக ரூபாய் 5 இலட்சம் உதவித்தொகை வழங்க இந்த அரசு அறிவித்திருக்கிறது. வட்டியில்லாத விற்பனை வரிக்கடன் வழங்கும் திட்டம் 5 ஆண்டுகளுக்குரிய திட்டமாக மாற்றியமைக்கப்பட்டு உச்ச அளவு முன்பு 7.5 லட்சம் என்று இருந்தது 10 இலட்சமாக உயர்த்தி நிர்ணயிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தின் பலன் தற்போது எரிவாக்கம் செய்யப்படும் சிறுதொழில் பிரிவுகளுக்கும் விஸ்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.

1990-91 ஆம் ஆண்டுக்குரிய வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட சிறுதொழில் வளாகங் களிலும், சில மிகவும் பின்தங்கிய வட்டங்களிலும் தொழில் செய்யும் முதலீடுகள் அளவுக்கு 5 ஆண்டுகளுக்கு விற்பனை வரி முற்றிலும் விலக்கு அளிக்கப்படும் என்று அறிவித்ததன் காரணமாக

[திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்]

[1990 ஏப்ரல் 4]

நலிவுற்றுக் கிடந்த பல தொழில்கள் இன்றைக்கு நலிவு நீங்கி சிறப்பான முறையில் இந்தத் தொழில்கள் வளர்வதற்கான வாய்ப்பு உருவாக்கப்பட்டு இருக்கிறது. சட்டப்படியாகவும், சாதாரணமாகவும் சிறு தொழில்கள் பெற்றிட வேண்டிய உரிமங்களையும், அனுமதிகளையும் பெறுவதில் ஏற்படுகிற இடர் பாடுகளைக் களைகிற பல நடவடிக்கைகள் பல மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. புதிய தொழில்களைப் பொறுத்தவரையில் சம்பந்தப்பட்ட அனைத்து அரசுத் துறைகளும் 30 நாட்களுக்குள் தேவையான எல்லா அனுமதிகளையும் வழங்கிட வேண்டுமென்று கால அளவு நிர்ணயிக்கப்பட்டு சிறுதொழில் முனைவோர்களுக்குத் தேவையான வசதிகள் வழங்கப்பட்டு இருக்கின்றன.

தேசிய கூட்டுறவு அபிவிருத்திக் கழகத்தினுடைய நிதியுதவியோடு தஞ்சை மாவட்டம், பளையக்கோட்டைக் கிராமத்தில் 131 இலட்சம் ரூபாய் முதலீட்டில் கூட்டுறவுத் துறையில் ரப்பர் பால் கலந்த கயிறுத் தொழிலை, அதாவது 'ரப்பரைஸ்ட் காயர் இன்டஸ்ட்ரி' அமைக்கப்பட்டு வருகிறது. அது தொடர்பான பணிகள் அதாவது இயந்திர சாதனங்கள் நிறுவப்படும் நிலை முடிவுற்று உள்ளது. 1990 ஏப்ரல் திங்களில் நடத் தொழில் தன்னுடைய உற்பத்தியைத் தொடங்க இருக்கிறது. பழுப்புக் கயிறு விரிப்புகள் விற்பனை வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் நோக்கத்துடன், தேசியக் கூட்டுறவு அபிவிருத்திக் கழகத்தின் நிதியுதவியுடன் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கூட்டுறவுத் துறையில் ரப்பர் பின்புறம் ஓட்டப்பட்ட கயிறு விரிப்புகள், அதாவது 'ரப்பர் பேக்ட் காயர் மேட்' (Rubber Packed Coir Mat) உயாரிப்பதற்கான தொழில் கூடம் அமைப்பது அரசின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகத்தின் மூலம் தொழில் முனைவோருக்குத் தேவையான முதலீட்டுக் கடன்கள் வழங்குவதற்கு இந்த ஆண்டு நிதி அதிகரிக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

அடுத்து, பெண் தொழில் முனைவோருக்கான திட்டம். பெண் தொழில் முனைவோர்கள் ஏற்படுத்தியுள்ள தொழில் பிரிவுகளுக்கு ஏற்கெனவே கடன்கள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. இதன் கீழ் தொழில் முனைவோரின் பங்குத் தொகை 15 விழுக்காடு ஆகும். இந்த அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொண்டதற்குப் பிறகு மகளிர் உதய நிதி என்ற புதிய திட்டத்தைத் தொடங்கி அந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக திட்டச் செலவு ரூபாய் 10 இலட்சத்திற்கு மேற்படாத பெண் தொழில் முனைவோர்களால் ஏற்படுத்தப்படும் தொழில் பிரிவுகளுக்கு 10 விழுக்காடு தொழில் முனைவோரின் பங்குத் தொகை, 15 விழுக்காடு குறைந்த வட்டி விகிதத்தில் நீண்டகாலக் கடன், மீதம் உள்ள 75 விழுக்காடு நீண்ட காலக் கடனாகவும் வழங்கப்படுகிறது. தொழில் பிரிவு ஊக்கத் தொகை பெறத் தகுதி வாய்ந்ததாக இருந்தால் இந்த உதவித் தொகை நடைமுறை மூலதனமாகப் பயன்படும் வகையில் பெண் தொழில் முனைவோர்களை ஊக்கப்படுத்துகிற வகையில் இந்தத் திட்டம்

1990 ஏப்ரல் 4]

[திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்]

நடைமுறைக்கு வந்திருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் இதுவரை 9.79 இலட்சம் ரூபாய் செலவிடப்பட்டு இருக்கிறது. தமிழ்நாடு சிறுதொழில் நிறுவனம் 'டான்சி' மூலமாக இன்றைக்கு பல்வேறு துறைகளுக்குத் தேவையான பொருட்கள் தயார் செய்யப்பட்டு விநியோகிக்கப்பட்டு வருகிறது.

கடந்த பல ஆண்டுகாலமாகவே இந்தத் துறை பெருத்த நஷ்டத்தில் இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்தத் துறையினுடைய நடவடிக்கைகளைக் கண்காணிக்கின்ற, பார்த்து வருகிற உறுப்பினர்கள் மிக நன்றாக அறிவார்கள். அதன் காரணமாகத்தான், பெருத்த நஷ்டத்தில் இயங்குகிற பல்வேறு அலகுகளை, அதாவது யூனிட்களை மூடிவிடக்கூடிய ஒரு கட்டாயம் கடந்த காலத்தில் ஏற்பட்டது. இங்கே உரையாற்றிய நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி பாப்பா உமாநாத் அவர்கள் கூட, எஞ்சி இருக்கக்கூடிய யூனிட்களைக் கூட மூடி விடுவார்களோ என்ற அச்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் புதிய தொழில்கள் வளர்வதற்கான வாய்ப்பை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறதேயல்லாமல் ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய அலகுகளை மூடி விடுகிற உத்தேசம் கிடையாது. இந்த நிர்வாகத்திலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற குறைபாடுகள், சர்க்கேடுகள் இவைகளை யெல்லாம் களைந்து நஷ்டத்திலே ஓடிக்கொண்டிருக்கின்ற இந்த டேன்சி நிறுவனத்தை லாபத்திலே கொண்டு வருவதற்கான முயற்சிகள் இன்றைக்கு பெருமளவிலே எடுத்து அதிலே ஓரளவுக்கு வெற்றியும் பெற்றிருக்கிறோம்.

13-30 மணி

இந்தத் துறையின் மூலமாக நிறைவேற்றப்பட்ட பணிகள் நுண் அலைகோபுரங்களை இராஜஸ்தான் மாநிலத்திலே நிறுவி இருக்கிறோம்.

சமீபத்திலே நடந்துமுடிந்த நாடாளுமன்ற தேர்தலுக்கு தேவைப்பட்ட 90,474 வாக்குப் பெட்டிகள், பேலட் பாக்ஸ், நம்முடைய டேன்சி நிறுவனத்தின் மூலமாக தயார் செய்யப்பட்டு இந்த நாட்டினுடைய பல்வேறு மாநிலங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டது. இந்தப் பணியை மிகக் குறுகிய காலத்திலே டேன்சி நிறுவனம் சிறப்பான முறையிலே செய்து முடித்தது என்பதை பெருமையோடு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதேபோல, ஆரம்பப்பள்ளிகளுக்குத் தேவையான 'Operation Black Board' என்ற திட்டம் இருக்கிறது. சமீபத்திலே தமிழக அரசு அறிவித்த வறட்சி நேரத்தில் குடி தண்ணீர் பிரச்சினையைச் சமாளிப்பதற்காக சென்ற ஆண்டு கலைஞர் அவர்கள் அறிவித்த, 5,000 போர் வெல்ஸ் 2 மாத காலத்திலே அமைத்துத்தரப்பட்ட வேண்டுமென்ற உத்தரவை நிறைவேற்றுகின்ற வகையில் அந்த போர்

[திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்]

[1990 ஏப்ரல் 4]

வெல்ஸ்-க்கு தேவையான கைப்பம்புகள் இவைகளை டேன்சி நிறுவனம் மிகக்குறைந்த காலத்திலே அந்த 5,000 கைப்பம்புகளை தயார் செய்து மக்களுடைய குடி தண்ணீர் தேவையைப் பூர்த்தி செய்திருக்கிறது.

அதுபோலவே, டேன்சி நிறுவனம் இந்த ஆண்டு புதிதாக துருப்பிடிக்காத எவர்சில்வரினால் செய்யப்பட்ட காஸ் அடுப்பை உற்பத்தி செய்துள்ளது. அது பொதுமக்களுடைய உபயோகத்திற்காக இன்றைக்கு விற்பனைக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த அடுப்புக்கு இன்று பொதுமக்கள் மத்தியில் நல்ல வரவேற்பு இருக்கிறது.

அதுபோலவே, சிறுதொழில் துறை மூலம் இயங்குகின்ற இன்னொரு அமைப்பு டால்கோ. சிறுதொழில் தமிழ்நாடு தோல் வளர்ச்சி நிறுவனம். இந்த நிறுவனம் தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய தோல்பொருள்களை உற்பத்தி செய்கின்ற சிறு தொழில் அதிபர்களுக்கு உதவிடக்கூடிய அளவிலே இன்றைக்குச் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிறுவனத்தினுடைய அலகுகளின் மூலமாக ரா ஹைட்ஸ் என்று சொல்லக்கூடிய பச்சைத் தோல்கள் வாங்கப்பட்டு அவைகள் பதப்படுத்தப்பட்டு, பல்வேறு தோல் பொருள்கள் தயார் செய்யப்பட்டு இன்றைக்கு பல்வேறு துறைகளுக்கு அனுப்பப்படுகின்றன. பல்வேறு தோல் தொழிற்சாலைகள் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற இடத்தில், அந்த தோல் தொழிற்சாலைகளின் மூலம் ஏற்படுகின்ற அந்த கழிவு நீரால் மக்களுக்கு ஏற்படுகின்ற பாதிப்பிலிருந்து அந்த பகுதியில் சுகாதாரத்தை ஏற்படுத்துகின்ற வகையில், பொதுவான மாசுக் கட்டுப்பாடு, அதாவது சுற்றுப்புறச் சூழல் கட்டுப்பாட்டின் அடிப்படையிலே கத்திகரிப்பு நிலையங்கள் டால்கோ நிறுவனத்தின் மூலமாக தொடங்குவதற்கு 36.9 லட்சம் ரூபாய் அதற்காக நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த திட்டம் வாணியம்பாடியைச் சார்ந்த பகுதிகளிலும், ராணிப்பேட்டை, ஆம்பூர், பேரணாம்பட்டு, திண்டுக்கல், திருச்சி போன்ற பகுதிகளில் அரசின் சார்பாக அமைக்கப்பட இருக்கிறது என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இங்கே உரையாற்றிய நம்முடைய மாண்புமிகு திருமதி லெட்சுமி அவர்கள் பேசும்போது, இந்த அரசு இலவச காலணி திட்டத்தைக் கை விட்டுவிட்டது என்று சொன்னார்கள். இலவச காலணித் திட்டம் கைவிடப்படவில்லை. சென்ற ஆண்டில் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு, குழந்தைகளுக்குத் தேவையான இலவச காலணிகள் டால்கோ நிறுவனத்தின் மூலமும், சமூக நலத்துறை மூலமும், கதர் வாரியத்தின் மூலமும் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு எல்லா பள்ளிக்கூடங்களுக்கும் விநியோகிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. நடப்பாண்டிலும் இலவச காலணிகளை வழங்குவதற்குத் தேவையான நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பணி தொடர்ந்து டால்கோ நிறுவனத்தின் மூலமாகவும்,

1990 ஏப்ரல் 4]

[திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்]

சமூக நலத் துறையின் மூலமாகவும் நடைபெற இருக்கிறது. எனவே, இந்தப் பணிக்காக அமைக்கப்பட்ட எந்த கூட்டுறவுச் சங்கமும் இன்றைக்கு அந்தப் பணி செய்யாமல் இல்லை. ஒரு மூன்று மாத காலத்திற்கு மட்டும்தான் இந்த பணிகள் நடைபெறும். ஆண்டு முழுவதும் இந்த கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு வேலை கொடுப்பது என்பது இயலாத காரியம். ஒரு ஆண்டில் ஒரு 3 மாதம் அல்லது 4 மாதத்திற்குத்தான் டால்கோ நிறுவனம் பெற்றுத் தருகின்ற தோல் பொருள்களிலிருந்து காலணிகளை தயார் செய்து அந்த கல்வி ஆண்டு இறுதிக்குள்ளாக பள்ளிப் பிள்ளைகளுக்கு அந்தக் காலணிகளை வழங்கவேண்டும். எனவே ஆண்டு முழுவதும் வேலை கொடுப்பது என்பது இயலாத காரியம். காரணம் இந்த கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இலவச காலணித் திட்டத்திற்காக மட்டுமே ஆரம்பிக்கப்பட்டவை. எனவே அந்த திட்டம் எப்போது செயல்படுகிறதோ அப்போதுதான் அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு வழங்கமுடியும் என்பதையும் நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

13-35 மணி

இந்த துறையில் அதிகப்படியான வேலைவாய்ப்பு வழங்கப்படுவது பட்டு வளர்ச்சித் துறையின் மூலமாக. இந்த ஆண்டு பட்டு வளர்ச்சித் துறைக்கு என்று தனியாக கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு உங்களுக்குத் தரப்பட்டதிலேயிருந்தே இந்த அரசு பட்டு வளர்ச்சியிலே எந்த அளவுக்கு அக்கறை கொண்டிருக்கிறது என்பதை நீங்கள் புரிந்து கொள்ளமுடியும். இங்கே உரையாற்றிய சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் கூட சொன்னார்கள். பளபளப்பான பட்டுத் துணிகளுக்கு அதிகப் படியான தொகையை ஒதுக்குவதைக் காட்டிலும், கதர் கிராமத் தொழிலுக்கு நீங்கள் முக்கியத்துவம் தரலாம் என்று சொன்னார்கள். பள பளப்பான பட்டுக்கு நாங்கள் முக்கியத்துவம் தரவில்லை. ஆனால் பட்டுப் புழுக்களை வளர்க்க, பட்டுக் கூடுகளை வளர்க்க, பட்டுக் கூடுகளிலிருந்து பட்டு நூல் உற்பத்தி செய்ய, கிராமப் பகுதிகளில் இருக்கிற விவசாயிகள், இந்தத் தொழிலை அடிப்படையாக தொழிலாக மேற்கொண்டிருக்கிற ஏழையெளிய மக்களுக்காக இந்தத் துறையின் மூலமாக ஏராளமான நிதியுதவி வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இன்றைக்கு கிராமத்தில் இருக்கிறவர்களிடம் வேறு எந்தத் தொழிலையும் சலபமாக அறிமுகப்படுத்தி, அவர்களிடம் புகுத்தி, அத் தொழிலில் வெற்றி பெற்றிட முடியாது. ஏனென்றால் அவர்களுக்கு அதைப்பற்றிய டெக்கனிக்கல் நோஹ் சொல்லித் தர வேண்டும். ஆனால் அதைப்போன்று பட்டு வளர்ப்பு என்பது அவ்வளவு கடினமான காரியம் அல்ல. விவசாயத் துறையில் இணைந்த தொழில். எனவே தான் தகுந்த நீர் ஆதாரம் இருக்கிறதோ இல்லையோ, குறைந்த நீர் ஆதாரம்

[திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்]

[1990 ஏப்ரல் 4]

இருந்தால் கூட அதைப் பயன்படுத்தி, பட்டுப் புழுக்களுக்கு உணவு ஆகக்கூடிய மல்பீரீஸ் செடிகளை, முசுக்கொட்டைச் செடிகளை தோட்டங்களில் வளர்ப்பதன் மூலமும், அந்த இலைகளை பறித்து, பட்டுப் புழுக்களுக்கு தருவதன் மூலமாக பட்டுப் புழுக்களை உற்பத்திச் செய்யவும், பட்டுக் கூடுகளிலிருந்து பட்டு நூல்களைப் பிரித்து எடுக்கின்ற அந்த தொழிலை மேற்கொள்ளவும் கிராமப் பகுதிகளில் இருக்கின்ற விவசாயப் பெருங்குடி மக்களை அதிலே பெரும் அளவுக்கு ஈடுபடுத்தி இருக்கிறோம். இதனை பல திட்டங்கள் வாயிலாக இத்துறையின் மூலம் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

நேசனல் செரிகல்சர் ப்ரோக்ராம் என்ற திட்டம் 10 மாவட்டங்களில் அமுல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. பன்னாட்டு தொழிலாளர் கூட்டு அமைப்பிதது. அதாவது இன்டர்நேசனல் லேபர் ஆர்கனைசேசன் என்கிற அமைப்பின் மூலமாக இதனால் மட்டும் 6 லட்சம் ரூபாய் செலவில் 200 விவசாயிகள் பயன்பெறக்கூடிய பட்டு பயிற்சி அளிக்கப்பட இருக்கிறது. மேலும், இன்டர்நேசனல் பண்ட் பார் அக்ரிகல்சரல் டெவலப்மென்ட் அதாவது விவசாய அபிவிருத்திக்கான பன்னாட்டு நிதி நிறுவனத்தின் மூலமாக 5 ஆண்டுகளில் பட்டு வளர்ச்சிக்காக ஏறக்குறைய 41.77 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு முதல் கட்டமாக தர்மபுரி, சேலம் மற்றும் தென்னாற்காடு மாவட்டங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டு, மல்பீரீஸ் பயிரிடுதல், பட்டுக் கூடுகளை வளர்த்தல் ஆகிய பணிகளுக்காக விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு பயிற்சியும், நிதியுதவியும், மானியத் தொகையும் வழங்கப்பட்டு அதன் மூலம் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் பயன்பெற்று வருகிறார்கள்.

அதேபோல ஒருங்கிணைந்த மலைவாழ் மக்கள் மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின்கீழ், இன்டக்ரேடட் ட்ரைபல் டெவலப்மென்ட் ப்ரோக்ராம் என்கிற திட்டத்தின்கீழ் சேலம், தென்னாற்காடு, தர்மபுரி, திருச்சி போன்ற மாவட்டங்களில் மலைவாழ் மக்களின் பொருளாதார மேம்பாட்டுக்காக 1989-90-ல் 69 லட்சமும், 1990-91-ல் 73 லட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டது. அந்த விவசாயிகள் பயன்படுகின்ற வகையிலே, மலைவாழ் மக்கள் பாராட்டுகிற வகையிலே இத்திட்டம் செயல்பட்டு வருகிறது. அதுபோல மலைப்பகுதி மேம்பாட்டுத் திட்டம் என்கிற ஹில் ஏரியா டெவலப்மென்ட் ப்ரோக்ராம் திட்டத்தின் மூலமும் ஏறக்குறைய 17 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு மலைவாழ் மக்கள் பட்டுத் தொழிலை மேற்கொள்ளக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

மத்திய அரசின் அறிவுரைக்கு ஏற்ப வறட்சிக்கு இலக்காகும் பகுதி திட்டம், ட்ரவுட் ப்ரூன் ஏரியா ப்ரோக்ராம் திட்டத்தின் மூலமாக தர்மபுரி, சிதம்பரனார், பசும்பொன், காமராஜர்,

1990 ஏப்ரல் 4]

[திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்]

புதுக்கோட்டை, இராமநாதபுரம், நெல்லை-கட்டபொம்மன் ஆகிய மாவட்டங்களில் 1990-91 ஆம் ஆண்டிற்கு 11.85 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டு இந்தத் துறையின் மூலமாக வேலை வாய்ப்புகள் வழங்கப்பட இருக்கின்றன. வெஸ்டெர்ன் கார்ட் டெவலப்மென்ட் ப்ரோக்ராம், அதாவது மேற்கு மலை தொடர்ச்சி அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் மூலமாகவும் விவசாயிகளுக்கு இத்துறையில் பயிற்சியும், கடன் உதவியும் தந்து பட்டு வளர்ப்பு இன்றைக்கு அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. போர்ட் பவுண்டேசன் நிறுவனத்தின் மூலம் இந்தத் துறைக்கு நிதியுதவி வழங்கப்பட்டு அது முழுக்க முழுக்க பணிகளை இந்தத் துறையிலே ஈடுபடுத்துவதற்கான முகத்தான், அவர்கள் தாங்களே முன் வந்து, நேரடியாக முன்வந்து, இந்தத் தொழிலை மேற்கொள்வதற்கு நிதியுதவியும் இதன்மூலம் வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களில் சிலர் ஒரு சில குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். குறிப்பாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி சர்குணம் அவர்கள் பேசும்போது இந்த அரசு அறிவித்திருக்கிற திட்டங்களில் ஒன்றான விதவைகளின் மகளுக்கான திருமணத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் தற்போது இத்திட்டத்தின்கீழ் அரசு ஆயிரம் ரூபாய் நிதியுதவி வழங்குகிறது என்றும், விதவையின் மகளின் திருமணத்தின் போது அதனை மூவாயிரம் ரூபாயாக வழங்க வேண்டுமென்றும் குறிப்பிட்டார்கள். 8 ஆம் வகுப்பு வரை படித்திருந்தாலே அவர்கள் இராமாயிர்தம் அம்மையார் திருமண நிதியுதவித் திட்டத்தின்கீழ் வருவார்கள். விதவையின் மகளாக இருந்தாலே போதும். இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் அவர்கள் 8 ஆம் வகுப்புவரை படித்திருந்தால் 5 ஆயிரம் ரூபாய் பெற வாய்ப்பு உண்டு. இப்போது நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் 8 ஆம் வகுப்புக்குக் குறைவாக படித்திருக்கிற விதவையின் மகளுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் வழங்கப்படுகிற நிதியுதவியை திருமணத்தின்போது இரண்டாயிரம் ரூபாயாக உயர்த்தி அறிவிக்கலாம் என்று அறிவிப்பு தந்திருக்கிறார்கள் என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எனவே, எட்டாம் வகுப்புக்கு கீழே படித்திருக்கிற விதவையின் மகளின் திருமண நிதியுதவித் திட்டத்தின்கீழ் தற்போது ஆயிரம் ரூபாய் வழங்கப் படுவது, இன்றிலிருந்து அது 2 ஆயிரம் ரூபாயாக உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

13-40 மணி

அதைப்போல அரசு ஆதரவற்ற குழந்தைகள் இல்லத்தில் தங்கிப் பயில்கிற ஆதரவற்ற குழந்தைகள் அந்த இல்லங்களிலேயே பராமரிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு பிளஸ் 2 வரை கல்வி அங்கே வழங்கப்படுகிறது. அதற்குப் பிறகு அவர்களுக்கு ஏதாவது ஒரு தொழிலில் பயிற்சியும் அளிக்கப்படுகிறது.

[திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்] [1990 ஏப்ரல் 4]

இந்தப் பயிற்சியை முடித்து, வெளியே செல்லும் அந்த ஆதரவற்றக் குழந்தைகளுக்கு வேலை வாய்ப்பு பெறுவதிலே சில சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. அவர்களுக்கு எந்த கேட்டகரியில், ஒப்பன் காம்படிஷனிலா, பிற்படுத்தப்பட்டோர் ஒதுக்கீட்டிலா மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் ஒதுக்கீட்டிலா -- எந்த இட ஒதுக்கீட்டில் வேலைவாய்ப்பு தருவது என்பது இதுவரை முடிவெடுக்கப்படாத ஒன்றாக இருந்தது. அவர்கள் இதுவரையில் ஒப்பன் காம்படிஷனில்தான், பொது ஒதுக்கீட்டில்தான் போட்டி போட்டு வேலை வாங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது அவர்கள் நிலையைக் கருத்திலேகொண்டு, இனி ஆதரவற்ற குழந்தைகள் பிற்படுத்தப்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டு, அந்த இட ஒதுக்கீட்டில் அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப்படும் என்று இந்தத் துறை மூலமாக அறிவிக்கிறேன்.

இங்கே உரையாற்றிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி பாப்பா உமாநாத் அவர்கள் விதவைகள் உதவி பெறுவதில் உள்ள வயது வரம்பைத் தளர்த்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இந்த உதவித் தொகை பெறுவதற்கு இப்போது வயது வரம்பு 40 ஆக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு என்ன காரணம் என்பதை நான் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொன்னேன். இருந்தாலும்கூட விதவைகள் மறுமணம் செய்து கொண்டதற்குப் பின்னர், அந்த உதவித் தொகையை நிறுத்திக்கொள்ளலாம் என்று ஒரு சான்றிதழை அவர்களிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்று அவர்கள் சொன்ன மேலான யோசனையை ஏற்று, விதவைகள் உதவித் தொகை பெறுவதற்கு உள்ள வயது வரம்பை இந்த அரசு அறவே நீக்குகிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

சத்துணவு ஊழியர்களை அரசு ஊழியர்களாக்க வேண்டும், அரசு ஊழியர்கள் பெறுகின்ற எல்லாச் சலுகைகளையும் வழங்க வேண்டுமென்று இங்கே உரையாற்றிய எல்லா உறுப்பினர்களும் ஒரு கோரிக்கையை முன் வைத்தார்கள். இந்தத் திட்டம் தொடங்கப்பட்ட நேரத்தில், இந்தத் திட்டத்திற்கு அவர்கள் பணியிலே அமர்த்தப்பட்ட நேரத்திலே, அவர்கள் நேரடி நியமனம் செய்யப்பட்டார்கள். வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்தின் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்படாமல், நேரடியாக அந்தந்த கிராமங்களில் இருக்கக்கூடியவர்களாகப் பார்த்து, இந்தத் திட்டத்திலே அவர்கள் இன்றைக்குச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்திலே அவர்கள் சேர்க்கப்பட்ட நேரத்திலேயே, இது தொகுப்பு ஊதியம் பெறுகிற பணி என்று சொல்லப்பட்டு, அந்தப் பணி உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்தின் மூலமாகவோ அல்லது தமிழ்நாடு பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாகவோ தேர்ந்தெடுக்காமல், நேரடி நியமனம் செய்யப்பட்டவர்களை, அரசு ஊழியர்களாக அங்கீகரிக்க விதிகள் இடம் தராது.

1990 ஏப்ரல் 4] [திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்]

இன்றைக்கு 2 இலட்சம் பேர் இந்தத் திட்டத்திலே வேலை வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். 2 லட்சம் பேருக்கும் அரசு ஊழியர்களுக்கு இணையான ஊதியம் கொடுக்கின்ற சூழ்நிலை உருவாகுமானால், அதற்கு ஆகின்ற செலவு, அரசு ஊழியர்களுக்கு நாம் தருகின்ற, வழங்குகின்ற தொகையில் நான்கில் ஒரு பங்கு கூடுதலாக ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. இதனால் அரசுக்கு அதிகமான நிதி நெருக்கடி என்பதோடு மட்டுமல்லாமல், நேரடி நியமனம் என்கிற காரணத்தால் அவர்கள் இந்தச் சலுகைகளைப் பெற விதிகள் இடம் தரவில்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

வாரத்திற்கு ஒரு நாள் விடுமுறை வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அப்படி விடுமுறை விடப்படும் நேரத்திலே அந்தக் குழந்தைகளுக்கு மாற்று ஏற்பாடு என்ன செய்வது என்பதைப் பற்றி ஆலோசனை செய்து, அது பற்றி அரசு ஒரு முடிவு அறிவிக்கும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

சத்துணவுக் கூடங்களில் சரியான கண்காணிப்பு இல்லாததால் தான் பல்வேறு குறைபாடுகள் நடைபெறுகின்றன, எனவே மக்கள் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட கண்காணிப்புக் குழுக்களை அமைக்க வேண்டுமென்று உரையாற்றிய எல்லோரும் சொன்னார்கள். அவர்களுடைய ஆலோசனைகளை ஏற்று, பஞ்சாயத்து அளவில் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களை உள்ளடக்கி 5 பேர் கொண்ட ஓர் கண்காணிப்புக் குழு அமைக்கப்படும். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், ஒன்றிய பெருந்தலைவர்கள், நகர்மன்றத் தலைவர்கள் ஆகியோர் சத்துணவுக் கூடங்களைப் பார்வையிட அதிகாரமும் வழங்கப்படும் என்பதை இந்த நேரத்திலே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு அவையின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிற பல்வேறு மானியக் கோரிக்கையின்மீது நீங்கள் எழுப்பிய பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கான விளக்கங்களை உங்கள் மத்தியிலே தந்திருக்கிறோம். மானியக் கோரிக்கைகளின் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பேட்டில் நாங்கள் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிற திட்டங்களை முழுவதுமாக நிறைவேற்றுவதன் மூலம் அடித்தளத்தில் இருக்கக் கூடிய மக்கள், ஏழை எளிய மக்கள், பின் தங்கிய, தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்கள், குறிப்பாக “வீக்கர் செக்ஷன்ஸ்” என்று இதுவரை சமுதாயத்திலே சொல்லப்பட்டு வந்த—இதுவரைதான், இனிமேல் இல்லை—மகளிர் முன்னேற்றத்திற்குத் தேவையான அனைத்து வசதிகளையும் இந்த அரசு திட்டத்திலே குறிப்பிட்டுள்ளவாறு நிறைவேற்றும் என்பதை இங்கே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்]

[1990 ஏப்ரல் 4]

13-45 மணி

அதைப்போல பாப்பா உமாநாத் அவர்கள் பேசுகின்றபோது சுட்டிக்காட்டிய இன்னொரு குறைபாடு, உதிலம்பட்டி பகுதியில் பிறந்த டெண் குழந்தைகள் அழிக்கப்படுகிற கொடுமைகள் பற்றிச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். அந்தக் கொடுமைகள் அரசினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களோடு இந்தப் பிரச்சினைகளைப் பற்றி விவாதித்ததற்குப் பிறகுதான் இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலேயே முதல்வர் அவர்கள் சிசுக் கொலை தடுப்பதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்றும், அப்படி வேண்டாம் என்று ஒதுக்கித் தள்ளப்படுகிற பெண் குழந்தைகளை அரசே ஏற்று அவர்களை வளர்த்து பராமரித்துத் தேவையான கல்வி வசதிகளை உருவாக்கித் தரும் என்றும் அறிவித்து இருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் இன்றைக்கு அந்தப் பகுதிகளில் ஆதரவற்ற குழந்தைகள் காப்பகங்களை அமைப்பதற்குத் தமிழக அரசின் மூலமாகவும் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும்; இந்திய குழந்தை நலச் சங்கம் என்ற ஒரு அமைப்பு இருக்கிறது; அந்த அமைப்பும் ஆதரவற்ற குழந்தைகள் இல்லங்களை ஏற்படுத்த முன்வந்து இருக்கிறது.

மதுரையில் இருக்கக்கூடிய சிசு பவனம் என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு தனியார் தொண்டு நிறுவனமும் அந்தப் பகுதிகளுக்குச் சென்று, தேவை இல்லை என்று கருதுகிற பெண் குழந்தைகளை, பெற்றோர்களின் அழிவிலிருந்து காப்பாற்றுகிற வகையிலே பெற்று வந்து அந்தக் குழந்தைகளை வளர்ப்பதற்கு அவர்களும் முன்வந்து இருக்கிறார்கள். எனவே அந்தப் பகுதியில் இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் நடைபெறுவதைத் தடுக்கின்ற வகையிலே இப்போது இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்வோம்; எதிர்காலத்தில் பெண்கள் மத்தியில் விழிப்புணர்ச்சி ஏற்படுத்துவதன் மூலமாகவும், அந்தப் பகுதியில் இருக்கக்கூடிய குடும்பங்களின் வறுமையைப் போக்குகிற வகையில் நல்ல திட்டங்களைக் கொண்டுவந்து, நல்ல முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்துகின்ற வகையில் இப்படிப்பட்ட பாவச் செயல்களுக்கு, அநீதிகளுக்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்கின்ற வகையில் நாம் எல்லோரும் இணைந்து செயல்பட வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே மாமன்ற உறுப்பினர்களைக் கேட்டு, இங்கே பல்வேறு உறுப்பினர்கள் இந்த மர்னியக் கோரிக்கையின் மீது தந்து இருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானங்களைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு மானியக் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றித் தர வேண்டும் என்று கேட்டு அமைகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய போது ஜசிட்எஸ், டிஐஎன்பி, சத்துணவுத் திட்டம் ஆகிய இந்த மூன்றையும் ஒன்றாக இணைத்து சிங்களிலைன் ஆஃப் அட்மினிஸ்டிரேஷன் என்று கொண்டுவருவதற்காகவும், பிறகு

1990 ஏப்ரல் 4]

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

இந்த மானியக் கோரிக்கையில் அறிவித்து இருக்கிற நல்ல பல திட்டங்களான கர்ப்பஸ்திரீகளுக்கு, பாலூட்டும் தாய்மார்களுக்கான திட்டம், திருமணத் திட்டம் இவைகளை எல்லாம் கண்காணிப்பதற்கு ஒவ்வொரு யூனியனிலும் 5 பெண் கிராம சேவகிகளுக்கு உத்தியோகம் கொடுத்து, அவர்கள் மூலமாக அந்தத் திட்டங்களை நடத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

அடுத்து காதிபற்றி நான் பேசாததால் அதுபற்றி ஒன்றை கேட்டுக்கொள்கிறேன். காதி மூலமாக தாட்கோ திட்டத்திலே ஒவ்வொரு ஊரிலும் ஒரு யூனியனைத் தேர்ந்தெடுத்து அதில் 10 இடங்களில் 3 இலட்சம் அல்லது 4 இலட்சம் செலவு செய்து பெரிய பெரிய கட்டிடங்களை நாம் கட்டிப் போட்டு இருக்கின்றோம். அந்தக் கட்டிடங்களைக் கட்டிப் போட்ட பின்னர் அங்கு வேலை செய்யும்போது அவர்களுக்கு 125 ரூபாய் கொடுத்து நல்ல முறையிலே டிரெயினிங் கொடுக்கிறார்கள். பிறகு அதை ஊக்குவிக்க முடியாமல் அவர்கள் கஷ்டப்படும் நிலைமை ஏற்பட்டு, சரியானபடி சம்பளம் கொடுக்க முடியாமல் இருக்கிறது, அங்கு ராட்டைகள் கோளாறு ஆகிவிட்டதால் அவைகளை ரிப்பேர் செய்து கொடுக்கக்கூட முடியாமல் அந்த இலாக்காவினர் இருந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள்—இவைகளை எல்லாம் சரி செய்வதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே செயல்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிற 6 மாதம் முதல் 3 வயது வரை உட்பட்ட குழந்தைகளைப் பராமரிக்கிற அந்த அமைப்பை, 3 வயதுக்கு மேல் 6 வயது வரை உள்ள குழந்தைகளைப் பராமரிக்கிற சத்துணவுக் கூடங்களையும் இணைத்து 6 மாதம் முதல் 6 வருடம் வரை உள்ள குழந்தைகள் ஒரே இடத்தில் ஊட்டச்சத்து பெறக் கூடிய, நோய்த் தடுப்பு மருந்துகளைப் பெறக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை உருவாக்கி இருக்கிறோம். ஏற்கெனவே இதைக் கண்காணிப்பதற்குத் தேவையான பெண் பணியாளர்கள் ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திலும் இருக்கிறார்கள் மேற்கொண்டு அதிகப்படியான பணியாளர்களை அங்கே வேலைக்கு அமர்த்துவதன் மூலம் திட்டத்திற்கான செலவு ஊதியமாகப்போய்விடக் கூடாதே என்று அஞ்சுகிறேன். போதுமான அளவுக்கு அந்தத் திட்டங்களை இப்போது கண்காணிப்பதற்குப் பணியாளர்கள் ஒன்றியங்களிலே இருக்கிறார்கள்.

திரு. அ. இராசேந்திரன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, விடுமுறை நாட்களில்தான் சத்துணவுக் கூடங்களில் ஊழலுக்கு வழி ஏற்படும் நிலை உள்ளது. விடுமுறை நாட்களில் சத்துணவு போடுவதை நிறுத்தினால் ஊழலையும் தடுக்கலாம், அரசுக்கும் நிதி பெருமளவு மிச்சம் ஆகும். இதை அமல்படுத்த அரசு முன்வருமா என அறிய விரும்புகிறேன்.

[1990 ஏப்ரல் 4]

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, அரசுக்கு நிதியை மிச்சப்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கம் இல்லை. ஆனால் விடுமுறை நாட்களில் இந்த உணவுப் பொருள்கள் சேதப்படுத்தப்படுவதை அல்லது உணவுப்பொருள்களில் குறைபாடு ஏற்படுவதைத் தடுக்க வேண்டும் என்பது தான் இந்த அரசினுடைய நோக்கம். எனவேதான் அதற்கு சட்டப்பேரவை உறுப்பினர்களை உள்ளடக்கிய ஒரு கண்காணிப்புக் குழு இனி அமைய இருக்கிறது. அந்தக் குழுவினர் விடுமுறை நாட்களில் தவறாது சத்துணவுக் கூடங்களுக்குச் சென்று பார்வையிட்டு, வழங்கப்படுகிற உணவுப் பொருட்கள் எந்தவிதமான சேதாரம் இல்லாமல் குழந்தைகளுக்குப் போய்ச் சேருகிறதா என்பதைக் கண்காணிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

13.50 மணி

திருமதி யாப்பா உமாநாத்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, சத்துணவு ஊழியர் சளைப்பகுதி நேர நிரந்தர மாக்குவதாகச் சென்ற ஆண்டு கூறப்பட்டது அதைப்பற்றி எந்தவித முடிவும் அறிவிக்கப்படவில்லை என்பதையும், சிட்கோ நிறுவனத்தினர் தாங்கள் கட்டியிருக்கக்கூடிய தொழில்கூடங்களைத் தொழிலதிபர்களுக்கு வழங்கியதைப்போல, தொழிலாளர்களுக்குக் கட்டப்பட்ட வீடுகளையும் தொழிலாளர்களுக்கே வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டிருந்தேன். மந்திரி அவர்கள் இதற்கு விளக்கமளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, சிட்கோ நிறுவனத்தினுடைய பராமரிப்பில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர் வீடுகள் தொழிலாளர்களுக்கே ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்று அரசு கொள்கையளவிலே முடிவெடுத்து அறிவித்து விட்டது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒவ்வொரு வகையிலே அந்த வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. எந்த அடிப்படையில் தொழிலாளர்களுக்கு அந்த வீடுகளை ஒதுக்குவது என்பது இன்றைக்கு அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அந்த வீடுகள் கட்டி, பல ஆண்டுகளாகியிருக்கின்றன. அந்த வீட்டுக்கு என்ன தொகை மதிப்பீடு செய்வது? ஒவ்வொரு பகுதியிலும் ஒவ்வொரு மாதிரியான வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இவையெல்லாம் இன்றைக்கு அரசின் ஆலோசனையில் இருந்துவருகின்றன. பரிசீலனையிலே இருந்து வருகின்றன. கூடிய விரைவில் இவையீது முடிவுகள்—நல்ல முடிவுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு அந்த வீடுகள் தொழிலாளர்களுக்கு நிச்சயமாக ஒதுக்கித் தரப்படும். கொள்கையளவிலே இந்தத் திட்டம் ஏற்கனவே தமிழக முதல்வரவர்களாலே அறிவிக்கப்பட்டு விட்டது.

1990 ஏப்ரல் 4]

திரு. எச். எம். ராஜி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் நீலகிரி மாவட்டத்தைப் பற்றிக் கொடுத்த அறிவிப்புக்கு நன்றி கூறிக் கொள்கிறேன். சென்னையில் பனகல் பார்க்கிலுள்ள நல்லி சில்க்ஸ் போன்ற தனியார் நிறுவனங்கள் பட்டு விற்பனையில் மிகவும் சிறந்த முறையிலே செயல்பட்டு வருவதைப்போல தமிழ்நாட்டில் உள்ள பட்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் புதிய வழி முறை என்ன வகுத்து அதிக அளவு விற்பனைக்கு இந்த அரசு வகை செய்யுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலக்ஷ்மி செகதீசன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, கதர்த் துறையிலே இருக்கக்கூடிய பட்டு உற்பத்தி நிலையங்களைக் காட்டிலும், கைத்தறி நெசவுத் துறையிலேதான் பட்டு உற்பத்தி நிலையங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. இருந்தாலும்கூட, மாறி வருகின்ற நாகரீகத்திற்கேற்ப மக்கள் அதிகம் விரும்புகின்ற புதிய வடிவமைப்புகளையும் கதர்பட்டில் உருவாக்க வேண்டுமென்று கருதி, இந்த அரசு இந்த ஆண்டு புதிய வடிவமைப்பாளர் பதவியை ஏற்படுத்தி, புதிய வடிவமைப்பாளர்களைப் பணியிலே அமர்த்தியிருக்கிறோம். எனவே, புதிய புதிய டிசைன்களில்—வடிவமைப்புகளில் அது கதர்த் துணியாக இருந்தாலும், பட்டுத் துணியாக இருந்தாலும், பாலியஸ்டர் கலந்த கதர்த் துணிகளாக இருந்தாலும் மக்களைக் கவருகின்ற வகையிலே அந்தத் துணிகள் நிச்சயமாகக் கதர்த் துறையின் மூலமாக விற்பனைக்கு வரும். எனவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இந்தப் புதிய கதர் ரகங்களைப் பெற்று இந்தத் துறையை மென்மேலும் வளர்ச்சியடையச் செய்ய வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப் பத்தைப் பயன்படுத்தி, கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. குமரி அனந்தன்: மாண்புமிகு துணை சபாநாயகர் அவர்களே, சத்துணவுப் பணியாளர்களைப் பற்றி இங்கே மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொல்லுகின்ற பொழுது இரண்டு இலட்சம் பேர் இருப்பதாகவும், அவர்களை அரசு ஊழியர்களாக ஆகச் சாதனாஸ் ஏராளமான பணம் செலவாகும் என்றும் சொன்னார். நான், பொது வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே பேசுகின்றபொழுது இந்த இரண்டு இலட்சம் பேர்களிலே ஆளுக்கு ஐந்து, ஐந்து ரூபாய் மாதந்தோறும் பிடித்துக்கொண்டு, குடும்ப நலத் திட்டம் என்கின்ற வகையிலே அவர்களிலே யாராவது இறக்க நேர்ந்தால் அவர்களுக்கு நாற்பதாயிரம் ரூபாய் மற்ற அரசு ஊழியர்களைப்போலவே கொடுப்பதற்காவது வழிவகுக்க முடியுமா என்று ஒரு கேள்வியினைக் கேட்டிருந்தேன். அதோடு, ஊனமுற்ற குடிநீர்தைகள், இளம்பிள்ளை வாத்தத்தாலே பாதிக்கப் பட்ட குடிநீர்தைகளுக்குச் செயற்கைக்கால் போன்றவைகளைக் கொடுக்கின்ற நேரத்தில் அது வளர வளர அதற்கு மாற்றிக்

[திரு குமரி அனந்தன்]

[1990 ஏப்ரல் 4]

கொடுக்கின்ற திட்டமும் சேர்ந்தே சமூக நலத் திட்டத்தில் இருக்கிறதா அல்லது ஒரு தடவை கொடுத்ததற்குப் பிறகு அந்தக் குழந்தைகளுக்கு மறு தடவை கொடுப்பதற்கு வாய்ப்பில்லாமல் இருக்கிறதா? இரண்டு கேள்விகளைச் சேர்த்துக் கேட்டாலும் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுடைய பதிலை எதிர்பார்க்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இரண்டோடு நிறுத்தினீர்களே?

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவரவர்கள் சத்துணவுப் பணியாளர்கள் வேலையில் இருக்கின்ற நேரத்தில் அகால மரணம் அடைந்தால் அரசு ஊழியர்களைப்போல அவர்களுக்கும் நிவாரண நிதி வழங்கப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் இந்த அவையில் இருக்கிற நேரத்திலேதான் அறிவித்தார்கள். எனவே, அதைப்பற்றி அரசு பரிசீலிக்கும்.

அடுத்து, செயற்கைக் கால்கள் பொருத்தப்படுவது, அரசு குழந்தைகள் காப்பகங்களில்—ஊனமுற்ற குழந்தைகளுக்கு என்று அரசு காப்பகங்களை நடத்திக் கொண்டிருக்கின்றது, அந்தக் காப்பகங்களிலே தங்கிப் பயிலுகின்ற குழந்தைகளுக்கு, அந்தக் குழந்தைகளின் வளர்ச்சிக்கு ஏற்றாற்போல செயற்கைக் கால்கள் மாற்றிப் பொருத்தப்படுகின்றன.

ஆனால், சமூக நலத் துறையின் மூலமாகவும், பல்வேறு தொண்டு நிறுவனங்களின் மூலமாகவும் இதைப்போன்ற செயற்கைக் கால்கள்—செயற்கை கால்கள் அல்ல—அவர்கள் நடப்பதற்குத் தேவையான செயற்கை உறுப்புக்கள் கொடுக்கப்படுகின்ற நேரத்தில் மருத்துவர்கள் இந்தக் குழந்தைகளைப் பரிசீலித்து அவர்களுக்கு எந்த வடிவத்தில் அல்லது எந்த சைஸில் அந்தக் கருவிகள் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று சான்றிதழ்கள் தருகிறார்களோ அந்த அளவில் அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. மேற்கொண்டு அவர்கள் அரசை அணுகி கேட்பார்களானால் அந்த உதவியைச் செய்வதற்கு சமூகநலத் துறையின் மூலம் ஏற்பாடு செய்யலாம்.

(13-55 மணி)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவற்றது; இப்போது வாக்கெடுப்பு.

(அ) கோரிக்கை எண் 27—கதர்த் தொழில்

திரு. ஜி. ஜி. குருமூர்த்தி அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றது.

1990 ஏப்ரல் 4]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“மானியக் கோரிக்கை எண். 27—கதர்த்தொழில் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூபாய் 7,08,94,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

(ஆ) கோரிக்கை எண் 30—சமூக நலன்.

திரு. ஜி. ஜி. குருமூர்த்தி அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 30 சமூக நலன் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூபாய் 1,39,42,59,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

(இ) கோரிக்கை எண் 48—ஊரகத் தொழில்கள்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றதாகக் கருதப் பெற்றது.

திரு. ஜி. ஜி. குருமூர்த்தி அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 48—ஊரகத் தொழில்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூபாய் 24,74,30,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

[1990 ஏப்ரல் 4]

(ஈ) கோரிக்கை எண். 57—ஊரகத் தொழில்கள் குறித்த
மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 57—ஊரகத் தொழில்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூபாய் 70,64,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை 5-4-1990 காலை 9 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர், பேரவை 13-57 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது

2. பேரவை முன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

58. தமிழ்நாடு மூலிகைப் பண்ணைகள் மற்றும் மூலிகை மருந்துக் கழகத்தின் 1988-89 ஆம் ஆண்டிற்கான ஆறாவது ஆண்டறிக்கை [1956-ஆம் ஆண்டு நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 1/1956) 619.ஏ பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது] (தமிழ், ஆங்கிலம்).

ஆ. அறிக்கைகள், அறிவிக்கைகள், ஏனைய தாள்கள்.

64. கோரிக்கை எண் 27—தமிழ்நாடு கதர் கிராமத் தொழில் வாரியம் பற்றிய கொள்கையும் திட்டங்களும், 1990-91 (தமிழ், ஆங்கிலம்).

65. கோரிக்கை எண் 30—சமூக நலன் பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு, 1990-91 (தமிழ், ஆங்கிலம்).

66. கோரிக்கை எண் 48—தொழில் கொள்கை (ஊரகத் தொழில்களும் சிறு தொழில்களும்) 1990-91 (தமிழ், ஆங்கிலம்).

67. கோரிக்கை எண் 48—பட்டு வளர்ச்சித் துறை மற்றும் தமிழ்நாடு கைத்திறன் பொருட்கள் வளர்ச்சி நிறுவனம் பற்றிய கொள்கையும், திட்டங்களும், 1990-91 (தமிழ், ஆங்கிலம்).

68. ஊரக மற்றும் சிறு தொழில்கள் பற்றிய சாதனைத் திட்டம், 1990-91 (தமிழ், ஆங்கிலம்).